Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2011/61/ES

2011 m. birželio 8 d.

dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010

(Tekstas svarbus EEE)

(OL L 174, 2011 7 1, p. 1)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/14/ES	L 145	1	2013 5 31
►M2	2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES	L 173	349	2014 6 12

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2011/61/ES

2011 m. birželio 8 d.

dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ([1]),

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros ([3]),

kadangi:

(1) Alternatyvaus investavimo fondų valdytojai (AIFV) yra atsakingi už reikšmingos Sąjungoje investuoto turto dalies valdymą, reikšmingas finansinių priemonių, kuriomis prekiauja rinkoje, sumas ir gali daryti svarbią įtaką rinkoms ir įmonėms, į kurias investuoja.

(2) AIFV poveikis rinkoms, kuriose jie veikia, yra daugiausia naudingas, tačiau pastarieji finansiniai sunkumai parodė, kaip AIFV veikla gali skleisti ar didinti riziką visoje finansų sistemoje. Veiksmingai valdyti šią riziką sunku, jei nacionaliniai reagavimo veiksmai nesuderinti. Todėl šia direktyva siekiama nustatyti bendrus AIFV veiklos leidimų ir priežiūros reikalavimus, siekiant užtikrinti nuoseklų požiūrį į susijusią riziką ir jos poveikį investuotojams bei rinkoms Sąjungoje.

(3) Pastarieji finansų rinkų sunkumai parodė, kad daugumai AIFV strategijų gresia kelių rūšių svarbi rizika, susijusi su investuotojais, kitais rinkos dalyviais ir rinkomis. Siekiant nustatyti išsamią bendrą priežiūros tvarką, būtina sukurti sistemą, kurią taikant būtų galima kovoti su šia rizika, atsižvelgiant į AIFV taikomų investavimo strategijų ir būdų įvairovę. Taigi ši direktyva turėtų būti taikoma AIFV, valdantiems visų tipų fondus, kuriems netaikoma 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos

([1]) OL C 272, 2009 11 13, p. 1.
([2]) OL C 18, 2011 1 19, p. 90.
([3]) 2010 m. lapkričio 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2011 m. gegužės 27 d. Tarybos sprendimas.

▼B

direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS) derinimo ([1]), nepaisant teisinio arba sutartinio būdo, kuriuo ši atsakomybė yra patikėta AIFV. AIFV neturėtų būti suteikiama teisė, remiantis pagal šią direktyvą išduotu veiklos leidimu, valdyti KIPVPS, kaip apibrėžta Direktyvoje 2009/65/EB.

(4) Šia direktyva siekiama nustatyti AIFV vidaus rinką ir suderintą ir griežtą visų AIFV - tiek tų, kurių registruotoji buveinė yra valstybėje narėje (ES AIFV), tiek tų, kurių registruotoji buveinė yra trečiojoje šalyje (ne ES AIFV) – veiklos Sąjungoje reguliavimo ir priežiūros sistemą. Kadangi suderintos reguliavimo sistemos ir vidaus rinkos, susijusios su ne ES AIFV, vykdančiais valdymo ir (arba) platinimo veiklą Sąjungoje ir ES AIFV, valdančiais ne ES alternatyvaus investavimo fondus (AIF), praktinės pasekmės ir galimos problemos yra neaiškios ir sunkiai numatomos dėl ankstesnės patirties šioje srityje stokos, turėtų būti nustatyta peržiūros sistema. Tikimasi, kad po pereinamojo dvejų metų laikotarpio įsigalios suderintas prekybos leidimo režimas, kuris galios ne ES AIFV, vykdantiems valdymo ir (arba) platinimo veiklą Sąjungoje ir ES AIFV, valdantiems ne ES AIF, įsigaliojus Komisijos deleguotajam aktui tuo klausimu. Tikimasi, kad tas suderintas režimas papildomo trejų metų pereinamojo laikotarpio metu galios kartu su nacionaliniais valstybių narių režimais, kuriems taikomos tam tikros minimalios suderintos sąlygos. Praėjus tam lygiagretaus galiojimo trejų metų laikotarpiui, tikimasi, kad nacionaliniai režimai nebebus taikomi, įsigaliojus tam Komisijos deleguotajam aktui.

(5) Praėjus ketveriems metams po šios direktyvos perkėlimo termino, Komisija turėtų peržiūrėti šios direktyvos taikymą ir taikymo sritį, atsižvelgdama į jos tikslus, ir įvertinti, ar suderinta Sąjungos politika sukėlė nuolatinių didelių rinkos sutrikdymų, taip pat ar ši direktyva veikia veiksmingai vidaus rinkos ir vienodų veiklos sąlygų principų aspektu.

(6) Ši direktyva turėtų būti taikoma tik subjektams, kurie įprastai atlieka AIF valdymą – neatsižvelgiant į tai, ar AIF yra atviro, ar uždaro tipo, neatsižvelgiant į AIF teisinę formą ir į tai, ar AIF įtrauktas ar ne į biržos prekybos sąrašus – kurie pritraukia daugiau nei vieno investuotojo kapitalą, siekdami pagal nustatytą investavimo politiką investuoti tą kapitalą tų investuotojų naudai.

(7) Investavimo subjektai, pvz., šeimos turto valdymo (angl. *family office*) subjektai, investuojantys asmeninį investuotojų turtą ir nepritraukiantys išorės kapitalo, neturėtų būti laikomi AIF pagal šią direktyvą.

([1]) OL L 302, 2009 11 17, p. 32.

▼B

(8) Subjektams, kurie nelaikomi AIFV pagal šią direktyvą, ji netaikoma. Taigi ši direktyva neturėtų būti taikoma kontroliuojančioms įmonėms pagal joje pateiktą apibrėžtį. Tačiau jos nuostatos neturėtų būti netaikomos privataus kapitalo fondų valdytojams ar AIFV, valdantiems AIF, kurių akcijomis leidžiama prekiauti reguliuojamose rinkose. Be to, ši direktyva neturėtų būti taikoma pensijų fondų valdymui, darbuotojų dalyvavimo ar santaupų sistemoms, viršvalstybinėms institucijoms, nacionaliniams centriniams bankams ar nacionalinėms, regionų ir vietos valdžios institucijoms, taip pat įstaigoms ar institucijoms, kurios valdo fondus, remiančius socialinės apsaugos ir pensijų sistemas, bei specialiesiems pakeitimo vertybiniais popieriais subjektams arba draudimo sutartims ir bendrosioms įmonėms.

(9) Investicinės įmonės, turinčios pagal 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų ([1]) išduotą leidimą, ir kredito įstaigos, turinčios pagal 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo ([2]) išduotą leidimą, neturėtų privalėti gauti veiklos leidimo pagal šią direktyvą, kad galėtų teikti su AIF susijusias investavimo paslaugas, pvz., individualaus portfelio valdymo paslaugas. Tačiau investicinės įmonės turėtų turėti galimybę, tiesiogiai ar netiesiogiai, siūlyti ar pateikti AIF investicinius vienetus ar akcijas Sąjungos investuotojams tik tuo atveju ir tokiu mastu, kad investicinius vienetus ar akcijas būtų galima platinti pagal šią direktyvą. Perkeliant šios direktyvos nuostatas į nacionalinę teisę, valstybėms narėms derėtų atsižvelgti į to reikalavimo reguliavimo paskirtį, ir užtikrinti, kad tas reikalavimas taip pat būtų taikomas investicinėms įmonėms, įsteigtoms trečiosiose šalyse ir pagal atitinkamus nacionalinius teisės aktus galinčioms teikti su AIF susijusias investavimo paslaugas. Tų subjektų teikiamos su AIF susijusios investavimo paslaugos niekada neturėtų tapti galimybe faktiškai išvengti šios direktyvos reikalavimų taikymo, AIFV paverčiant „pašto dėžutės“ funkcijas atliekančiu subjektu, nepaisant to, ar AIFV įsteigtas Sąjungoje ar trečioje šalyje.

(10) Šia direktyva AIF nereglamentuojami. Todėl turėtų būti galima AIF reglamentavimą bei priežiūrą ir toliau vykdyti nacionaliniu lygmeniu. Dėl didžiulės AIFV valdomų AIF tipų įvairovės būtų neproporcinga reglamentuoti AIFV Sąjungos lygmeniu valdomų AIF portfelių struktūrą arba sudėtį ir būtų sunku numatyti tokį plataus masto derinimą. Todėl šia direktyva valstybėms narėms nedraudžiama nustatyti ar toliau taikyti nacionalinių reikalavimų jų teritorijose įsteigtiems AIF. Tai, kad valstybė narė jos teritorijoje įsteigtiems AIF gali nustatyti papildomus reikalavimus, palyginti su reikalavimais, taikomais kitose valstybėse narėse, neturėtų trukdyti pagal šią direktyvą veiklos leidimus gavusiems AIFV pasinaudoti savo teisėmis kitose valstybėse narėse platinti Sąjungos profesionaliems investuotojams AIF, kurie įsteigti ne

([1]) OL L 145, 2004 4 30, p. 1.
([2]) OL L 177, 2006 6 30, p. 1.

▼B

valstybėje narėje, kuri nustato papildomus reikalavimus, ir kuriems dėl to tie papildomi reikalavimai netaikomi ir jie jų neprivalo laikytis, investicinius vienetus ar akcijas.

(11) Pagal keletą šios direktyvos nuostatų AIFV įpareigojami užtikrinti, kad bus laikomasi reikalavimų, už kurių įvykdymą kai kuriose fondų struktūrose AIFV nėra atsakingi. Pavyzdžiui, tai būtų fondų struktūros, kuriose atsakomybė už depozitoriumo paskyrimą tenka AIF arba kitam subjektui, veikiančiam AIF vardu. Tokiais atvejais AIFV negali pats spręsti, ar depozitoriumas paskiriamas faktiškai, nebent AIF valdymas būtų vidinis. Kadangi šioje direktyvoje AIF nereglamentuojami, joje negali būti reikalaujama, kad AIF paskirtų depozitoriumą. Tais atvejais, kai AIFV nesugeba užtikrinti atitikties taikytiniems reikalavimams, už kuriuos yra atsakingas AIF arba kitas AIF vardu veikiantis subjektas, kompetentingos institucijos turėtų pareikalauti, kad AIFV imtųsi būtinų priemonių padėčiai ištaisyti. Jeigu, nepaisant šių priemonių, ir toliau nesilaikoma reikalavimų, o ES AIFV arba veiklos leidimą turintis ne ES AIFV valdo ES AIF, AIFV turėtų atsistatydinti iš to AIF valdytojo pareigų. Jei AIFV neatsistatydina, jo buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos turėtų pareikalauti tokio atsistatydinimo, o atitinkamo AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimas Sąjungoje turėtų būti nebeleidžiamas. Toks pat draudimas turėtų būti taikomas ir ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje platinantiems veiklos leidimą turintiems ne ES AIFV.

(12) Nebent konkrečiai numatyta kitaip, kai šioje direktyvoje nurodomi AIF investuotojų interesai, turimi omenyje investuotojų interesai, susiję su konkrečia jų, kaip AIF investuotojų, padėtimi, o ne asmeniniais investuotojų interesais.

(13) Taikant numatytas išimtis ir apribojimus, ši direktyva turėtų būti taikoma visiems ES AIFV, valdantiems ES arba ne ES AIF, nepaisant to, ar jų investiciniai vienetai ar akcijos platinami Sąjungoje, taip pat ne ES AIFV, valdantiems ES AIF, nepaisant to, ar jų investiciniai vienetai ar akcijos platinami Sąjungoje, bei ne ES AIFV, kurie Sąjungoje platina ES arba ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas.

(14) Šioje direktyvoje išdėstomi reikalavimai, kaip AIFV turėtų valdyti AIF, už kuriuos atsako. Ne ES AIFV šie reikalavimai taikomi tik ES AIF ir kitų AIF, kurių investiciniai vienetai ar akcijos taip pat platinami profesionaliems investuotojams Sąjungoje, valdymui.

(15) ES AIFV veiklos leidimas, išduodamas pagal šią direktyvą, apima AIFV buveinės valstybėje narėje įsteigtų ES AIF valdymą. Taikant papildomus pranešimo reikalavimus, tai taip pat apima ES AIFV valdomų ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimą profesionaliems investuotojams Sąjungoje ir ne AIFV buveinės valstybėje narėje įsteigtų ES AIF valdymą. Šioje direktyvoje taip pat nustatomos sąlygos, kuriomis veiklos leidimą turintys ES AIFV turi teisę platinti ne ES AIF investicinius ar akcijas vienetus profesionaliems investuotojams Sąjungoje, taip pat sąlygos, kuriomis ne ES AIFV gali gauti veiklos leidimą

▼B

valdyti ES AIF ir (arba) platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas profesionaliems investuotojams Sąjungoje, turint prekybos leidimą. Laikotarpiu, kuris turėtų būti pereinamasis, valstybės narės turėtų turėti galimybę leisti ES AIFV platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas tik savo teritorijoje ir (arba) leisti ne ES AIFV valdyti ES AIF ir (arba) platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas profesionaliems investuotojams tik savo teritorijoje, laikantis nacionalinės teisės aktų, jei tenkinamos tam tikros minimalios sąlygos pagal šią direktyvą.

(16) Ši direktyva neturėtų būti taikoma AIFV, jei jie valdo AIF, kurių vieninteliai investuotojai yra patys AIFM ar jų patronuojančiosios įmonės, jų patronuojamosios įmonės arba jų patronuojančiosios įmonės kitos patronuojamosios įmonės, kai šie investuotojai patys nėra AIF.

(17) Šioje direktyvoje taip pat numatytas režimo palengvinimas AIFV, kurių valdomas sukauptas AIF turtas nesiekia 100 mln. EUR ribos, arba AIFV, kurie valdo tik finansinio sverto nenaudojančius AIF, penkerius metus investuotojams nesuteikiančius išpirkimo teisių, ir kurių valdomas sukauptas AIF turtas nesiekia 500 mln. EUR ribos. Nors atitinkamų pavienių AIFV veikla vargu ar gali turėti reikšmingą poveikį finansiniam stabilumui, gali būti, kad bendras jų veiklos poveikis gali sukelti sisteminę riziką. Todėl tiems AIFV turėtų būti privaloma ne gauti veiklos leidimą, o būti įregistruotiems jų buveinės valstybėje narėje, ir, *inter alia*, jie turėtų teikti savo kompetentingoms institucijoms susijusią informaciją apie pagrindines priemones, kuriomis jie prekiauja, ir apie jų valdomų AIF pagrindines pozicijas bei svarbiausias rizikos koncentracijas. Tačiau tiems smulkesniems AIFV, kad jie galėtų pasinaudoti pagal šią direktyvą suteikiamomis teisėmis, turėtų būti leista įgyti AIFV statusą su sąlyga, kad jie pasirinks tokią galimybę pagal šioje direktyvoje nustatytą procedūrą. Ta išimtimi neturėtų būti ribojamos valstybių narių galimybės taikyti griežtesnius reikalavimus AIFV, kurie nepasirinko šios galimybės.

(18) ES AIFV neturėtų galėti valdyti ES AIF ir (arba) platinti jų investicinius vienetus ar akcijas profesionaliems investuotojams Sąjungoje, jei jam nesuteiktas veiklos leidimas pagal šią direktyvą. AIFV, kuriam suteiktas veiklos leidimas pagal šią direktyvą, turėtų bet kokiu metu tenkinti direktyvoje nustatytas veiklos leidimo suteikimo sąlygas.

(19) Kai tik tai leidžiama pagal šią direktyvą, ne ES AIFV, ketinantis valdyti ES AIF ir (arba) su prekybos leidimu platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje, arba ES AIFV, ketinantis su prekybos leidimu platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje, turėtų gauti veiklos leidimą pagal šią direktyvą. Bent jau pereinamuoju laikotarpiu valstybė narė turėtų galėti leisti ne

▼B

ES AIFV platinti AIF investicinius vienetus ir akcijas toje valstybėje narėje ir suteikti veiklos leidimą ES AIFV platinti ne ES AIF investicinius vienetus ir akcijas toje valstybėje narėje, ta apimtimi, kiek tenkinamos šioje direktyvoje nustatytos minimalios sąlygos.

(20) Atsižvelgiant į jų teisinę formą, turėtų būti galimas išorinis ir vidinis AIF valdymas. Laikoma, kad AIF valdymas yra vidinis, jei valdymo funkcijas atlieka AIF valdymo organas arba bet kuri kita jo vidinė struktūra. Jei pagal AIF teisinę formą valdymas gali būti vidinis ir jei AIF valdymo organas nusprendžia neskirti išorės AIFV, pats AIF yra AIFV, todėl jis turėtų tenkinti visus AIFV taikomus reikalavimus pagal šią direktyvą ir jam turėtų būti suteikiamas veiklos leidimas. Tačiau AIFV, kuris yra vidinio valdymo AIF, neturėtų būti leidžiama vykdyti kitų AIF išorės valdytojo funkcijų. Laikoma, kad AIF valdymas yra išorinis, jei AIF paskyrė išorės juridinį asmenį savo valdytoju arba pastarasis buvo paskirtas AIF vardu ir taip paskirtas asmuo yra atsakingas už AIF valdymą. Tai, kad konkretaus AIF valdytoju buvo paskirtas išorės AIFV, neturėtų reikšti, kad tas AIFV teikia portfelio valdymo investicinę paslaugą, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 9 punkte, tačiau turėtų reikšti, kad jis atlieka kolektyvinį portfelio valdymą pagal šią direktyvą.

(21) AIF valdymas turėtų apimti bent investicijų valdymo paslaugas. Pagal šią direktyvą paskirtinam vienam AIFV jokiu atveju neturėtų būti suteiktas leidimas teikti portfelio valdymo paslaugą, neteikiant rizikos valdymo paslaugos ir atvirkščiai. Vis dėlto, laikantis šioje direktyvoje išdėstytų sąlygų, veiklos leidimą turinčiam AIFV neturėtų būti trukdoma taip pat užsiimti AIF administravimo ir jo investicinių vienetų ar akcijų platinimo veikla arba veikla, susijusia su AIF turtu. Išorės AIFV neturėtų būti trukdoma, be kita ko, teikti investicinę portfelio valdymo paslaugą, kai įgaliojimus savo nuožiūra konkrečių klientų atžvilgiu suteikė investuotojai, įskaitant portfelius, kurių savininkai yra pensijų fondai ir įstaigos, atsakingos už profesinių pensijų skyrimą, kurioms taikoma 2003 m. birželio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/41/EB dėl įstaigų, atsakingų už profesinių pensijų skyrimą, veiklos ir priežiūros ([1]), arba kaip nepagrindines paslaugas teikti konsultacijas investicijų klausimais, saugojimo bei pavedimų priėmimo ir perdavimo paslaugas. Pagal Direktyvą 2009/65/EB išduotą leidimą turinčiam išorės AIFV turėtų būti leidžiama valdyti KIPVPS.

(22) Būtina užtikrinti, kad AIFV veiklai būtų taikoma patikima valdymo kontrolė. AIFV turėtų būti valdomi ir organizuojami taip, kad būtų kuo mažiau interesų konfliktų. Pagal šią direktyvą nustatyti organizaciniai reikalavimai neturėtų daryti poveikio nacionalinės teisės aktais numatytoms sistemoms ir patikrinimams, skirtiems registruoti asmenis, dirbančius pačiuose AIFV arba AIFV naudai.

([1]) OL L 235, 2003 9 23, p. 10.

▼B

(23) Siekiant užtikrinti AIFV teikiamų AIF valdymo paslaugų tęstinumą ir tinkamumą, taip pat apimti galimą AIFV riziką, susijusią su bet kokios jų veiklos, įskaitant pagal perduotą įgaliojimą vykdomą AIF valdymą, profesine atsakomybe, būtina numatyti minimalaus kapitalo reikalavimų taikymą. AIFV turėtų turėti galimybę patys rinktis, kaip padengti galimą profesinės atsakomybės riziką – papildomomis nuosavomis lėšomis ar tinkamu profesiniu civilinės atsakomybės draudimu.

(24) Siekiant spręsti problemas, susijusias su galimai nepalankiu prastai suformuotų atlyginimų struktūrų poveikiu patikimam rizikos valdymui ir asmenų prisiimamos rizikos kontrolei, turėtų būti nustatyta aiški prievolė AIFV formuoti ir vykdyti tų kategorijų darbuotojų, kurių profesinė veikla turi esminį poveikį jų valdomų AIF rizikos pobūdžiui, atlyginimų nustatymo politiką ir praktiką, kuri derėtų su patikimu ir veiksmingu rizikos valdymu. Tų kategorijų darbuotojų grupei turėtų būti priskirti bent vyresnieji vadovai, už riziką atsakingi ir kontrolės funkcijas atliekantys darbuotojai bei visi darbuotojai, kurių gaunamo atlyginimo dydis siekia vyresniųjų vadovų ir už riziką atsakingų darbuotojų atlyginimų mastą.

(25) Principuose, pagal kuriuos reguliuojama atlyginimų politika, turėtų būti pripažįstama, kad AIFV gali tą politiką taikyti skirtingai, atsižvelgiant į jų dydį ir jų valdomų AIF dydį, jų vidinę organizaciją bei veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą.

(26) 2009 m. balandžio 30 d. Komisijos rekomendacijoje dėl finansinių paslaugų sektoriaus atlyginimų nustatymo politikos ([1]) išdėstyti patikimos atlyginimų nustatymo politikos principai atitinka šios direktyvos principus ir juos papildo.

(27) Siekiant skatinti priežiūros konvergenciją vertinant atlyginimų nustatymo politiką ir praktiką, Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010 ([2]) (EVPRI) turėtų užtikrinti, kad būtų parengtos patikimos atlyginimų nustatymo politikos AIFV sektoriuje gairės. Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010 ([3]) turėtų padėti jai parengti šias gaires.

(28) Nuostatomis dėl atlyginimų nustatymo neturėtų būti daromas poveikis visapusiškam Sutartyse įtvirtintų pagrindinių teisių įgyvendinimui, ypač SESV 153 straipsnio 5 dalies nuostatoms, nacionalinės sutarčių ir darbo teisės bendriesiems principams, taikytiniems teisės aktams dėl akcininkų teisių ir dalyvavimo,

([1]) OL L 120, 2009 5 15, p. 22.
([2]) OL L 331, 2010 12 15, p. 84.
([3]) OL L 331, 2010 12 15, p. 12.

▼B

taip pat atitinkamos įstaigos administracinių ir priežiūros organų bendriesiems įsipareigojimams bei, kur taikytina, socialinių partnerių teisei sudaryti kolektyvinius susitarimus ir užtikrinti jų vykdymą laikantis nacionalinės teisės aktų ir tradicijų.

(29) Patikimas ir objektyvus turto vertinimas turi lemiamos reikšmės investuotojų interesų apsaugai. AIFV taiko skirtingas turto vertinimo metodologijas ir sistemas priklausomai nuo turto ir rinkų, kuriose jie daugiausiai investuoja. Pripažinti šiuos skirtumus yra tikslinga, tačiau taip pat reikia reikalauti, kad AIFV bet kokiu atveju atliktų vertinimo procedūras, kuriomis tinkamai įvertinamas AIF turtas. Turto įvertinimo ir grynosios turto vertės apskaičiavimo procesas turėtų būti funkciškai nepriklausomas nuo AIFV portfelio valdymo ir AIFV atlyginimų nustatymo politikos, o kitomis priemonėmis derėtų užtikrinti, jog būtų užkirstas kelias interesų konfliktams ir būtų išvengta nederamo poveikio darbuotojams. Taikant tam tikras sąlygas, vertinimo funkcijai atlikti AIFV turėtų galėti paskirti išorės vertintoją.

(30) Taikant griežtus apribojimus ir reikalavimus, įskaitant objektyvios priežasties buvimą, AIFV turėtų turėti galimybę perduoti užduotį jų vardu atlikti jų pačių vykdomas funkcijas pagal šią direktyvą, kad būtų padidintas jo verslo veiklos našumas. Taikant tas pačias sąlygas, taip pat turėtų būti leidžiama perduoti perduotas funkcijas. Tačiau AIFV bet kokiu atveju turėtų likti atsakingi už tinkamą perduotų funkcijų vykdymą ir šios direktyvos laikymąsi bet kuriuo metu.

(31) I priede nustatytų valdymo funkcijų perdavimui turėtų būti taikomi griežti AIFV užduočių perdavimo apribojimai ir reikalavimai. Pagalbinių užduočių, pvz., AIFV administravimo ir techninių funkcijų, atliekamų vykdant dalį AIFV valdymo užduočių, perdavimui šioje direktyvoje išdėstyti specialūs apribojimai ir reikalavimai neturėtų būti taikomi.

(32) Paskutinieji įvykiai išryškino esminį poreikį atskirti turto saugojimo ir valdymo funkcijas bei atskirti investuotojų turtą nuo valdytojo turto. Nors AIFV valdo AIF, kurių verslo modeliai bei turto saugojimo ir pan. tvarka skirtingi, labai svarbu, kad būtų paskirtas nuo AIFV nepriklausantis depozitoriumas depozitoriumo funkcijoms AIF atžvilgiu atlikti.

(33) Šios direktyvos su depozitoriumo paskyrimu ir užduotimis susijusios nuostatos turėtų būti taikomos visiems AIFV, kuriems taikytina ši direktyva, valdomiems AIF, taigi visiems AIF verslo modeliams. Tačiau jos turėtų būti pritaikytos skirtingų verslo modelių ypatumams. Kai kuriems verslo modeliams tam tikros depozitoriumo užduotys svarbesnės nei kitiems, priklausomai nuo turto, į kurį investuoja AIF, tipo ir su tuo turtu susijusių užduočių.

▼B

(34) Tam tikriems AIF, kurie neturi išpirkimo teisių, kuriomis galima pasinaudoti per penkerius metus nuo pradinių investicijų datos ir kurie pagal savo pagrindinę investicijų politiką paprastai neinvestuoja į turtą, kurį privalu tvarkyti pagal šią direktyvą, arba paprastai investuoja į emitentų ar į biržos prekybos sąrašus neįtrauktas bendroves siekdami galimos tokių bendrovių kontrolės pagal šioje direktyvoje išdėstytas nuostatas, pvz., į privataus kapitalo, rizikos kapitalo fondus ir nekilnojamo turto fondus, valstybės narės turėtų turėti galimybę leisti, kad depozitoriumo funkcijoms atlikti būtų paskirtas notaras, advokatas, registro tvarkytojas arba kitas subjektas. Tokiais atvejais depozitoriumo funkcijos turėtų būti profesinės arba verslo veiklos, kurios atžvilgiu paskirtam subjektui taikoma teisės nuostatomis pripažinta privaloma profesinė registracija arba teisinės ar reguliavimo nuostatos, arba profesinio elgesio taisyklės, ir galinčios pateikti pakankamai finansinių ir profesinių garantijų, kad jis galėtų veiksmingai atlikti atitinkamas depozitoriumo funkcijas ir įvykdyti nuo šių funkcijų neatskiriamus įsipareigojimus. Taip atsižvelgiama į dabartinę praktiką, būdingą tam tikriems uždarojo pobūdžio fondų tipams. Tačiau, atsižvelgiant į saugojimo funkcijos svarbą, visų kitų AIF atveju depozitoriumu turėtų būti kredito įstaiga, investicinė įmonė arba kitas subjektas, leistinas pagal Direktyvą 2009/65/EB. Tik ne ES AIF atveju turėtų būti įmanoma, kad depozitoriumu būtų kredito įstaiga arba kitas tokio pobūdžio subjektas, kaip šioje konstatuojamoje dalyje nurodyti subjektai, jei subjektui taikomas veiksmingas rizikos ribojimo reguliavimas ir priežiūra, kurie turi tokį pat poveikį kaip Sąjungos teisė, o jų įgyvendinimas veiksmingai užtikrinamas.

(35) Depozitoriumui derėtų turėti registruotą buveinę arba filialą toje pačioje šalyje kaip ir AIF. Turėtų būti įmanoma, kad ne ES AIF depozitoriumas galėtų būti įsteigtas atitinkamoje trečiojoje šalyje tik tuo atveju, jei tenkinamos tam tikros papildomos sąlygos. Vadovaujantis deleguotuosiuose aktuose išdėstytais kriterijais, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai tvirtinti įgyvendinimo priemones, kuriose nurodoma, kad trečiosios šalies rizikos ribojimo reguliavimo ir priežiūros nuostatų poveikis yra toks pats kaip Sąjungos teisės aktuose išdėstytų nuostatų ir kad veiksmingai užtikrinamas jų įgyvendinimas. Be to, kompetentingoms institucijoms nesutariant dėl teisingo kitų papildomų sąlygų taikymo, turėtų būti taikoma Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnyje nustatyta tarpininkavimo procedūra. Kita galimybė – ne ES AIF depozitoriumas taip pat galėtų būti įsteigtas AIF valdančio AIFV buveinės valstybėje narėje arba referencinėje valstybėje narėje.

(36) Komisija raginama apsvarstyti galimybes pateikti tinkamą horizontaliojo pobūdžio teisėkūros pasiūlymą, kuriame paaiškinamos depozitoriumo prievolės ir atsakomybė bei reglamentuojama vienoje valstybėje narėje esančio depozitoriumo teisė teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje.

(37) Depozitoriumas turėtų būti atsakingas už tinkamą AIF grynųjų pinigų srautų priežiūrą, ypač užtikrinant, kad AIF vardu arba AIF vardu veikiančio AIFV atidarytose, arba AIF vardu veikiančio depozitoriumo vardu atidarytose sąskaitose būtų teisingai įrašomos investuotojų lėšos ir AIF priklausantys grynieji

▼B

pinigai arba AIF vardu veikiančio AIFV grynieji pinigai. Depozitoriumas taip pat turėtų būti atsakingas už AIF turto saugojimą, įskaitant finansinių priemonių, kurios gali būti užregistruotos depozitoriumo apskaitos knygose atidarytoje finansinių priemonių sąskaitoje, ir visų finansinių priemonių, kurias galima fiziškai pateikti depozitoriumui, tvarkymą, taip pat viso kito AIF turto arba AIF vardu AIFV valdomo turto nuosavybės teisių patikrinimą. Užtikrindamas, kad investuotojų lėšos būtų įrašomos grynųjų pinigų sąskaitose, depozitoriumas turėtų atsižvelgti į principus, nustatytus 2006 m. rugpjūčio 10 d. Komisijos direktyvos 2006/73/EB, kuria įgyvendinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl investicinių įmonių organizacinių reikalavimų ir veiklos sąlygų bei toje direktyvoje apibrėžti terminai ([1]), 16 straipsnyje.

(38) Depozitoriumas turėtų veikti sąžiningai, nešališkai, profesionaliai, nepriklausomai ir AIF ar AIF investuotojų labui.

(39) Depozitoriumui turėtų būti įmanoma turto saugojimą perduoti trečiajai šaliai, kuri savo ruožtu galėtų tą funkciją perduoti. Tačiau vienkartinis arba tolesnis funkcijos perdavimas turėtų būti pagrįstas objektyviomis priežastimis ir vykdomas laikantis griežtų reikalavimų dėl trečiosios šalies, kuriai ta perduota funkcija pavedama, tinkamumo, ir dėl depozitoriumo pareigos pasirenkant, skiriant tą trečiąją šalį ir peržiūrint tokį paskyrimą veikti deramai profesionaliai, apdairiai ir stropiai.

(40) Trečioji šalis, kuriai perduodamas turto saugojimas, turėtų turėti galimybę išlaikyti bendrą atskirtą sąskaitą daugiau nei vienam AIF, vadinamąją bendrąją (angl. *omnibus*) sąskaitą.

(41) Saugojimo funkcijų perdavimu neturėtų būti laikomas vertybinių popierių atsiskaitymo sistemą, numatytą 1998 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/26/EB dėl atsiskaitymų baigtinumo mokėjimų ir vertybinių popierių atsiskaitymų sistemose tikslais ([2]), tvarkantiems subjektams duodamas pavedimas saugoti turtą arba patikėjimas teikti panašios trečiosios šalies vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų teikiamas paslaugas.

(42) Griežti apribojimai ir reikalavimai, kurie taikomi depozitoriumo užduočių perdavimui, turėtų būti taikomi jam kaip depozitoriumui būdingų funkcijų, būtent grynųjų pinigų srautų kontrolės, turto saugojimo ir priežiūros funkcijų perdavimui. Su jo, kaip depozitoriumo, užduotimis susijusių kitų pagalbinių užduočių, tokių kaip vykdant jo, kaip depozitoriumo, užduotis atliekamų administravimo ir techninių funkcijų, perdavimui šioje direktyvoje išdėstyti specialūs apribojimai ir reikalavimai netaikomi.

([1]) OL L 241, 2006 9 2, p. 26.
([2]) OL L 166, 1998 6 11, p. 45.

▼B

(43) Šioje direktyvoje taip pat atsižvelgiama į tai, kad daug AIF, ypač rizikos draudimo fondai, šiuo metu naudojasi pagrindinio maklerio paslaugomis. Šioje direktyvoje užtikrinama, kad AIF galėtų toliau naudotis pagrindinių maklerių paslaugomis. Vis dėlto, jei pagrindinis makleris funkciškai ir hierarchiškai neatskyrė savo atliekamų depozitoriumo funkcijų nuo savo, kaip pagrindinio maklerio, užduočių ir nebuvo tinkamai įvertinta, valdoma ir AIF investuotojams atskleista interesų konfliktų galimybė, pagrindinis makleris neturėtų būti paskirtas depozitoriumu, kadangi jis veikia kaip viena sandorio su AIF šalių, taigi negali tuo pačiu metu veikti siekdamas kuo didesnės AIF naudos, o tai reikalaujama iš depozitoriumo. Depozitoriumai turėtų turėti galimybę perduoti turto tvarkymo užduotis vienam ar daugiau pagrindinių maklerių arba kitoms trečiosioms šalims. Neskaitant perduotų turto tvarkymo užduočių, pagrindiniam makleriui derėtų leisti teikti AIF pagrindinio maklerio paslaugas. Tos pagrindinio maklerio paslaugos neturėtų būti funkcijų perdavimo susitarimų dalis.

(44) Depozitoriumas turėtų atsakyti už AIFV, AIF ir investuotojų patirtus nuostolius. Šioje direktyvoje skiriamas saugomų finansinių priemonių praradimas ir kitokie nuostoliai. Jei prarandamos kitos nei saugomos finansinės priemonės, depozitoriumas turėtų atsakyti už sąmoningus ketinimus ar aplaidumą. Kai depozitoriumas tvarko finansines priemones, kurios prarandamos, depozitoriumas turėtų atsakyti, jei neįrodo, kad nuostoliai kilo dėl išorės įvykio, kurio jis negalėjo pagrįstai kontroliuoti ir kurio pasekmės būtų buvusios neišvengiamos nepaisant visų pagrįstų pastangų. Šiuo atveju depozitoriumas, neturėtų išvengti atsakomybės, remdamasis tokiomis aplinkybėmis kaip, pvz., nesąžininga darbuotojo veikla.

(45) Jei depozitoriumas perduoda turto tvarkymo užduotis ir trečiosios šalies saugomos finansinės priemonės prarandamos, depozitoriumas turėtų už tai atsakyti. Tačiau, jei depozitoriumui aiškiai leidžiama atsisakyti atsakomybės su sąlyga, kad ši atsakomybė pagal sutartį perduodama minėtai trečiajai šaliai, vadovaujantis depozitoriumo ir AIF arba, atitinkamais atvejais, AIF vardu veikiančio AIFV rašytine sutartimi, kurioje toks atsakomybės atsisakymas objektyviai pagrindžiamas, taip pat kai ši trečioji šalis pagal jos ir depozitoriumo sutartį gali iš tiesų būti laikoma atsakinga už nuostolius, depozitoriumas šiuo atveju turėtų turėti galimybę būti atleistas nuo atsakomybės, jei jis gali įrodyti, kad parodė deramus sugebėjimus, rūpestingumą ir stropumą, ir kad tenkinami specialūs perdavimo reikalavimai. Nustatant sutartinio atsakomybės perdavimo trečiajai šaliai reikalavimą, šioje direktyvoje siekiama tokią sutartį susieti su tam tikromis išorinėmis pasekmėmis, numatant tiesioginę trečiosios šalies atsakomybę AIF arba AIF investuotojams už saugomų finansinių priemonių praradimą.

▼B

(46) Be to, kai trečiosios šalies teisė reikalauja, kad tam tikras finansines priemones saugotų vietos subjektas ir nėra vietos subjektų, kurie tenkintų visus depozitoriumo funkcijų perdavimo reikalavimus, turėtų būti įmanoma depozitoriumą atleisti nuo atsakomybės, jei atitinkamo AIF fondo taisyklėse arba steigimo dokumentuose aiškiai leidžiama taip atleisti nuo atsakomybės; investuotojai prieš investuodami buvo deramai informuoti apie tą atleidimą nuo atsakomybės ir apie jį pateisinančias aplinkybes; AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV nurodė depozitoriumui perduoti tokių finansinių priemonių saugojimą vietos subjektui; depozitoriumas ir AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV yra sudarę rašytinę sutartį, kurioje toks atleidimas nuo atsakomybės aiškiai leidžiamas; bei yra depozitoriumo ir trečiosios šalies rašytinė sutartis, kuria depozitoriumo atsakomybė aiškiai perleidžiama tai trečiajai šaliai ir sudaromos galimybės AIF arba AIF vardu veikiančiam AIFV pateikti trečiajai šaliai pretenzijas, susijusias su finansinių priemonių praradimu, arba depozitoriumui pateikti tokias pretenzijas jų vardu.

(47) Ši direktyva neturėtų daryti poveikio būsimoms teisėkūros priemonėms depozitoriumų atžvilgiu pagal Direktyvą 2009/65/EB, nes KIPVPS ir AIF skiriasi pagal investavimo strategijas, kuriomis jie vadovaujasi, ir pagal investuotojus, kuriems jie skirti.

(48) Ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo kiekvienų finansinių metų pabaigos AIFV turėtų pateikti kiekvieno savo valdomo ES AIF ir kiekvieno AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas jis platina Sąjungoje, finansinių metų metinę ataskaitą pagal šią direktyvą. Tas šešių mėnesių laikotarpis neturėtų daryti poveikio valstybių narių teisei nustatyti trumpesnį laikotarpį.

(49) Atsižvelgiant į tai, kad yra įmanoma, jog AIFV naudotų finansinį svertą ir tam tikromis sąlygomis didintų sisteminę riziką arba keltų sumaištį rinkose, AIFV, naudojantiems finansinius svertus, reikėtų nustatyti specialius reikalavimus. Informacija, reikalinga šiai rizikai nustatyti, stebėti ir į ją reaguoti, visoje Sąjungoje nėra nuosekliai renkama ir valstybės narės ja nesikeičia, kad nustatytų galimus rizikos, kylančios finansų rinkų stabilumui Sąjungoje, šaltinius. Siekiant ištaisyti šią padėtį, AIFV, naudojantiems didelį finansinį svertą AIF lygiu, turėtų būti taikomi specialūs reikalavimai. Tokie AIFV turėtų būti įpareigoti atskleisti informaciją apie bendrą naudojamo finansinio sverto dydį, finansinį svertą, atsiradusį skolinantis grynuosius pinigus arba vertybinius popierius, taip pat finansinį svertą, susijusį su išvestinių vertybinių popierių pozicija, pakartotinį turto naudojimą ir pagrindinius finansinio sverto šaltinius jų AIF. Kompetentingų institucijų surinkta informacija derėtų keistis su kitomis institucijomis Sąjungoje, su EVPRI ir Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV), įsteigta 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1092/2010 dėl Europos Sąjungos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos

▼B

sisteminės rizikos valdybos įsteigimo ([1]), siekiant palengvinti AIFV valdomų AIF finansinio sverto poveikio Sąjungos finansų sistemai kolektyvinę analizę ir bendrą atsaką į šį poveikį. Jeigu vienas arba keli AIFV valdomi AIF galėtų potencialiai sukelti didelę sandorio šalies riziką kitų valstybių narių kredito įstaigoms ar kitoms sistemai svarbioms institucijoms, tokia informacija taip pat turėtų būti keičiamasi su atitinkamomis valdžios institucijomis.

(50) Siekiant užtikrinti deramą rizikos, susijusios su AIFV savo valdomo AIF atžvilgiu naudojamu finansiniu svertu, įvertinimą, AIFV turėtų parodyti, jog kiekvieno jo valdomo AIF atveju finansinio sverto ribos yra priimtinos, ir kad jis niekada neviršija šių ribų. Kai gali kilti pavojus finansų sistemos stabilumui ir vientisumui, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms turėtų galėti nustatyti finansinio sverto, kurį AIFV gali taikyti jo valdomiems AIF, lygio apribojimus. EVPRI ir ESRV turėtų būti informuojamos apie veiksmus, kurių imamasi šioje srityje.

(51) Taip pat laikoma, kad reikia EVPRI leisti, atsižvelgus į ESRV patarimą, nustatyti, kad konkretus AIFV arba grupės AIFV naudojamas finansinis svertas kelia didelę riziką finansų sistemos stabilumui bei vientisumui, ir kompetentingoms valdžios institucijoms pateikti rekomendaciją, nurodančią veiksmus, kurių reikia imtis padėčiai ištaisyti.

(52) Būtina užtikrinti, kad kompetentingos AIFV buveinės valstybės narės institucijos, bendrovės, kurias kontroliuoja AIFV valdomi AIF bei tokių bendrovių darbuotojai gautų tam tikrą informaciją, kuri toms bendrovėms būtina norint įvertinti, kokią įtaką ta kontrolė turės jų padėčiai.

(53) Kai AIFV valdo AIF, kurie kontroliuoja emitentą, kurio akcijomis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, informacija įprastu atveju turėtų būti atskleidžiama pagal 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/25/EB dėl įmonių perėmimo pasiūlymų ([2]) ir 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/109/EB dėl informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, skaidrumo reikalavimų suderinimo ([3]). AIFV, valdantiems AIF, kurie kontroliuoja į biržos prekybos sąrašus neįtrauktą bendrovę, reikėtų taikyti specialius reikalavimus. Siekiant užtikrinti skaidrumą kontroliuojamos bendrovės atžvilgiu, turėtų būti taikomi griežtesni skaidrumo, informacijos atskleidimo ir ataskaitų reikalavimai. Be to, atitinkamų AIF metinėse ataskaitose reikėtų papildomai pateikti informacijos apie kontroliuojamą bendrovę arba tokią papildomą informaciją derėtų įtraukti į kontroliuojamos bendrovės metinę ataskaitą. Tokią informaciją derėtų pateikti darbuotojų atstovams, o kai jų nėra – patiems darbuotojams ir atitinkamo AIF investuotojams.

([1]) OL L 331, 2010 12 15, p. 1.
([2]) OL L 142, 2004 4 30, p. 12.
([3]) OL L 390, 2004 12 31, p. 38.

▼B

(54) Jei AIF įgijo tam tikrų bendrovių kontrolę pagal šią direktyvą, taikomi specialūs atitinkamų bendrovių darbuotojų informavimo reikalavimai. Tačiau daugeliu atvejų AIFV nekontroliuoja AIF, nebent jis yra vidinio valdymo AIF. Be to, pagal bendrus bendrovių teisės principus nėra tiesioginio akcininkų ir darbuotojų atstovų ar, kai jų nėra, pačių darbuotojų santykio. Dėl šių priežasčių pagal šią direktyvą akcininkui ar jo valdytojui, t. y. AIF ir AIFV, negali būti nustatyti jokie tiesioginiai darbuotojų atstovų ar, kai jų nėra, pačių darbuotojų informavimo reikalavimai. Taigi darbuotojų atstovų ar, kai jų nėra, pačių darbuotojų informavimo reikalavimų atžvilgiu šioje direktyvoje turėtų būti nustatyta atitinkamam AIFV taikoma kuo didesnių pastangų prievolė siekiant užtikrinti, kad atitinkamos bendrovės direktorių valdyba atskleistų atitinkamą informaciją darbuotojų atstovams ar, kai jų nėra, patiems darbuotojams.

(55) Komisija raginama apsvarstyti būtinybę ir galimybes iš dalies pakeisti informavimo ir informacijos atskleidimo reikalavimus, taikomus kontroliuojant į biržos prekybos sąrašus neįtrauktas bendroves arba emitentus, nustatytus šioje direktyvoje bendruoju lygmeniu, neatsižvelgiant į tai, koks yra investuotojas.

(56) Kai AIFV valdo vieną ar daugiau AIF, kuris (kurie) įgyja į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės kontrolę, AIFV turėtų pateikti jo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms informaciją apie šio įsigijimo finansavimą. Ta prievolė pateikti informaciją apie finansavimą turėtų būti taikoma ir tais atvejais, kai AIFV valdo AIF, kurie įgyja akcijų, kuriomis leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, emitento kontrolę.

(57) Kai AIFV valdo vieną ar daugiau AIF, kuris (kurie) įgyja į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės ar emitento kontrolę, tokiam AIFV 24 mėnesių laikotarpiu po to, kai AIF įgyja atitinkamos bendrovės kontrolę, pirma, neturėtų būti leidžiama palengvinti, remti ar nurodyti atlikti turto paskirstymą akcininkams, kapitalo mažinimą, akcijų išpirkimą ir (arba) bendrovės vykdomą savo akcijų įsigijimą pagal šią direktyvą; antra, AIFV turint leidimą AIF vardu balsuoti bendrovės valdymo organų posėdžiuose, jis neturėtų balsuoti už turto paskirstymą akcininkams, kapitalo mažinimą, akcijų išpirkimą ir (arba) bendrovės vykdomą savo akcijų įsigijimą pagal šią direktyvą; trečia, visais atvejais turėtų dėti kuo didesnes pastangas, kad būtų išvengta turto paskirstymo akcininkams, kapitalo mažinimo, akcijų išpirkimo ir (arba) bendrovės vykdomo savo akcijų įsigijimo pagal šią direktyvą. Valstybės narės, perkeldamos šios direktyvos nuostatas į savo nacionalinę teisę, turėtų atsižvelgti į šios direktyvos V skyriaus 2 skirsnio nuostatų reguliavimo tikslą ir taip pat tinkamai atsižvelgti į poreikį ES AIF ir ne ES AIF sudaryti vienodas veiklos sąlygas įgyjant Sąjungoje įsteigtų įmonių kontrolę.

▼B

(58) Pranešimo ir informacijos atskleidimo reikalavimams bei specialioms apsaugos nuo turto, priklausančio kontroliuojamai į biržos prekybos sąrašus neįtrauktai bendrovei arba emitentui, išpardavimo priemonėms turėtų būti taikoma bendra išimtis, kai kontroliuojamos mažosios ir vidutinės įmonės ir specialieji subjektai, kurių paskirtis – pirkti, valdyti ar administruoti nekilnojamąjį turtą. Be to, tie reikalavimai nėra skirti informacijai, dėl kurios AIFV patektų į nepalankią padėtį kitų galimų konkurentų, pvz., valstybės vardu valdomų fondų arba konkurentų, kurie naudodami informaciją savo naudai gali siekti atitinkamos bendrovės išstūmimo iš verslo, atžvilgiu paviešinti. Taigi prievolės pranešti ir atskleisti informaciją turėtų būti taikomos laikantis su konfidencialia informacija susijusių sąlygų ir apribojimų, nustatytų 2002 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/14/EB dėl bendros darbuotojų informavimo ir konsultavimosi su jais sistemos sukūrimo Europos bendrijoje ([1]) bei nedarant poveikio direktyvoms 2004/25/EB ir 2004/109/EB. Tai reiškia, jog valstybės narės turėtų nustatyti, kad, atsižvelgiant į nacionalinėje teisėje nustatytus apribojimus ir sąlygas, darbuotojų atstovams ir kitiems jiems padedantiems asmenims neturi būti leidžiama darbuotojams ar trečiosioms šalims atskleisti informacijos, darančios poveikį teisėtiems įmonės interesams, kuri jiems buvo aiškiai konfidencialiai patikėta. Tačiau valstybės narės turėtų galėti leisti darbuotojų atstovams ar jiems padedantiems asmenims perduoti konfidencialią informaciją darbuotojams ar trečiosioms šalims, jei šie įsipareigoja laikytis konfidencialumo sąlygos. Valstybės narės turėtų nustatyti, kad atitinkami AIFV iš direktorių valdybos nereikalautų atskleisti informaciją darbuotojų atstovams, o kai jų nėra – patiems darbuotojams, kai, vadovaujantis objektyviais kriterijais, šios informacijos pobūdis yra toks, jog tai rimtai pakenktų atitinkamos bendrovės veiklai arba būtų jai žalinga. Pranešimo ir informacijos atskleidimo reikalavimai bei specialios apsaugos nuo turto išpardavimo priemonės turėtų būti taikomos taip pat nedarant poveikio valstybių narių priimtoms griežtesnėms taisyklėms.

(59) Šioje direktyvoje taip pat išdėstomos sąlygos, kuriomis ES AIFV gali platinti ES AIF investicinius vienetus ar akcijas profesionaliems investuotojams Sąjungoje. Toks ES AIFV vykdomas pardavimas turėtų būti leidžiamas tik tuo atveju, jei AIFV tenkina šios direktyvos nuostatas, o pardavimas atliekamas tik turint prekybos leidimą, nedarant poveikio šioje direktyvoje numatytų apatinių ribų nesiekiančių AIFV atliekamam AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui. Turėtų būti įmanoma valstybėms narėms leisti apatinių ribų nesiekiantiems AIFV vykdyti AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimą vadovaujantis nacionalinėmis nuostatomis.

(60) Turėtų būti įmanoma AIF investicinius vienetus ar akcijas įrašyti į reguliuojamos rinkos sąrašus Sąjungoje arba AIFV vardu veikiantiems tretiesiems subjektams turėtų būti įmanoma juos pasiūlyti ar pateikti tam tikroje valstybėje narėje, tik jei AIF valdančiam AIFV pačiam leista toje valstybėje narėje platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas. Be to, AIF turto paskirstymas investuotojams Sąjungoje gali būti reglamentuojamas ir

([1]) OL L 80, 2002 3 23, p. 29.

▼B

kitais nacionalinės ir Sąjungos teisės aktais, pvz., 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/71/EB dėl prospekto, kuris turi būti skelbiamas, kai vertybiniai popieriai siūlomi visuomenei ar įtraukiami į prekybos sąrašą ([1]) ir Direktyva 2004/39/EB.

(61) Daug ES AIFV šiuo metu valdo ne ES AIF. Derėtų leisti veiklos leidimą turintiems ES AIFV valdyti ne ES AIF neplatinant šių AIF investicinių vienetų ar akcijų Sąjungoje, netaikant jiems šioje direktyvoje nustatytų griežtų reikalavimų dėl depozitoriumo ir reikalavimų dėl metinės ataskaitos, nes šie reikalavimai numatyti Sąjungos investuotojų apsaugai.

(62) Įsigaliojus Komisijos priimtam deleguotajam aktui šiuo klausimu, kuris atsižvelgiant į EVPRI pateiktas rekomendacijas šiuo klausimu, tikėtina, įsigalios praėjus dvejiems metams po šios direktyvos galutinio perkėlimo termino, veiklos leidimą turintiems ES AIFV, ketinantiems platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas profesionaliems investuotojams jų buveinės valstybėje narėje ir (arba) kitose valstybėse narėse, derėtų leisti tai daryti turint prekybos leidimą, jei jie laikosi šios direktyvos. Šiai teisei įgyvendinti turėtų būti laikomasi pranešimo procedūrų ir tenkinamos sąlygos, susijusios su ne ES AIF trečiąja šalimi.

(63) Pereinamuoju laikotarpiu, kuris, tikėtina, atsižvelgiant į EVPRI rekomendacijas, baigsis priimant deleguotąjį aktą praėjus trejiems metams po prekybos leidimo įvedimo ne ES AIFV, ES AIFV, ketinantiems platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas tam tikrose valstybėse narėse, tačiau neturintiems prekybos leidimo, turėtų būti leidžiama tai daryti atitinkamų valstybių narių, tačiau tik tuo atveju, jei jie laikosi šios direktyvos, išskyrus reikalavimus dėl depozitoriumo. Tačiau tokie ES AIFV turėtų užtikrinti, kad vienas ar daugiau subjektų būtų paskirti vykdyti depozitoriumo užduotis. Be to, turėtų būti sudaryti tinkami tarptautinius reikalavimus atitinkantys AIFV buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų ir trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIF, priežiūros institucijų bendradarbiavimo susitarimai sisteminės rizikos priežiūros tikslu, kad būtų užtikrintas efektyvus keitimasis informacija, suteikiant galimybę AIFV buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms vykdyti savo pareigas pagal šią direktyvą. Bendradarbiavimo susitarimai neturėtų tapti kliūtimi platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas valstybėje narėje. Be to, trečioji šalis, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, neturėtų būti įtraukta į Kovos su pinigų plovimu ir terorizmo finansavimu finansinių veiksmų darbo grupės (FATF) nebendradarbiaujančių šalių ir teritorijų sąrašą.

(64) Įsigaliojus Komisijos priimtam deleguotajam aktui šiuo klausimu, kuris atsižvelgiant į EVPRI rekomendacijas, tikėtina, įsigalios praėjus dvejiems metams po šios direktyvos galutinio perkėlimo

([1]) OL L 345, 2003 12 31, p. 64.

▼B

termino, pagrindinis šios direktyvos principas turėtų būti tai, kad ne ES AIFV taikomos šia direktyva suteiktos teisės, pvz., teisė su prekybos leidimu platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas visoje Sąjungoje, jei jis laikosi šios direktyvos. Tai turėtų užtikrinti vienodas veiklos sąlygas ES ir ne ES AIFV. Taigi šioje direktyvoje nustatoma leidimų išdavimo procedūra, taikoma ne ES AIFV, kuri bus taikytina įsigaliojus atitinkamam Komisijos deleguotajam aktui. Siekiant užtikrinti tokio laikymosi įgyvendinimą, valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų užtikrinti šios direktyvos laikymąsi. Tokių ne ES AIFV kompetentingos priežiūros institucijos turėtų būti referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos, kaip apibrėžta šioje direktyvoje.

(65) Taigi, kai ne ES AIFV ketina valdyti ES AIF ir (arba) su prekybos leidimu platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje, jis taip pat turėtų privalėti laikytis šios direktyvos, kad jam būtų taikomos to pačios prievolės kaip ES AIFV. Išskirtiniais atvejais, jei (tokiu mastu, kiek) šios direktyvos nuostatos laikymasis nesuderinamas su teise, taikoma ne ES AIFV arba ne ES AIF, kurio investiciniai vienetai ar akcijos platinami Sąjungoje, turėtų būti įmanoma ne ES AIFV atleisti nuo šios direktyvos atitinkamų nuostatų laikymosi, jei jis gali įrodyti, kad: šios direktyvos nuostatos laikymasis nesuderinamas su teisės, taikomos ne ES AIFV arba ne ES AIF, kurio investiciniai vienetai ar akcijos platinami Sąjungoje, privalomos nuostatos laikymusi; teisė, taikoma ne ES AIFV arba ne ES AIF, numato lygiavertę taisyklę, kuri turi tą patį reguliavimo tikslą ir kurią taikant atitinkamo AIF investuotojams teikiama to paties lygio apsauga; ir ne ES AIFV arba ne ES AIF laikosi tos lygiavertės taisyklės.

(66) Be to, ne ES AIFV, ketinantis valdyti ES AIF ir (arba) su prekybos leidimu platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje, turėtų laikytis specialios veiklos leidimų suteikimo tvarkos ir tam tikrų specialių reikalavimų, susijusių su trečiąja ne ES AIFV šalimi ir, atitinkamai, trečiąja ne ES AIF šalimi.

(67) EVPRI turėtų pateikti rekomendacijas dėl referencinės valstybės narės nustatymo ir, kai taikoma, dėl išimties nesuderinamumo su lygiaverte taisykle atvejais. Turėtų būti taikomi specialūs referencinės valstybės narės kompetentingų institucijų ir AIFV priimančių valstybių narių kompetentingų institucijų keitimosi informacija reikalavimai. Be to, esant valstybių narių kompetentingų institucijų nesutarimui dėl referencinės valstybės narės nustatymo, dėl išimties taikymo šios direktyvos ir trečiosios šalies lygiaverčių taisyklių laikymosi nesuderinamumo atveju bei

▼B

dėl įvertinimo, ar tenkinami specialūs reikalavimai, susiję su trečiąja ne ES AIFV šalimi ir, atitinkamai, trečiąja ne ES AIF šalimi, turėtų būti taikoma Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnyje nustatyta tarpininkavimo procedūra.

(68) EVPRI kasmet turėtų atlikti kompetentingų institucijų tarpusavio įvertinimo analizę priežiūros veiklos srityje, susijusioje su ne ES AIF priežiūra ir jiems suteikiamais veiklos leidimais, siekiant toliau didinti priežiūros veiklos rezultatų nuoseklumą pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 30 straipsnį.

(69) Pereinamuoju laikotarpiu, kuris, atsižvelgiant į EVPRI rekomendacijas, tikėtina, baigsis priimant deleguotąjį teisės aktą praėjus trejiems metams po prekybos leidimo įvedimo ne ES AIFV, ne ES AIFV, ketinantiems platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas tik tam tikrose valstybėse narėse, tačiau neturintiems tokio prekybos leidimo, atitinkamų valstybių narių taip pat turėtų būti leidžiama tai daryti, tačiau tik tuo atveju, jei tenkinamos tam tikros minimalios sąlygos. Tiems ne ES AIFV turėtų būti taikomos bent jau tokios taisyklės, kurios yra panašios į taisykles dėl informacijos atskleidimo investuotojams, taikytinas ES AIF valdantiems ES AIFV. Siekiant palengvinti sisteminės rizikos priežiūrą, tiems ne ES AIFV taip pat turėtų būti taikomi ataskaitų teikimo valstybės narės, kurioje platinami AIF investiciniai vienetai ar akcijos, kompetentingoms institucijoms reikalavimai. Todėl tokie AIFV turėtų laikytis šioje direktyvoje numatytų skaidrumo reikalavimų ir AIFV, valdančių AIF, įgyjančių į biržos prekybos sąrašus neįtrauktų bendrovių ir emitentų kontrolę, pareigų. Be to, turėtų būti sudaryti tinkami ir tarptautinius standartus atitinkantys valstybių narių, kuriose platinamos AIF investiciniai vienetai ar akcijos, atitinkamais atvejais, atitinkamų ES AIF kompetentingų institucijų ir trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, ir, jei taikoma, trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIF, priežiūros institucijų bendradarbiavimo susitarimai sisteminės rizikos priežiūros tikslu, kad būtų užtikrintas efektyvus keitimasis informacija, sudarant sąlygas atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms vykdyti savo pareigas pagal šią direktyvą. Bendradarbiavimo susitarimai neturėtų tapti kliūtimi platinti trečiosios šalies fondų investicinius vienetus ar akcijas valstybėje narėje. Be to, trečioji šalis, kurioje įsteigtas ne ES AIFV ar ne ES AIF, neturėtų būti įtraukta į FATF nebendradarbiaujančių šalių ir teritorijų sąrašą.

(70) Ši direktyva neturėtų pakeisti dabartinės padėties, kai Sąjungoje įsteigtas profesionalus investuotojas gali savo iniciatyva investuoti į AIF, nepaisydamas to, kur įsteigtas AIFV ir (ar) AIF.

(71) Valstybės narės turėtų turėti galimybę leisti platinti AIFV valdomų visų ar tam tikrų tipų AIF investicinius vienetus ar akcijas mažmeniniams investuotojams savo teritorijoje. Jeigu valstybė narė leidžia platinti tam tikrų tipų AIF investicinius vienetus ar akcijas, ji turėtų kiekvienu atveju įvertinti, ar konkretų AIF reikėtų laikyti tokio tipo AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas galima platinti mažmeniniams investuotojams jos

▼B

teritorijoje. Nedarant poveikio kitų Sąjungos priemonių taikymui, valstybės narės, kaip išankstinę platinimo mažmeniniams investuotojams sąlygą, turėtų galėti tokiais atvejais AIF ir AIFV nustatyti griežtesnius reikalavimus nei tuo atveju, kai AIF investiciniai vienetai ar akcijos platinami profesionaliems investuotojams jų teritorijoje, neatsižvelgiant į tai, ar AIF investiciniai vienetai ar akcijos platinami šalies ar tarpvalstybiniu mastu. Kai valstybė narė leidžia platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas mažmeniniams investuotojams savo teritorijoje, ši galimybė turėtų būti suteikta neatsižvelgiant į tai, kurioje valstybėje narėje įsteigtas AIF valdantis AIFV, ir valstybės narės neturėtų kitoje valstybėje narėje įsteigtiems ES AIF, kurių investiciniai vienetai ar akcijos platinami tarpvalstybiniu mastu, nustatyti griežtesnius ar papildomus reikalavimus už taikomus AIF, kurių investiciniai vienetai ar akcijos platinami valstybės viduje. Be to, AIFV, pagal Direktyvą 2004/39/EB išduotą leidimą turinčios investicinės įmonės ir pagal Direktyvą 2006/48/EB išduotą leidimą turinčios kredito įstaigos, teikiančios investavimo paslaugas mažmeniniams klientams, turėtų atsižvelgti į visus papildomus reikalavimus, vertindami, ar konkretus AIF yra tinkamas ar deramas konkrečiam mažmeniniam klientui ir ar tai sudėtinga ar nesudėtinga finansinė priemonė.

(72) Būtina išaiškinti kompetentingų institucijų, atsakingų už šios direktyvos įgyvendinimą, įgaliojimus ir pareigas bei sustiprinti mechanizmus, reikalingus efektyviam bendradarbiavimui tarpvalstybinės priežiūros srityje užtikrinti. Tam tikromis aplinkybėmis turėtų būti įmanoma kompetentingoms AIFV priimančių valstybių narių institucijoms imtis tiesioginių veiksmų, siekiant prižiūrėti nuostatų, už kurias jos atsakingos, laikymąsi. Kitų nuostatų atžvilgiu tam tikromis aplinkybėmis kompetentingoms AIFV priimančių valstybių narių institucijoms turėtų būti leidžiama kreiptis į buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas, prašant imtis veiksmų ir įsikišti, jei tokių veiksmų nesiimama.

(73) Šioje direktyvoje numatomas EVPRI bendro koordinavimo vaidmuo ir galimybė vykdyti EVPRI vadovaujamas privalomas tarpininkavimo procedūras kompetentingų institucijų ginčams spręsti.

(74) EVPRI turėtų parengti techninių reguliavimo standartų projektą, pagal kurį nustatomas bendradarbiavimo susitarimų, kuriuos turi pasirašyti buveinės valstybė narė arba AIFV referencinė valstybė narė ir atitinkamos trečiosios šalies priežiūros institucijos, turinys ir keitimosi informacija tvarka. Šiame techninių reguliavimo standartų projekte turėtų būti užtikrinta, kad pagal minėtuosius bendradarbiavimo susitarimus buveinės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gautų visą būtiną informaciją ir galėtų pasinaudoti pagal šią direktyvą nustatytais savo priežiūros ir tyrimo įgaliojimais. EVPRI taip pat turėtų sudaryti palankias sąlygas deryboms dėl bendradarbiavimo susitarimų ir tokių susitarimų sudarymui. Pavyzdžiui, EVPRI turėtų galėti naudoti savo palankių sąlygų sudarymo vaidmenį rengiant tokių bendradarbiavimo susitarimų standartinę formą.

▼B

(75) Valstybės narės turėtų nustatyti taisykles dėl sankcijų, taikytinų už šios direktyvos pažeidimus, ir užtikrinti, kad jos būtų įgyvendintos. Sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

(76) Šia direktyva nepažeidžiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, ypač pripažintų SESV ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje (toliau - Chartija), visų pirma, teisė į asmens duomenų apsaugą, pripažinta SESV 16 straipsnyje ir Chartijos 8 straipsnyje. Visi kompetentingų institucijų informacijos mainai ir jos perdavimas turėtų atitikti asmens duomenų perdavimo taisykles, nustatytas 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ([1]). EVPRI informacijos mainai ir jos perdavimas turėtų atitikti asmens duomenų perdavimo taisykles, nustatytas 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ([2]), kurios turėtų būti visapusiškai taikytinos asmens duomenų tvarkymui šios direktyvos tikslais.

(77) Siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi laikantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ([3]).

(78) Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kai tai aiškiai leidžiama šioje direktyvoje. Ypač Komisija turėtų būti įgaliota priimti deleguotuosius aktus dėl finansinio sverto metodų, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, įskaitant finansines ir (arba) teisines struktūras, susijusias su atitinkamo AIF kontroliuojamais trečiaisiais subjektais, kai tos struktūros specialiai įsteigtos, siekiant tiesiogiai arba netiesiogiai sukurti finansinį svertą AIF lygmeniu. Privataus kapitalo ir rizikos kapitalo fondų atveju tai reiškia, kad finansinis svertas, kuris veikia portfeliui priklausiančios bendrovės lygmeniu, neturėtų būti įtrauktas į tokias finansines ar teisines struktūras.

(79) Taip pat turėtų būti priimti deleguotieji aktai, kuriuose nustatoma, kaip apskaičiuoti palengvintam režimui taikomas ribas ir kaip

([1]) OL L 281, 1995 11 23, p. 31.
([2]) OL L 8, 2001 1 12, p. 1.
([3]) OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

▼B

vertinti AIFV, kurių valdomas turtas, įskaitant turtą, įgytą naudojant finansinį svertą, tais pačiais kalendoriniais metais retkarčiais viršija atitinkamą ribą ir (arba) jos nesiekia; taip pat kuriuose nustatoma prievolė ribų nesiekiantiems AIFV registruotis ir teikti informaciją, kad būtų veiksmingai stebima sisteminė rizika, taip pat tokių AIFV prievolė informuoti atitinkamas kompetentingas institucijas, kai jie nebetenkina palengvinto režimo taikymo sąlygų.

(80) Deleguotieji aktai taip pat turėtų būti priimti siekiant paaiškinti finansinio sverto metodus, įskaitant su atitinkamo AIF kontroliuojamais trečiaisiais subjektais susijusias finansines ir (arba) teisines struktūras; siekiant nustatyti riziką, kurią reikia padengti nuosavomis lėšomis ar profesiniu civilinės atsakomybės draudimu, sąlygas, kuriomis nustatomas papildomų nuosavų lėšų tinkamumas ar profesinio civilinės atsakomybės draudimo apimtis, būdus, kuriais nustatomi atliekami papildomų nuosavų lėšų ar profesinio civilinės atsakomybės draudimo apimties pritaikymai. Deleguotieji aktai taip pat turėtų būti priimti siekiant apibrėžti kriterijus, kuriuos turi taikyti kompetentingos institucijos, vertindamos, ar AIFV vykdo savo prievoles, susijusias su verslo veikla, taip pat savo prievolę veikti siekiant kuo didesnės jų valdomų AIF arba šių AIF investuotojų naudos ir rinkos vientisumo; turėti reikiamus išteklius ir procedūras, būtinas tinkamai vykdyti jų verslo veiklą, ir veiksmingai jais naudotis; imtis visų pagrįstų veiksmų, kad išvengtų interesų konfliktų, o kai tokių konfliktų neįmanoma išvengti – nustatyti šiuos interesų konfliktus, juos valdyti ir stebėti bei, atitinkamais atvejais, juos atskleisti neleidžiant, jog šie konfliktai turėtų neigiamos įtakos AIF ir jų investuotų interesams, taip pat užtikrinti teisingą elgesį AIFV valdomų AIF atžvilgiu; vykdyti visus jų verslo veiklai taikomus reguliavimo reikalavimus, kad kuo geriau būtų tenkinami jų valdomų AIF ar šių AIF investuotojų interesai ir būtų skatinamas rinkos vientisumas; taip pat sąžiningai elgtis su visais AIF investuotojais.

(81) Deleguotieji aktai taip pat turėtų būti priimti siekiant numatyti interesų konfliktų, kuriuos privalo nustatyti AIFV, tipus bei pagrįstus veiksmus, kurių turėtų imtis AIFV, kad nustatytų struktūras bei organizacinę ir administracinę tvarką, kuria siekiama nustatyti interesų konfliktus, užkirsti jiems kelią, juos valdyti, stebėti ir atskleisti. Deleguotieji aktai taip pat turėtų būti priimti siekiant nustatyti: naudotinas rizikos valdymo funkcijas; tinkamą rizikos valdymo sistemos peržiūros dažnumą; būdą, kuriuo rizikos valdymo funkcija funkciškai ir hierarchiškai turėtų būti atskiriama nuo veiklos vienetų, įskaitant portfelio valdymo funkciją; konkrečias apsaugos nuo interesų konflikto priemones; taip pat AIFV taikytinus rizikos valdymo reikalavimus. Deleguotieji aktai taip pat turėtų būti priimti siekiant nustatyti likvidumo valdymo sistemas ir procedūras, kurias AIFV turėtų taikyti, taip pat investavimo strategijos, likvidumo pobūdžio ir išpirkimo politikos suderinamumą. Deleguotieji aktai taip pat turėtų būti priimti siekiant nustatyti reikalavimus, kuriuos turi atitikti pakeitimo vertybiniais popieriais priemonių iniciatoriai, finansiniai

▼B

rėmėjai arba pradiniai kreditoriai, kad AIFV būtų leidžiama investuoti į tokias priemones, išleistas po 2011 m. sausio 1 d.

(82) Deleguotieji aktai taip pat turėtų būti priimti siekiant nustatyti reikalavimus, kurių AIFV turi laikytis, investuodami į tokias pakeitimo vertybiniais popieriais priemones; nustatyti elektroniniam duomenų tvarkymui skirtas administracines ir apskaitos procedūras, kontrolės ir apsaugos priemones, taip pat tinkamas vidaus kontrolės sistemas; nustatyti tinkamo turto įvertinimo ir AIF investicinių vienetų ar akcijų grynosios turto vertės apskaičiavimo procedūras, profesines garantijas, kurias išorės vertintojas privalo sugebėti pateikti, taip pat atvirojo tipo AIF tinkamo vertės nustatymo dažnumą.

(83) Deleguotieji aktai taip pat turėtų būti priimti siekiant nustatyti sąlygas, kuriomis turėtų būti patvirtinamas AIFV funkcijų perdavimas, ir sąlygas, kuriomis AIFV perduoda savo funkcijas tokiu mastu, kad tampa „pašto dėžutės“ funkcijas vykdančiu subjektu ir nebegali būti laikomas AIF valdytoju; depozitoriumų atžvilgiu nustatyti kriterijus, kuriais remiantis vertinama, ar trečiųjų šalių, kuriose įsteigti depozitoriumai, rizikos ribojimo reguliavimo ir priežiūros nuostatų poveikis yra toks pats kaip Sąjungos teisės aktuose išdėstytų nuostatų, ir ar veiksmingai užtikrinamas jų įgyvendinimas, o šią informaciją reikia įtraukti į atitinkamą standartinį susitarimą, depozitoriumo funkcijų vykdymo sąlygas, įskaitant depozitoriumo vykdomoms saugojimo užduotims priskirtinų finansinių priemonių tipus, sąlygas, kuriomis depozitoriumas gali atlikti savo tvarkymo pareigas finansinių priemonių, užregistruotų centriniame depozitoriume, atžvilgiu, bei sąlygas, kuriomis depozitoriumas saugo vardine forma išleistas ir emitento ar registro užregistruotas finansines priemones, deramo depozitoriumų stropumo pareigas, sąskaitų atskyrimo prievolę, sąlygas ir aplinkybes, kuriomis saugomos finansinės priemonės turėtų būti laikomos prarastomis, išorės įvykio, kurio negalima pagrįstai kontroliuoti ir kurio pasekmių nebūtų buvę galima išvengti nepaisant visų tam pagrįstai dėtų pastangų, sampratą, taip pat sąlygas ir aplinkybes, kuriomis yra objektyvių priežasčių susitarti dėl atsakomybės atsisakymo. Deleguotieji aktai taip pat turėtų būti priimti siekiant nustatyti AIFV metinės ataskaitos, kurią jie turi pateikti apie kiekvieną savo valdomą AIF, turinį ir formą, taip pat nustatyti AIFV informacijos atskleidimo investuotojams prievoles ir ataskaitų teikimo kompetentingoms institucijoms reikalavimus ir jų teikimo dažnumą.

(84) Deleguotieji aktai taip pat turėtų būti priimti siekiant nustatyti, kada laikoma, jog naudojamas didelis finansinis svertas ir siekiant nustatyti principus, kuriais turėtų vadovautis kompetentingos institucijos, nustatydamos finansinio sverto, kurį AIFV gali taikyti, lygio apribojimą. Deleguotieji aktai taip pat turėtų būti priimti siekiant nustatyti bendradarbiavimo ne ES AIFV ir (arba) ne ES AIF klausimais tvarką, kad būtų sukurta bendra sistema, skirta palengvinti atitinkamų bendradarbiavimo susitarimų sudarymą su trečiosiomis valstybėmis. Deleguotieji aktai taip pat

▼B

turėtų būti priimti siekiant nustatyti kompetentingų institucijų keitimosi su AIFV susijusia informacija turinį ir tam tikros informacijos teikimą EVPRI.

(85) Atsižvelgiant į EVPRI rekomendacijas šiuo klausimu ir į šioje direktyvoje nustatytus kriterijus, deleguotasis aktas taip pat turėtų būti priimamas siekiant išplėsti prekybos leidimo taikymą ES AIFV, Sąjungoje platinantiems ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, ir ne ES AIFV, Sąjungoje valdantiems AIF ir (arba) platinantiems AIF investicinius vienetus ar akcijas, o kitas deleguotasis aktas turėtų būti priimamas siekiant nutraukti nacionalinių platinimo privatiems investuotojams režimų taikymą šioje srityje.

(86) Europos Parlamentas ir Taryba per tris mėnesius nuo pranešimo datos turėtų pareikšti prieštaravimų dėl deleguotojo akto. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva turėtų būti įmanoma šį laikotarpį svarbiose rūpestį keliančiose srityse pratęsti trimis mėnesiais. Turėtų būti įmanoma Europos Parlamentui ir Tarybai informuoti kitas institucijas apie savo ketinimą nereikšti prieštaravimų. Toks ankstyvas pritarimas deleguotiesiems aktams yra ypač svarbus, kai reikia laikytis tam tikrų terminų, pvz., kad esant reikalui valstybės narės per šios direktyvos numatytą nuostatų perkėlimo laikotarpį galėtų perkelti deleguotuosius aktus į nacionalinę teisę.

(87) Pagal Deklaraciją dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnio, pridėtą prie Tarpvyriausybinės konferencijos, patvirtinusios Lisabonos sutartį, Baigiamojo akto, Konferencija atsižvelgė į Komisijos ketinimus konsultuotis su valstybių narių paskirtais ekspertais rengiant deleguotųjų aktų finansinių paslaugų srityje projektus pagal jos nusistovėjusią praktiką.

(88) Praėjus dvejiems metams nuo galutinio šios direktyvos perkėlimo termino, EVPRI turėtų pateikti nuomonę apie tuo metu jau galiojančių prekybos leidimų veikimą ir apie nacionalinių platinimo privatiems investuotojams režimų veikimą. EVPRI taip pat turėtų pateikti rekomendaciją dėl prekybos leidimų tvarkos taikymo ES AIFV, platinantiems ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje, ir ne ES AIFV, valdantiems AIF ir (arba) platinantiems AIF investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje. Komisija turėtų priimti deleguotąjį aktą per tris mėnesius nuo tos EVPRI rekomendacijos ir nuomonės gavimo, atsižvelgdama į šioje direktyvoje išvardytus kriterijus ir į jos tikslus, *inter alia*, dėl vidaus rinkos, investuotojų apsaugos ir veiksmingos sisteminės rizikos stebėsenos, kartu nurodydama datą, kada šioje direktyvoje nustatytos taisyklės dėl prekybos leidimų pratęsimo turėtų būti pradėtos taikyti visose valstybėse narėse.

(89) 2009 m. balandžio mėn. Londone vykusio G20 susitikimo dalyviai sutarė, kad rizikos draudimo fondai arba jų valdytojai turėtų būti registruojami ir iš jų turėtų būti reikalaujama reguliariai atskleisti atitinkamą informaciją priežiūros arba reguliavimo institucijoms. Jiems turėtų būti taikoma priežiūra siekiant užtikrinti, kad jie tinkamai atlieka rizikos valdymą. 2010 m. birželio mėn. Toronte G20 susitikimo dalyviai dar kartą patvirtino savo pasižadėjimą ir taip pat įsipareigojo pagreitinti griežtų priemonių, skirtų

▼B

rizikos draudimo fondų skaidresnei veiklai ir reguliavimo priežiūrai užtikrinti, įgyvendinimą, kuris būtų vykdomas tarptautiniu lygmeniu skaidriai ir nediskriminuojamai. Tarptautinė vertybinių popierių komisijų organizacija, siekdama paremti G20 tikslus, 2009 m. birželio mėn. parengė aušto lygio rizikos draudimo fondų priežiūros principus, kuriais vadovaujantis būtų vykdomas tarptautinis nuoseklus šios srities reguliavimas. 2010 m. rugsėjo 16 d. Europos Vadovų Taryba nusprendė, kad vystant Sąjungos išorės santykius Europai būtina atkakliau propaguoti savo interesus ir vertybes pasitelkiant tarpusavio sąveikos ir abipusės naudos principus ir imtis veiksmų, siekiant, be kita ko, užtikrinti geresnę rinkos prieigą Europos verslui ir pagerinti bendradarbiavimą reguliavimo srityje su pagrindiniais prekybos partneriais. Komisija stengsis užtikrinti, kad šiuos įsipareigojimus panašiu būdu įgyvendintų ir Sąjungos tarptautiniai partneriai.

(90) Praėjus trejiems metams nuo deleguotojo akto įsigaliojimo, pagal kurį prekybos leidimo režimas turėtų būti pradėtas taikyti visiems AIFV, EVPRI turėtų pateikti nuomonę apie tuo metu jau galiojančių prekybos leidimų veikimą ir apie nacionalinių platinimo privatiems investuotojams režimų veikimą. EVPRI taip pat turėtų pateikti rekomendaciją dėl tų nacionalinių režimų taikymo pabaigos. Komisija turėtų priimti deleguotąjį aktą per tris mėnesius nuo EVPRI rekomendacijos ir nuomonės gavimo datos, atsižvelgdama į šioje direktyvoje išvardytus kriterijus ir į jos tikslus, *inter alia*, susijusius su vidaus rinka, investuotojų apsauga ir veiksminga sisteminės rizikos stebėsena, kartu nurodydama datą, kada turėtų būti baigti taikyti šioje direktyvoje nurodyti nacionaliniai režimai visose valstybėse narėse.

(91) Praėjus ketveriems metams nuo šios direktyvos nuostatų perkėlimo termino, Komisija, remdamasi viešosiomis konsultacijomis ir atsižvelgdama į diskusijų su kompetentingomis institucijomis rezultatus, turėtų pradėti šios direktyvos taikymo ir taikymo srities persvarstymą. Atliekant tą persvarstymą turėtų būti išanalizuojama taikant šią direktyvą sukaupta patirtis, direktyvos taikymo poveikis investuotojams, AIF ar AIFV, esantiems Sąjungoje ir trečiosiose šalyse, ir tai, kiek buvo pasiekta šios direktyvos tikslų bei, jei reikia, pasiūlomi atitinkami pakeitimai. Į tą persvarstymo ataskaitą turėtų būti įtraukiama bendra šioje direktyvoje numatytų taisyklių veikimo apžvalga ir jas taikant įgyta patirtis. Komisija, atsižvelgdama į šią direktyvą, savo atskaitoje turėtų išnagrinėti EVPRI ir Sąjungos kompetentingų institucijų funkcijas užtikrinant veiksmingą visų Sąjungos rinkose veikiančių AIFV priežiūrą, *inter alia*, pagal Reglamentą (ES) Nr. 1095/2010, suteikdama EVPRI daugiau priežiūros funkcijų ne ES AIFV leidimų suteikimo ir kontrolės srityje. Šiuo atveju Komisija turėtų įvertinti galimas išlaidas ir naudą, jei EVPRI būtų suteiktos minėtosios funkcijos.

(92) Šia direktyva siekiama sukurti tokią tvarką, kurią taikant būtų įmanoma spręsti galimas problemas, kurios gali atsirasti dėl AIFV veiklos ir užtikrinti veiksmingą Sąjungos kompetentingų institucijų atliekamą iškilusios rizikos priežiūrą. Būtina nustatyti

▼B

griežtą priežiūros ir reguliavimo tvarką, kurioje neliktų jokių finansinio reguliavimo spragų. Šiuo atveju reikėtų remtis jau galiojančiais profesionaliems investuotojams taikomais kruopštumo reikalavimais pagal atitinkamas šiems investuotojams skirtas taisykles. Be to, Komisija raginama peržiūrėti su profesionaliais investuotojais susijusius teisės aktus, siekiant įvertinti būtinybę taikyti griežtesnius reikalavimus dėl deramo stropumo proceso, kuriuos turėtų įgyvendinti Sąjungos profesionalūs investuotojai, investuojantys savo iniciatyva į ne ES finansinius produktus, tokius kaip ne ES AIF.

(93) Atlikusi persvarstymą, Komisija turėtų pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje, jei reikia, pasiūlo pakeitimus, atsižvelgdama į šios direktyvos tikslus ir į galimą poveikį investuotojams, AIF arba AIFV Sąjungoje ir trečiosiose šalyse.

(94) Kadangi šios direktyvos tikslų – aukšto investuotojų apsaugos lygio užtikrinimo nustatant bendrą AIFV veiklos leidimo ir priežiūros sistemą – valstybės narės negali pakankamai pasiekti, ką įrodo galiojančių nacionalinių šių subjektų reguliavimo ir kontrolės sistemų trūkumai, ir todėl šiuos tikslus geriau būtų galima pasiekti Sąjungos lygmeniu, Sąjunga gali patvirtinti priemones, vadovaudamasi subsidiarumo principu, išdėstytu ES sutarties 5 straipsnyje. Laikantis tame straipsnyje išdėstyto proporcingumo principo, šia direktyva neviršijama to, kas būtina tam tikslui pasiekti,

(95) Direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB, 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1060/2009 dėl kredito reitingų agentūrų ([1]) ir Reglamentas (ES) Nr. 1095/2010 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos alternatyvaus investavimo fondų valdytojų (AIFV), kurie valdo ir (arba) platina alternatyvaus investavimo fondų (AIF) investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje, veiklos leidimo suteikimo, nuolatinės veiklos ir skaidrumo taisyklės.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Laikantis šio straipsnio 3 dalies ir 3 straipsnio nuostatų, ši direktyva taikoma:

([1]) OL L 302, 2009 11 17, p. 1.

▼B

a) ES AIFV, kurie valdo vieną ar daugiau AIF, neatsižvelgiant į tai, ar tokie AIF yra ES AIF, ar ne ES AIF;

b) ne ES AIFV, kurie valdo vieną ar daugiau ES AIF; ir

c) ne ES AIFV, kurie Sąjungoje platina vieno ar daugiau AIF investicinius vienetus ar akcijas, neatsižvelgiant į tai, ar šie AIF yra ES AIF, ar ne ES AIF.

2. 1 dalies atveju nesvarbu:

a) ar AIF yra atvirojo, ar uždarojo tipo;

b) ar AIF įsteigtas pagal sutarčių teisę, turto patikėjimo teisę, teisės aktą ar yra kitos teisinės formos;

c) kokia AIFV teisinė struktūra.

3. Ši direktyva netaikoma šiems subjektams:

a) kontroliuojančioms bendrovėms;

b) įstaigoms, atsakingoms už profesinių pensijų skyrimą, kurioms taikoma Direktyva 2003/41/EB, įskaitant, atitinkamais atvejais, tos direktyvos 2 straipsnio 1 dalyje nurodytus leidimus turinčius subjektus, atsakingus už tokių įstaigų valdymą ir veikiančius jų vardu, ar pagal tos direktyvos 19 straipsnio 1 dalį paskirtus investicijų valdytojus, jeigu tik jie nevaldo AIF;

c) viršvalstybinėms institucijoms, kaip antai Europos Centrinis Bankas, Europos investicijų bankas, Europos investicijų fondas, Europos vystymosi finansavimo institucijos (angl. DFI) ir dvišaliai vystymosi bankai, Pasaulio bankas, Tarptautinis valiutos fondas ir kitos viršvalstybinės institucijos ir panašios tarptautinės organizacijos, jei tokios institucijos ar organizacijos valdo vieną ar daugiau AIF ir jei šie AIF veikia viešojo intereso labui;

d) nacionaliniams centriniams bankams;

e) nacionalinės, regionų ir vietos valdžios institucijoms ir įstaigoms ar kitoms institucijoms, kurios valdo fondus, remiančius socialinės apsaugos ir pensijų sistemas;

f) darbuotojų dalyvavimo sistemoms ar darbuotojų santaupų sistemoms;

g) specialiesiems pakeitimo vertybiniais popieriais subjektams.

4. Valstybės narės imasi būtinų priemonių siekdamos užtikrinti, kad 1 dalyje nurodyti AIFV visuomet laikytųsi šios direktyvos.

3 straipsnis

Išimtys

1. Ši direktyva netaikoma AIFV, jei jie valdo vieną ar daugiau AIF, kurių vieninteliai investuotojai yra AIFV arba AIFV patronuojančios ar patronuojamos įmonės, arba kitos šių patronuojančių įmonių patronuojamos įmonės, su sąlyga, kad nė vienas iš šių investuotojų pats nėra AIF.

▼B

2. Nedarant poveikio 46 straipsnio taikymui, tik šio straipsnio 3 ir 4 dalys taikomos šiems AIFV:

a) AIFV, kurie tiesiogiai arba netiesiogiai per bendrovę, su kuria AIFV yra susijęs bendru valdymu ar kontrole arba dideliu tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamu akcijų paketu, valdo portfelius tokių AIF, kurių bendras valdomas turtas, įskaitant visą turtą, įgytą naudojant finansinį svertą, neviršija 100 mln. EUR ribos; arba

b) AIFV, kurie tiesiogiai arba netiesiogiai per bendrovę, su kuria AIFV yra susijęs bendru valdymu ar kontrole arba dideliu tiesiogiai ar netiesiogiai valdomu akcijų paketu, valdo portfelius tokių AIF, kurių bendras valdomas turtas neviršija 500 mln. EUR ribos, kai AIF portfelius sudaro AIF, kurie nenaudoja finansinio sverto ir neturi išpirkimo teisių, naudotinų penkerius metus nuo pradinių investicijų į kiekvieną AIF datos.

3. Valstybės narės užtikrina, kad 2 dalyje nurodyti AIFV bent:

a) privalėtų būti registruojami savo buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų;

b) registracijos metu pateiktų savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms informaciją apie savo ir savo valdomų AIF tapatybę;

c) registracijos metu pateiktų savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms informaciją apie savo valdomų AIF investavimo strategijas;

d) nuolat pateiktų savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms informaciją apie pagrindines priemones, kurias jie platina, ir apie savo valdomų AIF pagrindines pozicijas bei svarbiausias rizikos koncentracijas, kad kompetentingos institucijos galėtų veiksmingai prižiūrėti sisteminę riziką; taip pat

e) informuotų savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas tuo atveju, jei jie nebetenkina 2 dalyje nurodytų sąlygų.

Ši dalis ir 2 dalis taikomos nedarant poveikio bet kokioms valstybių narių priimtoms griežtesnėms taisyklėms dėl 2 dalyje nurodytų AIFV.

Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad tuo atveju, jei 2 dalyje nustatytos sąlygos nebetenkinamos, atitinkami AIFV per 30 kalendorinių dienų pagal atitinkamą šioje direktyvoje nustatytą tvarką pateiktų prašymą išduoti veiklos leidimą.

4. 2 dalyje nurodyti AIFV negali naudotis pagal šią direktyvą suteiktomis teisėmis, išskyrus tuos atvejus, kai jie pasirenka AIFV statusą pagal šią direktyvą. Jei AIFV pasirenka AIFV statusą pagal šią direktyvą, tuomet taikomos visos šio direktyvos nuostatos.

5. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos procedūros, kurias turi atlikti AIFV, šioje direktyvoje numatyta tvarka pasirinkęs AIFV statusą pagal 4 dalį. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 59 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

6. Komisija, priimdama deleguotuosius aktus, remdamasi 56 straipsniu ir laikydamasi 57 ir 58 straipsnių sąlygų, patvirtina priemones, kuriomis nustatoma:

a) kaip apskaičiuoti 2 dalyje nurodytas ribas ir kaip vertinti AIFV, valdančius AIF, kurių valdomas turtas, įskaitant turtą, įgytą naudojant finansinį svertą, tais pačiais kalendoriniais metais retkarčiais viršija atitinkamą ribą ir (arba) jos nesiekia;

b) prievolės registruotis ir teikti informaciją, kad būtų veiksmingai stebima sisteminė rizika, kaip numatyta 3 dalyje; taip pat

c) prievolė informuoti kompetentingas institucijas, kaip nustatyta 3 dalyje.

4 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

1. Šioje direktyvoje vartojamų sąvokų apibrėžtys:

a) alternatyvaus investavimo fondai (AIF) – kolektyvinio investavimo subjektai, įskaitant jų investicinius padalinius:

i) kurie pritraukia kapitalą iš keleto investuotojų, siekdami jį investuoti tų investuotojų naudai pagal nustatytą investavimo politiką, ir

ii) kuriems nereikia leidimo pagal Direktyvos 2009/65/EB 5 straipsnį;

b) alternatyvaus investavimo fondo valdytojai (AIFV) – juridiniai asmenys, kurių įprasta veikla – vieno ar daugiau AIF valdymas;

c) filialas – kai kalbama apie AIFV, verslo vieta, kuri yra AIFV dalis, neturinti juridinio asmens statuso ir teikianti paslaugas, kurioms teikti AIFV turi leidimą; visos verslo vietos, kurias toje pačioje valstybėje narėje įsteigė AIFV, kurio registruotoji buveinė yra kitoje valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje, laikomos vienu filialu;

d) valdytojo pelno dalis (angl. *carried interest*) – AIF pelno dalis, AIFV gaunama kaip kompensacija už AIF valdymą, neskaitant AIF pelno dalies, AIFV gaunamos kaip AIFV investicijų į AIF grąža;

e) glaudūs ryšiai – situacija, kurioje du arba daugiau fizinių ar juridinių asmenų sieja:

i) dalyvavimas kapitale – tiesiogiai arba kontrolės būdu įgyvendinama nuosavybės teisė į 20 % ar didesnę įmonės kapitalo arba balsavimo teisių dalį;

▼B

ii) kontrolė – patronuojančiosios ir patronuojamosios įmonės santykiai, kaip nurodyta 1983 m. birželio 13 d. Septintosios Tarybos direktyvos 83/349/EEB dėl konsoliduotos atskaitomybės ([1]) 1 straipsnyje arba panašūs fizinio ar juridinio asmens ir įmonės ar patronuojamajai įmonei pavaldžios įmonės santykiai; šio punkto tikslu patronuojamajai įmonei pavaldi įmonė taip pat laikoma tos pačios patronuojančiosios įmonės patronuojamąja įmone.

Kai du ar daugiau fizinių ar juridinių asmenų yra nuolat susiję su vienu ir tuo pačiu asmeniu kontrolės ryšiais, taip pat laikoma, kad šie asmenys susiję glaudžiais ryšiais;

f) kompetentingos institucijos – valstybių narių nacionalinės valdžios institucijos, pagal įstatymus ar kitus teisės aktus įgaliotos prižiūrėti AIFV;

g) depozitoriumo kompetentingos institucijos:

i) kompetentingos institucijos, kaip apibrėžta Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 4 punkte, jeigu depozitoriumas yra kredito įstaiga, kuriai suteiktas leidimas pagal tos direktyvos nuostatas;

ii) kompetentingos institucijos, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 22 punkte, jeigu depozitoriumas yra investicinė įmonė, kuriai suteiktas leidimas pagal tos direktyvos nuostatas;

iii) depozitoriumo buveinės valstybės narės nacionalinės valdžios institucijos, pagal įstatymus ar kitus teisės aktus įgaliotos prižiūrėti šios direktyvos 21 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos c punkte nurodytų kategorijų įstaigą, jeigu depozitoriumas yra tokios kategorijos įstaiga;

iv) depozitoriumo registruotosios buveinės valstybės narės nacionalinės valdžios institucijos, pagal įstatymus ar kitus teisės aktus įgaliotos prižiūrėti šios direktyvos 21 straipsnio 3 dalies trečioje pastraipoje nurodytus subjektus, jeigu depozitoriumas yra toks subjektas, arba, tam tikrais atvejais, oficiali įstaiga, įgaliota registruoti ar prižiūrėti tokį subjektą pagal jam taikytinas profesinio elgesio taisykles;

v) atitinkamos trečiosios valstybės, kurioje depozitoriumas turi registruotą buveinę, nacionalinės valdžios institucijos, jeigu depozitoriumas paskirtas ne ES AIF depozitoriumu pagal šios direktyvos 21 straipsnio 5 dalies b punktą ir jam netaikomi šio punkto i–iv papunkčiai;

h) ES AIF kompetentingos institucijos – valstybės narės nacionalinės valdžios institucijos, pagal įstatymus ar kitus teisės aktus įgaliotos prižiūrėti AIF;

i) kontrolė – kontrolė, kaip apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnyje;

([1]) OL L 193, 1983 7 18, p. 1.

▼B

j) subjektas įsteigtas:

i) turi registruotą buveinę, jei tai AIFV;

ii) suteiktas leidimas arba jis įregistruotas, arba turintis registruotąją buveinę (kai jam nėra suteiktas leidimas arba įvykdyta registracija), jei tai AIF;

iii) turintis registruotą buveinę arba filialą, jei tai depozitoriumas;

iv) turintis registruotą buveinę arba filialą, jei tai juridinio asmens statusą turintis teisinis atstovas;

v) turintis gyvenamąją vietą, jei tai fizinio asmens statusą turintis teisinis atstovas;

k) ES AIF:

i) valstybėje narėje pagal taikytiną nacionalinę teisę leidimą gavęs arba įregistruotas AIF; arba

ii) valstybėje narėje leidimo negavęs arba neregistruotas AIF, turintis registruotą ir (arba) pagrindinę buveinę valstybėje narėje;

l) ES AIFV – AIFV, turintis registruotą buveinę valstybėje narėje;

m) finansuojantysis AIF – AIF, kuris

i) investuoja ne mažiau kaip 85 % savo turto į kito AIF (finansuojamojo AIF) investicinius vienetus arba akcijas;

ii) investuoja ne mažiau kaip 85 % savo turto į daugiau kaip vieną finansuojamąjį AIF, kai šių finansuojamųjų AIF investavimo strategijos tapačios, arba

iii) kitu būdu įgijo bent 85 % savo turto atitinkančią poziciją tokio finansuojamojo AIF atžvilgiu;

n) finansinė priemonė – Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnyje nurodyta priemonė;

o) kontroliuojančioji bendrovė – vienoje ar daugiau bendrovių turinti akcijų bendrovė, kurios komercinis tikslas yra per jai pavaldžias ir asocijuotas bendroves arba per dalyvavimą kapitale įgyvendinti verslo strategiją arba strategijas, siekiant padidinti jų ilgalaikę vertę, ir kuri:

i) vykdo operacijas savo sąskaita ir kurios akcijomis leista prekiauti Sąjungos reguliuojamoje rinkoje, arba

ii) nėra įsteigta pirmiausiai siekiant uždirbti investuotojams pelno parduodant jai pavaldžių arba asocijuotų bendrovių turtą, kaip matyti iš jos metinės ataskaitos ar kitų oficialių dokumentų;

p) AIF buveinės valstybė narė:

▼B

i) valstybė narė, kurioje AIF suteiktas leidimas arba kurioje jis įregistruotas pagal taikytiną nacionalinę teisę, arba, kai suteiktas daugiau kaip vienas leidimas ar AIF įregistruotas daugiau kaip vieną kartą, valstybė narė, kurioje AIF pirmą kartą suteiktas leidimas arba kurioje jis pirmą kartą įregistruotas, arba

ii) jeigu valstybėje narėje AIF nėra suteiktas leidimas arba jis nėra įregistruotas, valstybė narė, kurioje AIF turi registruotą ir (arba) pagrindinę buveinę;

q) AIFV buveinės valstybė narė – valstybė narė, kurioje AIFV turi registruotą buveinę; šioje direktyvoje visos nuorodos „AIFV buveinės valstybė narė“ ne ES AIFV atveju skaitomos „referencinė valstybė narė“, kaip numatyta VII skyriuje;

r) AIFV priimančioji valstybė narė reiškia:

i) valstybę narę, išskyrus buveinės valstybę narę, kurioje ES AIFV valdo ES AIF;

ii) valstybę narę, išskyrus buveinės valstybę narę, kurioje ES AIFV platina ES AIF investicinius vienetus ar akcijas;

iii) valstybę narę, išskyrus buveinės valstybę narę, kurioje ES AIFV platina ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas;

iv) valstybę narę, išskyrus referencinę valstybę narę, kurioje ne ES AIFV valdo ES AIF;

v) valstybę narę, išskyrus referencinę valstybę narę, kurioje ne ES AIFV platina ES AIF investicinius vienetus ar akcijas;

vi) valstybę narę, išskyrus referencinę valstybę narę, kurioje ne ES AIFV platina ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, arba

▼M2

vii) valstybę narę, išskyrus buveinės valstybę narę, kurioje ES AIFV teikia 6 straipsnio 4 dalyje nurodytas paslaugas;

▼B

s) pradinis kapitalas – Direktyvos 2006/48/EB 57 straipsnio pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodytos lėšos;

t) emitentas – emitentas pagal Direktyvos 2004/109/EB 2 straipsnio 1 dalies d punktą, kuris turi registruotąją buveinę Sąjungoje ir kurio akcijomis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje pagal Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 14 punktą;

u) teisinis atstovas – fizinis asmuo, kurio gyvenamoji vieta yra Sąjungoje ar juridinis asmuo, turintis registruotą buveinę Sąjungoje ir kuris, aiškiai paskirtas ne ES AIFV, veikia šio ne ES AIFV vardu santykyje su valdžios institucijomis, klientais, įstaigomis ir sandorio su ne ES AIFV šalimis Sąjungoje dėl klausimų, susijusių su ne ES AIFV prievolėmis pagal šią direktyvą;

▼B

v) finansinis svertas – metodas, kuriuo AIFV didina savo valdomo AIF poziciją, skolindamasis lėšų arba vertybinių popierių arba pasinaudodamas svertu, susijusiu su išvestinių finansinių priemonių pozicijomis arba kitomis priemonėmis;

w) AIF valdymas – bent I priedo 1 punkte nurodytų vieno ar daugiau AIF investicijų valdymo funkcijų atlikimas;

x) platinimas – tiesioginis ar netiesioginis AIFV valdomo AIF investicinių vienetų ar akcijų siūlymas arba pateikimas AIFV iniciatyva arba AIFV vardu Sąjungoje gyvenantiems ar registruotas buveines turintiems investuotojams;

y) finansuojamasis AIF – AIF, į kurį investuoja arba kuriame poziciją turi kitas AIF pagal m punktą;

z) referencinė valstybė narė – pagal 37 straipsnio 4 dalį nustatoma valstybė narė;

aa) ne ES AIF – AIF, kuris nėra ES AIF;

ab) ne ES AIFV – AIFV, kuris nėra ES AIFV;

ac) į biržos prekybos sąrašus neįtraukta bendrovė – registruotąją buveinę Sąjungoje turinti bendrovė, kurios akcijomis neleidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje pagal Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 14 punktą;

ad) nuosavos lėšos – Direktyvos 2006/48/EB 56–67 straipsniuose nurodytos nuosavos lėšos;

ae) patronuojančioji įmonė – patronuojanti įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 ir 2 straipsniuose;

af) pagrindinis makleris – kredito įstaiga, reguliuojama investicinė įmonė arba kitas subjektas, kuriam taikomas rizikos ribojimo reguliavimas ir nuolatinė priežiūra, teikiantis vieną ar daugiau paslaugų profesionaliems investuotojams pirmiausiai siekiant kaip sandorio šaliai finansuoti arba vykdyti sandorius, susijusius su finansinėmis priemonėmis, taip pat galintis teikti kitas paslaugas, pvz., sandorių tarpuskaitos ir atsiskaitymo, turto tvarkymo paslaugas, vertybinių popierių skolinimo, vartotojui pritaikytas technologinės ir paramos veiklai infrastruktūros paslaugas;

ag) profesionalus investuotojas – investuotojas, kuris laikomas profesionaliu klientu arba pateikus prašymą gali būti laikomas profesionaliu klientu pagal Direktyvos 2004/39/EB II priedą;

ah) kvalifikuotoji akcijų paketo dalis – tiesiogiai ar netiesiogiai turima AIFV akcijų paketo dalis, sudaranti 10 % ar daugiau kapitalo ar balsavimo teisių, kaip nustatyta Direktyvos 2004/109/EB 9 ir 10 straipsniuose, atsižvelgiant į akcijų sujungimo sąlygas, išdėstytas tos direktyvos 12 straipsnio 4 ir 5 dalyse, arba leidžianti daryti esminę įtaką AIFV, kuriame turima ta akcijų paketo dalis, valdymui;

▼B

ai) darbuotojų atstovai – darbuotojų atstovai, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/14/EB 2 straipsnio e punkte;

aj) mažmeninis investuotojas – investuotojas, kuris nėra profesionalus investuotojas;

ak) patronuojamoji įmonė – dukterinė bendrovė, kaip apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 ir 2 straipsniuose;

al) ne ES AIF priežiūros institucijos – trečiosios šalies nacionalinės valdžios institucijos, pagal įstatymus ar kitus teisės aktus įgaliotos prižiūrėti AIF;

am) ne ES AIFV priežiūros institucijos – trečiosios šalies nacionalinės valdžios institucijos, pagal įstatymus ar kitus teisės aktus įgaliotos prižiūrėti AIFV;

an) specialieji pakeitimo vertybiniais popieriais subjektai – subjektai, kurių vienintelis tikslas – vykdyti pakeitimo ar pakeitimų vertybiniais popieriais veiklą, kaip apibrėžta 2008 m. gruodžio 19 d. Europos centrinio banko reglamento (EB) Nr. 24/2009 dėl finansinių priemonių korporacijų, sudarančių pakeitimo vertybiniais popieriais sandorius, turto ir įsipareigojimų statistikos ([1]) 1 straipsnio 2 dalyje, ir kitą tam tikslui pasiekti tinkamą veiklą;

ao) KIPVPS – kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektas, kuriam suteiktas leidimas pagal Direktyvos 2009/65/EB 5 straipsnį.

2. Šio straipsnio 1 dalies ad punkto tikslu *mutatis mutandis* taikomi 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/49/EB dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų kapitalo pakankamumo ([2]) 13–16 straipsniai.

3. Komisija, priimdama deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriomis nustatoma:

a) finansinio sverto metodai, kaip nustatyta 1 dalies v punkte, įskaitant su atitinkamo AIF kontroliuojamais trečiaisiais subjektais susijusias finansines ir (arba) teisines struktūras; ir

b) finansinio sverto apskaičiavimo būdas.

4. Kai tai svarbu taikant šią direktyvą, taip pat siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos taikymo sąlygas, Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) (EVPRI) parengia techninių reguliavimo standartų projektus, skirtus AIFV tipams nustatyti.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

([1]) OL L 15, 2009 1 20, p. 1.
([2]) OL L 177, 2006 6 30, p. 201.

▼B

5 straipsnis

AIFV nustatymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienas pagal šią direktyvą valdomas AIF turėtų tik vieną AIFV, kuris būtų atsakingas už atitikties šiai direktyvai užtikrinimą. AIFV yra:

a) išorės valdytojas, kuris yra AIF arba AIF vardu paskirtas juridinis asmuo ir kuriam šiuo paskyrimu suteikiama atsakomybė už AIF valdymą (išorės AIFV); arba

b) jei pagal AIF teisinę formą valdymas gali būti vidinis ir jei AIF valdymo organas nusprendžia neskirti išorės AIFV, pats AIF, kuriam suteikiamas AIFV leidimas.

2. Tais atvejais, kai išorės AIFV nesugeba užtikrinti atitikties šiai direktyvai, už kurią atsakingas AIF arba kitas AIF vardu veikiantis subjektas, jis nedelsdamas informuoja savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas ir, jei taikytina, atitinkamo ES AIF kompetentingas institucijas. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos pareikalauja, kad AIFV imtųsi būtinų priemonių padėčiai ištaisyti.

3. Jei, nepaisant 2 dalyje nurodytų veiksmų, atitinkamų nuostatų ir toliau nesilaikoma, ES AIFV arba ES AIF atžvilgiu AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos reikalauja, kad AIFV atsisakytų to AIF valdytojo pareigų. Tokiu atveju AIF investiciniai vienetai ar akcijos Sąjungoje nebeplatinami. Kai šiomis aplinkybėmis ne ES AIF valdo ne ES AIFV, šio AIF investiciniai vienetai ar akcijos Sąjungoje nebeplatinami. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja apie tai AIFV priimančios valstybės narės kompetentingas institucijas.

II SKYRIUS

VEIKLOS LEIDIMO SUTEIKIMAS AIFV

6 straipsnis

AIFV veiklos vykdymo išankstinės sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad AIFV valdytų vieną ar daugiau AIF tik gavę veiklos leidimą pagal šią direktyvą.

AIFV, kuriam suteiktas leidimas pagal šią direktyvą, privalo bet kokiu metu tenkinti šioje direktyvoje nustatytas veiklos leidimo suteikimo sąlygas.

2. Valstybės narės reikalauja, kad išorės AIFV neužsiimtų kitokia nei šios direktyvos I priede nurodyta veikla ir KIPVPS papildomu valdymu, kuriam reikia leidimo pagal Direktyvą 2009/65/EB.

▼B

3. Valstybės narės reikalauja, kad joks vidinio valdymo AIF neužsiimtų kitokia nei to AIF vidinio valdymo veikla pagal I priedo nuostatas.

4. Nukrypdamos nuo 2 dalies, valstybės narės gali leisti išorės AIFV teikti šias paslaugas:

a) investicijų portfelių, įskaitant priklausančius pensijų fondams ir įstaigoms, atsakingoms už profesinių pensijų skyrimą, valdymo paslaugas pagal Direktyvos 2003/41/EB 19 straipsnio 1 dalies nuostatas, remiantis įgaliojimais, kuriuos savo nuožiūra konkrečių klientų atžvilgiu suteikė investuotojai;

b) nepagrindines paslaugas, apimančias:

i) konsultacijas investicijų klausimais;

ii) kolektyvinio investavimo subjektų investicinių vienetų ar akcijų saugojimo ir administravimo paslaugas;

iii) pavedimų, susijusių su finansinių priemonių, priėmimo ir perdavimo paslaugas.

5. AIFV pagal šią direktyvą nėra suteikiamas leidimas:

a) teikti tik 4 dalyje nurodytas paslaugas;

b) teikti 4 dalies b punkte nurodytas nepagrindines paslaugas, neturint leidimo teikti paslaugas, nurodytas 4 dalies a punkte;

c) vykdyti tik I priedo 2 punkte nurodytą veiklą; ar

d) teikti I priedo 1 punkto a papunktyje nurodytas paslaugas, tuo pačiu neteikiant I priedo 1 punkto b papunktyje nurodytų paslaugų ar atvirkščiai.

6. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytoms AIFV teikiamoms paslaugoms taikomos Direktyvos 2004/39/EB 2 straipsnio 2 dalies ir 12, 13 bei 19 straipsnių nuostatos.

7. Valstybės narės reikalauja, kad AIFV teiktų savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms informaciją, kuri joms reikalinga siekiant visuomet stebėti, kaip laikomasi šioje direktyvoje nurodytų sąlygų.

8. Investicinės įmonės, turinčios pagal Direktyvą 2004/39/EB išduotą leidimą, ir kredito įstaigos, turinčios pagal Direktyvą 2006/48/EB išduotą leidimą, neprivalo gauti leidimo pagal šią direktyvą, kad galėtų teikti su AIF susijusias investavimo paslaugas, pvz., individualaus portfelio valdymo paslaugas. Tačiau investicinės įmonės tiesiogiai ar netiesiogiai siūlo ar pateikia AIF investicinius vienetus ar akcijas investuotojams Sąjungoje tik tuo atveju ir tokiu mastu, kokiu investicinius vienetus ar akcijas galima platinti pagal šią direktyvą.

7 straipsnis

Prašymas išduoti veiklos leidimą

1. Valstybės narės reikalauja, kad AIFV pateiktų prašymą išduoti veiklos leidimą savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

2. Valstybės narės reikalauja, kad, kreipdamasis dėl veiklos leidimo, AIFV savo buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai pateiktų šią su AIFV susijusią informaciją:

▼B

a) informaciją apie asmenis, faktiškai vykdančius AIFV veiklą;

b) informaciją apie tiesioginių ir netiesioginių, fizinių ir juridinių AIFV akcininkų arba narių, turinčių kvalifikuotąsias akcijų paketų dalis, tapatybę ir tų akcijų paketų vertės sumas;

c) veiklos programą, kuria nustatoma organizacinė AIFV struktūra, įskaitant informaciją apie tai, kaip AIFV ketina laikytis prievolių pagal II, III, IV skyrius ir, jei taikytina, V, VI, VII bei VIII skyrius;

d) informaciją apie atlyginimų nustatymo politiką ir praktiką pagal 13 straipsnį;

e) informaciją apie nustatytą užduočių perdavimo ir perduotų funkcijų perdavimo trečiosioms šalims tvarką, kaip nurodyta 20 straipsnyje.

3. Valstybės narės reikalauja, kad, kreipdamasis dėl veiklos leidimo, AIFV savo buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai taip pat pateiktų šią informaciją apie AIF, kuriuos AIFV ketina valdyti:

a) informaciją apie investavimo strategijas, įskaitant pagrindinių fondų tipus, jei AIF yra fondų fondas, ir AIFV finansinio sverto naudojimo politiką, taip pat AIFV valdomų arba ketinamų valdyti AIF rizikos pobūdį ir kitas savybes, taip pat nurodant informaciją apie valstybes nares arba trečiąsias šalis, kuriose tokie AIFV įsisteigę arba ketina įsisteigti;

b) informaciją apie finansuojamojo AIF įsteigimo vietą, jei AIF yra finansuojantysis AIF;

c) kiekvieno AIF, kurį AIFV ketina valdyti, fondo taisykles arba steigimo dokumentus;

d) informaciją apie nustatytą depozitoriumo paskyrimo kiekvienam AIF, kurį AIFV ketina valdyti, tvarką pagal 21 straipsnį;

e) bet kokią 23 straipsnio 1 dalyje nurodytą papildomą informaciją apie kiekvieną AIF, kurį AIFV valdo ar ketina valdyti.

4. Kai pagal Direktyvą 2009/65/EB suteikiamas leidimas valdymo bendrovei (KIPVPS valdymo bendrovė) ir ji kreipiasi dėl leidimo vykdyti AIFV veiklą, kompetentingos institucijos nereikalauja, kad KIPVPS valdymo bendrovė pateiktų informaciją ar dokumentus, kuriuos KIPVPS valdymo bendrovė jau pateikė prašydama leidimo pagal Direktyvą 2009/65/EB, jei tokios informacijos ar dokumentų turinys dar nepaseno.

5. Kompetentingos institucijos kartą per ketvirtį informuoja EVPRI apie veiklos leidimus, išduotus ar panaikintus pagal šį skyrių.

EVPRI tvarko viešą centrinį registrą, kuriame įvardijamas kiekvienas pagal šią direktyvą leidimą gavęs AIFV bei AIF, kuriuos tokie AIFV valdo ir (arba) kurių investicinius vienetus ar akcijas platina Sąjungoje, ir kiekvieno tokio AIFV kompetentinga institucija. Registras yra prieinamas elektronine forma.

▼B

6. Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio nuostatų derinimą, EVPRI gali parengti techninių reguliavimo standartų, pagal kuriuos nustatoma informacija, teiktina kompetentingoms institucijoms paraiškoje gauti AIFV veiklos leidimą, projektus, įskaitant veiklos programą.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

7. Siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio taikymo sąlygas, EVPRI gali parengti techninių įgyvendinimo standartų, pagal kuriuos nustatomos standartinės formos, šablonai ir procedūros informacijos, nurodytos 6 dalies pirmoje pastraipoje, teikimui projektus.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

8 straipsnis

Veiklos leidimo suteikimo sąlygos

1. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos suteikia veiklos leidimą tik tuo atveju, jeigu:

a) jos įsitikina, kad AIFV sugebės laikytis šios direktyvos sąlygų;

b) AIFV turi pakankamai pradinio kapitalo ir nuosavų lėšų pagal 9 straipsnį;

c) asmenys, kurie faktiškai vykdo AIFV veiklą, yra pakankamai geros reputacijos ir turi pakankamos patirties taip pat ir AIFV valdomo AIF įgyvendinamų investavimo strategijų srityje, ir šių asmenų bei visų jų pareigas perimančių asmenų vardai ir pavardės nedelsiant pateikiami AIFV buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, o AIFV veiklos klausimus sprendžia mažiausiai du asmenys, atitinkantys minėtas sąlygas;

d) kvalifikuotąsias akcijų paketų dalis turintys AIFV akcininkai arba nariai yra tinkami, atsižvelgiant į būtinybę užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį AIFV valdymą; taip pat

e) pagrindinė ir registruota AIFV buveinė yra toje pačioje valstybėje narėje.

Veiklos leidimas galioja visose valstybėse narėse.

2. Iš anksto pasitariama su kitų susijusių valstybių narių atitinkamomis kompetentingomis institucijomis dėl leidimo išdavimo šiems AIFV:

a) kito AIFV, KIPVPS valdymo įmonės, investicinės įmonės, kredito įstaigos arba draudimo įmonės, kuriems leidimas išduotas kitoje valstybėje narėje, patronuojamai įmonei;

b) kito AIFV, KIPVPS valdymo bendrovės, investicinės įmonės, kredito įstaigos ar draudimo įmonės, kurioms leidimas išduotas kitoje valstybėje narėje patronuojančios įmonės valdomai įmonei; ir

▼B

c) bendrovei, kontroliuojamai tų pačių fizinių ar juridinių asmenų, kontroliuojančių kitą AIFV, KIPVPS valdymo bendrovę, investicinę įmonę, kredito įstaigą ar draudimo įmonę, kurioms leidimas išduotas kitoje valstybėje narėje.

3. AIFV buveinės valstybės narės kompetentinga institucija atsisako išduoti veiklos leidimą, kai veiksmingai vykdyti priežiūros funkcijas jai trukdo:

a) AIFV ir kitų fizinių ar juridinių asmenų glaudūs ryšiai;

b) trečiosios šalies įstatymai ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys vieną ar daugiau fizinių ar juridinių asmenų, su kuriais AIFV sieja glaudūs ryšiai; arba

c) sunkumai, susiję su tų įstatymų ir kitų teisės aktų vykdymu.

4. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali apriboti veiklos leidimo taikymo sritį, ypač kai tai susiję su AIF, kuriuos AIFV leista valdyti, investavimo strategijomis.

5. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos per tris mėnesius nuo išsamaus prašymo pateikimo praneša pareiškėjui raštu, ar jam suteikiamas veiklos leidimas. Kompetentingos institucijos gali pratęsti šį laikotarpį dar trimis mėnesiais, jei jos mano, kad tai būtina dėl ypatingų konkretaus atvejo aplinkybių, pranešusios šį sprendimą AIFV.

Taikant šią dalį, prašymas laikomas išsamiu, jeigu AIFV pateikė bent 7 straipsnio 2 dalies a–d punktuose ir 7 straipsnio 3 dalies a ir b punktuose nurodytą informaciją.

AIFV savo buveinės valstybėje narėje gali pradėti valdyti AIF, taikantį pagal 7 straipsnio 3 dalies a punktą prašyme aprašytas investavimo strategijas, kai tik suteikiamas leidimas, bet ne anksčiau kaip praėjus vienam mėnesiui po 7 straipsnio 2 dalies e punkte ir 7 straipsnio 3 dalies c, d ir e punktuose nurodytos trūkstamos informacijos pateikimo.

6. Siekiant užtikrinti šio straipsnio nuostatų nuoseklų derinimą, EVPRI gali parengti techninių reguliavimo standartų projektus, siekiant nustatyti:

a) reikalavimus, taikomus AIFV pagal 3 dalies nuostatas;

b) reikalavimus, taikomus 1 dalies d punkte nurodytiems kvalifikuotąją akcijų paketo dalį turintiems akcininkams ir nariams;

c) kliūtis, kurios gali sutrukdyti kompetentingoms institucijoms veiksmingai atlikti priežiūros funkcijas.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

9 straipsnis

Pradinis kapitalas ir nuosavos lėšos

1. Valstybės narės reikalauja, kad AIFV, kuris yra vidinio valdymo AIF, turėtų ne mažesnį nei 300 000 EUR pradinį kapitalą.

▼B

2. Kai AIFV paskirtas vieno ar daugiau AIF išorės valdytoju, jis privalo turėti ne mažesnį kaip 125 000 EUR pradinį kapitalą.

3. Jei AIFV valdomų AIF portfelių vertė viršija 250 mln. EUR, AIFV privalo turėti papildomą nuosavų lėšų sumą. Ši papildoma nuosavų lėšų suma yra lygi 0,02 % sumos, kuria AIFV portfelių vertė viršija 250 mln. EUR, tačiau reikalaujamas pradinis kapitalas kartu su papildoma suma neturi viršyti 10 mln. EUR.

4. Taikant 3 dalies nuostatas AIFV portfeliais laikomi visi AIFV valdomi AIF, įskaitant AIF, kurių vieną ar daugiau funkcijų AIFV perdavė pagal 20 straipsnį, tačiau išskyrus AIF portfelius, kurių valdymo užduotys perduotos AIFV.

5. Nepaisant 3 dalies, AIFV nuosavų lėšų suma niekada negali būti mažesnė nei suma, privaloma pagal Direktyvos 2006/49/EB 21 straipsnį.

6. Valstybės narės gali leisti AIFV neturėti iki 50 % 3 dalyje nurodytos papildomos nuosavų lėšų sumos, jeigu AIFV naudojasi tos pačios sumos dydžio garantija, suteikta kredito įstaigos ar draudimo įmonės, kurios registruotoji buveinė yra valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje, kai joje galioja veiklos riziką ribojančios taisyklės, kurios, kompetentingų institucijų nuomone, tolygios nustatytoms Sąjungos teisėje.

7. Siekiant padengti galimą profesinės atsakomybės riziką, susijusią su veikla, kurią AIFV gali vykdyti pagal šią direktyvą, vidinio valdymo AIF ir išorės AIFV privalo:

a) turėti papildomų nuosavų lėšų, tinkamų padengti galimą profesinės atsakomybės riziką, susijusią su profesiniu aplaidumu; arba

b) turėti draudžiamai rizikai proporcingą profesinį civilinės atsakomybės draudimą nuo atsakomybės, susijusios su profesiniu aplaidumu.

8. Nuosavos lėšos, įskaitant 7 straipsnio a punkte nurodytas papildomas nuosavas lėšas, investuojamos į likvidų turtą arba turtą, kurį galima greitai ir lengvai paversti grynaisiais pinigais, ir nesiejamos su spekuliacinėmis pozicijomis.

9. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, susijusias su šio straipsnio 7 dalimi, kuriomis nustatoma:

a) rizika, kurią reikia padengti 7 dalyje nurodytu profesiniu civilinės atsakomybės draudimu ar nuosavomis lėšomis;

b) sąlygos, kuriomis nustatoma 7 dalyje nurodyto profesinio civilinės atsakomybės draudimo apimtis ar papildomų nuosavų lėšų tinkamumas; ir

c) būdai, kuriais nustatomi atliekami 7 dalyje nurodyto profesinio civilinės atsakomybės draudimo apimties ar papildomų nuosavų lėšų pritaikymai.

10. Išskyrus 7 ir 8 dalis bei pagal 9 dalį priimtus deleguotuosius aktus, šis straipsnis netaikomas AIFV, kurie taip pat yra KIPVS valdymo bendrovės.

▼B

10 straipsnis

Veiklos leidimo taikymo srities pakeitimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad AIFV informuotų savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas apie visus esminius pradinio veiklos leidimo sąlygų pakeitimus, ypač pagal 7 straipsnį teikiamos informacijos esminius pakeitimus, prieš juos įgyvendindamas.

2. Nusprendusios šiuos pakeitimus apriboti arba atmesti buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos per mėnesį nuo to pranešimo gavimo informuoja AIFV. Kompetentingos institucijos gali pratęsti tą laikotarpį dar mėnesiu, jei jos mano, kad tai būtina dėl ypatingų konkretaus atvejo aplinkybių, pranešusios apie šį sprendimą AIFV. Pakeitimai gali būti įgyvendinti, jeigu per atitinkamą įvertinimo laikotarpį atitinkamos kompetentingos institucijos neprieštarauja pakeitimams.

11 straipsnis

Veiklos leidimo atšaukimas

AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali atšaukti AIFV išduotą veiklos leidimą, jeigu AIFV:

a) nepasinaudoja veiklos leidimu per 12 mėnesių, aiškiai atsisako veiklos leidimo ar prieš šešis mėnesius nustojo verstis šioje direktyvoje numatyta veikla, nebent atitinkama valstybė narė numatė, kad veiklos leidimas tokiais atvejais nustoja galioti;

b) gavo leidimą pateikęs klaidingą informaciją ar pasinaudojęs kitomis netinkamomis priemonėmis;

c) nebeatitinka sąlygų, pagal kurias jam buvo išduotas veiklos leidimas;

d) nebeatitinka Direktyvos 2006/49/EB nuostatų, jeigu jam išduotas leidimas taip pat taikomas portfelio valdymo, vykdomo valdytojo nuožiūra, paslaugai, nurodytai šios direktyvos 6 straipsnio 4 dalies a punkte;

e) rimtai ar sistemingai pažeidinėjo pagal šią direktyvą priimtas nuostatas; arba

f) priskiriamas vienam iš atvejų, kuriais pagal nacionalinę teisę į šios direktyvos taikymo sritį nepatenkančių klausimų atžvilgiu numatytas veiklos leidimo panaikinimas.

III SKYRIUS

AIFV VEIKLOS SĄLYGOS

1 SKIRSNIS

Bendrieji reikalavimai

12 straipsnis

Bendrieji principai

1. Valstybės narės užtikrina, kad AIFV visuomet laikytųsi toliau išdėstytų nuostatų:

▼B

a) veiktų sąžiningai, deramai profesionaliai, apdairiai, stropiai ir teisingai;

b) veiktų savo valdomų AIF arba tų AIF investuotojų ir rinkos vientisumo labui;

c) turėtų reikiamus išteklius ir procedūras, būtinas tinkamam jų verslo veiklos vykdymui, ir veiksmingai jais naudotųsi;

d) imtųsi visų pagrįstų veiksmų, kad išvengtų interesų konfliktų, o kai jų neįmanoma išvengti – kad nustatytų šiuos interesų konfliktus, juos valdytų ir stebėtų bei, atitinkamais atvejais, juos atskleistų neleidžiant, jog šie konfliktai turėtų neigiamos įtakos AIF ir jų investuotojų interesams, taip pat užtikrintų teisingą elgesį jų valdomų AIF atžvilgiu;

e) vykdytų visus jų verslo veiklai taikytinus reguliavimo reikalavimus, kad kuo geriau patenkintų jų valdomų AIF ar tų AIF investuotojų interesus ir skatintų rinkos vientisumą;

f) su visais AIF investuotojais elgtųsi sąžiningai.

Jokiam AIF investuotojui negalima taikyti palankesnių sąlygų, nebent palankesnės sąlygos atskleistos atitinkamo AIF taisyklėse arba steigimo dokumentuose.

2. Kiekvienam AIFV, kuriam išduotas veiklos leidimas taip pat taikomas portfelio valdymo, vykdomo valdytojo nuožiūra, paslaugai, nurodytai 6 straipsnio 4 dalies a punkte:

a) neleidžiama investuoti viso ar dalies kliento portfelio į šio AIFV valdomo AIF investicinius vienetus ar akcijas, nebent jis gauna išankstinį bendrą kliento sutikimą;

b) teikiant 6 straipsnio 4 dalyje nurodytas paslaugas, taikoma 1997 m. kovo 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/9/EB dėl investuotojų kompensavimo sistemų ([1]).

3. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriose nurodomi kriterijai, kuriais atitinkamos kompetentingos institucijos turi remtis vertindamos, ar AIFV laikosi savo prievolių pagal 1 dalį.

13 straipsnis

Atlyginimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad AIFV turėtų tų kategorijų darbuotojų, įskaitant vyresniuosius vadovus, už riziką atsakingus ir kontrolės funkcijas atliekančius darbuotojus bei darbuotojus, kurių gaunamo atlyginimo dydis siekia vyresniųjų vadovų ir už riziką atsakingų darbuotojų atlyginimų mastą, kurių profesinė veikla turi esminį poveikį AIFV ar jų valdomų AIF rizikos pobūdžiui, atlyginimų nustatymo politiką ir praktiką, kuri derėtų su patikimu ir veiksmingu rizikos valdymu bei jį skatintų ir kuria nebūtų skatinamas su jų valdomų AIF rizikos pobūdžiu, fondo taisyklėmis ar steigimo dokumentais nesuderinamas rizikos prisiėmimas.

AIFV nustato atlyginimų politiką ir praktiką pagal II priedą.

([1]) OL L 84, 1997 3 26, p. 22.

▼B

2. EVPRI užtikrina, kad būtų parengtos patikimos atlyginimų nustatymo politikos gairės, atitinkančios II priedą. Šiose gairėse atsižvelgiama į patikimos atlyginimų nustatymo politikos principus, išdėstytus Rekomendacijoje 2009/384/EB, į AIFV dydį ir jų valdomų AIF dydį, jų vidinę organizaciją bei jų veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą. EVPRI glaudžiai bendradarbiauja su Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija) (EBI).

14 straipsnis

Interesų konfliktai

1. Valstybės narės reikalauja, kad AIFV imtųsi visų pagrįstų veiksmų, siekiant nustatyti valdant AIF kylančius interesų konfliktus tarp:

a) AIFV, įskaitant jų vadovus, darbuotojus arba asmenis, tiesiogiai ar netiesiogiai susijusius su AIFV kontrolės ryšiais, ir AIFV valdomo AIF arba to AIF investuotojų;

b) AIF arba to AIF investuotojų ir kito AIF arba jo investuotojų;

c) AIF arba to AIF investuotojų ir kito AIFV kliento;

d) AIF arba to AIF investuotojų ir AIFV valdomo KIPVPS arba to KIPVPS investuotojų; arba

e) dviejų AIFV klientų.

AIFV palaiko ir taiko veiksmingas organizacines ir administracines procedūras, siekdami imtis visų pagrįstų veiksmų, skirtų nustatyti interesų konfliktus, užkirsti jiems kelią, juos valdyti ir stebėti neleidžiant, jog šie konfliktai turėtų neigiamos įtakos AIF ir tų AIF investuotojų interesams.

Savo veiklos aplinkoje AIFV atskiria uždavinius ir pareigas, kurie gali būti laikomi nesuderinamais tarpusavyje arba kurie gali sukelti sisteminius interesų konfliktus. AIFV įvertina, ar jų veiklos sąlygos gali kelti kitokius esminius interesų konfliktus, ir atskleidžia juos AIF investuotojams.

2. Jeigu AIFV taikomos interesų konfliktų nustatymo, prevencijos, valdymo ir stebėsenos organizacinės procedūros yra nepakankamos, kad būtų galima pakankamai patikimai užkirsti kelią žalai, kuri gresia investuotojų interesams, prieš imdamasis veiklos jų vardu, AIFV aiškiai informuoja investuotojus apie interesų konfliktų bendrą pobūdį arba priežastis ir parengia atitinkamą politiką bei procedūras.

3. Kai AIF vardu veikiantis AIFV naudojasi pagrindinio maklerio paslaugomis, jų teikimo sąlygos nustatomos rašytine sutartimi. Visų pirma sutartyje nurodomos AIF turto perdavimo ir pakartotinio naudojimo galimybės, kuriomis naudojamasi laikantis AIF taisyklių ir steigimo dokumentų. Sutartyje numatoma, kad apie sutartį būtų informuotas depozitoriumas.

AIFV deramai profesionaliai, apdairiai ir stropiai pasirenka ir paskiria pagrindinį maklerį, su kuriuo turi būti sudaryta sutartis.

▼B

4. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriose nurodoma:

a) 1 dalyje nurodytų interesų konfliktų rūšys;

b) pagrįsti veiksmai, kurių AIFV turėtų imtis struktūrų bei organizacinių ir administracinių procedūrų atžvilgiu, siekdami nustatyti interesų konfliktus, užkirsti jiems kelią, juos valdyti, stebėti ir apie juos informuoti.

15 straipsnis

Rizikos valdymas

1. AIFV funkciškai ir hierarchiškai atskiria rizikos valdymo funkciją nuo veiklos vienetų, įskaitant portfelio valdymo funkcijas.

Funkcinį ir hierarchinį rizikos valdymo funkcijų atskyrimą pagal pirmą pastraipą peržiūri AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, vadovaudamosi proporcingumo principu, laikantis nuostatos, kad AIFV privalo bet kokiu atveju įrodyti, kad specialios apsaugos nuo interesų konfliktų priemonės sudaro galimybes nepriklausomai vykdyti rizikos valdymo veiklą ir kad rizikos valdymo procesas atitinka šio straipsnio reikalavimus ir yra nuolat veiksmingas.

▼M1

2. AIFV įdiegia tinkamas rizikos valdymo sistemas, siekdami tinkamai nustatyti, išmatuoti, valdyti ir stebėti visų rūšių riziką, kuri susijusi su kiekviena AIF investavimo strategija ir kuri gresia arba gali grėsti kiekvienam AIF. Visų pirma, vertindami AIF turto kreditingumą, AIFV išimtinai ar mechaniškai nesikliauja kredito reitingais, kuriuos suteikė kredito reitingų agentūros, kaip apibrėžta 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1060/2009 dėl kredito reitingų agentūrų [1] 3 straipsnio 1 dalies b punkte.

▼B

AIFV pakankamai dažnai, bent kartą per metus, peržiūri rizikos valdymo sistemas ir prireikus jas pakeičia.

3. AIFV bent jau:

a) investuodami AIF vardu taiko tinkamą, dokumentais įformintą ir reguliariai atnaujinamą deramo stropumo procesą, atsižvelgdami į AIF investavimo strategiją, uždavinius ir rizikos pobūdį;

b) užtikrina, kad nuolat būtų galima tinkamai nustatyti, išmatuoti, valdyti ir stebėti riziką, susijusią su kiekviena AIF investicine pozicija ir bendru jų poveikiu AIF portfeliui, be kita ko, taikant atitinkamas testavimo nepalankiausiomis sąlygomis procedūras;

c) užtikrina, kad AIF rizikos pobūdis atitiktų AIF dydį, portfelio struktūrą, investavimo strategijas ir tikslus, nustatytus AIF taisyklėse arba steigimo dokumentuose, prospekte ir siūlymo dokumentuose.

▼M1

3a. Atsižvelgdamos į AIF veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą, kompetentingos institucijos stebi AIFV kreditingumo vertinimo procesų tinkamumą, vertina, kaip AIF investicijų politikoje naudojamasi

[1] OL L 302, 2009 11 17, p. 1.

▼M1

nuorodomis į kredito reitingus, kaip nurodyta 2 dalies pirmoje pastraipoje, ir prireikus skatina mažinti tokių nuorodų daromą įtaką, siekdamos, kad būtų mažiau išimtinai ir mechaniškai pasikliaunama tokiais kredito reitingais.

▼B

4. AIFV nustato didžiausią finansinio sverto, kurį AIFV gali naudoti kiekvieno savo valdomo AIF vardu, lygį bei teisės pakartotinai naudoti įkeistą turtą arba garantijas, kurią galima suteikti pagal finansinio sverto susitarimą, mastą, be kita ko, atsižvelgiant į:

a) AIF tipą;

b) AIF investavimo strategiją;

c) AIF finansinio sverto šaltinius;

d) kitus tarpusavio ryšius arba svarbius ryšius su kitomis finansinių paslaugų įstaigomis, kurie galėtų kelti sisteminės rizikos grėsmę;

e) būtinybę apriboti poziciją sandorio šalies atžvilgiu;

f) mastą, kuriuo finansinis svertas padengiamas įkeistu turtu;

g) turto ir įsipareigojimų santykį;

h) AIFV veiklos atitinkamose rinkose mastą, pobūdį ir apimtį.

5. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriose nustatoma:

a) rizikos valdymo sistemos, kurias AIFV turi taikyti atsižvelgdami į riziką, kuri AIFV kyla kaip atitinkamų AIF valdytojams;

b) tinkamas rizikos valdymo sistemos peržiūros dažnumas;

c) būdai, kuriais rizikos valdymo funkcija funkciškai ir hierarchiškai atskiriama nuo veiklos vienetų, įskaitant portfelio valdymo funkciją;

d) 1 dalies antroje pastraipoje nurodytos specialios apsaugos nuo interesų konfliktų priemonės;

e) 3 dalyje nurodyti reikalavimai.

▼M1

Pirmos pastraipos a punkte nurodytomis rizikos valdymo sistemas apibūdinančiomis priemonėmis užtikrinama, kad AIFV būtų užkirstas kelias išimtinai ar mechaniškai kliautis kredito reitingais, kaip nurodyta 2 dalies pirmoje pastraipoje, vertinant AIF turto kreditingumą.

▼B

16 straipsnis

Likvidumo valdymas

1. Kiekvienam savo valdomam AIF, kuris nėra uždaro tipo finansinio sverto netaikantis AIF, AIFV taiko tinkamą likvidumo valdymo sistemą ir patvirtina procedūras, kurias naudodami jie gali stebėti AIF likvidumo riziką ir užtikrinti, kad AIF investicijų likvidumo pobūdis atitiktų jo pagrindines prievoles.

AIFV periodiškai atlieka testavimą nepalankiausiomis sąlygomis esant įprastoms ir išskirtinėms likvidumo sąlygoms, kuris leidžia jiems įvertinti AIF likvidumo riziką ir atitinkamai stebi AIF likvidumo riziką.

▼B

2. AIFV užtikrina kiekvieno jų valdomo AIF investavimo strategijos, likvidumo pobūdžio ir išpirkimo politikos suderinamumą.

3. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriose nustatoma:

a) likvidumo valdymo sistemos ir procedūros; ir

b) 2 dalyje nustatytas investavimo strategijos, likvidumo pobūdžio ir išpirkimo politikos suderinimas.

17 straipsnis

Investavimas į pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas

Siekdama užtikrinti nuoseklumą skirtingų sektorių atžvilgiu ir pašalinti įmonių, kurios paskolas paverčia parduodamais vertybiniais popieriais, ir iniciatorių pagal Direktyvos 2006/48/EB 4 straipsnio 41 punktą bei AIFV, kurie investuoja į tuos vertybinius popierius ar kitas finansines priemones AIF vardu, interesų nesutapimus, Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriose nustatomi šie reikalavimai:

a) reikalavimai, kuriuos turi įvykdyti iniciatorius, finansinis rėmėjas arba pradinis kreditorius, kad AIFV AIF vardu būtų leidžiama investuoti į vertybinius popierius arba kitas šio tipo finansines priemones, išleistas po 2011 m. sausio 1 d., įskaitant reikalavimus, kuriais remiantis užtikrinama, kad iniciatorius, finansinis rėmėjas arba pradinis kreditorius išlaikytų ne mažesnę nei 5 % grynąją dalį;

b) kokybiniai reikalavimai, kuriuos turi įvykdyti AIFV, vieno ar daugiau AIF vardu investuojantys į šiuos vertybinius popierius arba kitas finansines priemones.

2 SKIRSNIS

Organizaciniai reikalavimai

18 straipsnis

Bendrieji principai

1. Valstybės narės reikalauja, kad AIFV visada naudotų pakankamus ir tinkamus žmogiškuosius ir techninius išteklius, kurių reikia, kad AIF būtų tinkamai valdomi.

Be kita ko, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos ir į AIFV valdomų AIF pobūdį, reikalauja, kad AIFV taikytų patikimas administravimo ir apskaitos procedūras, elektroninio duomenų apdorojimo kontrolės ir apsaugos tvarką bei tinkamus vidaus kontrolės mechanizmus, ypač įskaitant taisykles, reglamentuojančias jo darbuotojų asmeninius sandorius arba investicijų turėjimą ar valdymą siekiant investuoti savo vardu ir bent jau užtikrinant, kad visus su AIF susijusius sandorius galima būtų atkurti pagal jų kilmę, sandorio šalis, jo pobūdį, atlikimo laiką ir vietą, taip pat užtikrinant, kad AIFV valdomų AIF turtas būtų investuojamas pagal AIF taisykles arba steigimo dokumentus ir galiojančias teisės nuostatas.

▼B

2. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriose nurodomos procedūros ir tvarka, numatytos pagal 1 dalį.

19 straipsnis

Turto vertinimas

1. AIFV užtikrina, kad kiekvienam jų valdomam AIF būtų nustatytos tinkamos ir nuoseklios procedūros, kad pagal šį straipsnį, taikytiną nacionalinę teisę bei AIF taisykles ir steigimo dokumentus būtų galima atlikti deramą ir nepriklausomą AIF turto įvertinimą.

2. Taisyklės, taikomos AIF turto vertinimui ir investicinio vieneto ar akcijos grynosios turto vertės apskaičiavimui, nurodomos tos šalies, kurioje AIF įsisteigęs, teisėje ir (arba) AIF taisyklėse ar steigimo dokumentuose.

3. AIFV taip pat užtikrina, kad investicinio vieneto ar akcijos grynoji turto vertė būtų apskaičiuojama ir paskelbiama investuotojams pagal šį straipsnį, taikytiną nacionalinę teisę ir AIF taisykles arba steigimo dokumentus.

Taikomomis vertinimo procedūromis užtikrinama, kad turto vertė ir investicinio vieneto ar akcijos grynoji turto vertė būtų apskaičiuojama bent kartą per metus.

Jei AIF yra atvirojo tipo, toks vertinimas ir apskaičiavimas taip pat vykdomas tokiu dažnumu, kiek tikslinga atsižvelgiant į AIF turimą turtą bei jo išleidimo ir išpirkimo dažnumą.

Jei AIF yra uždarojo tipo, toks vertinimas ir apskaičiavimas taip pat vykdomas, kai padidėja ar sumažėja atitinkamo AIF kapitalas.

Investuotojai informuojami apie vertinimus ir apskaičiavimus atitinkamo AIF taisyklėse arba steigimo dokumentuose numatyta tvarka.

4. AIFV užtikrina, kad vertinimo funkciją atliktų:

a) išorės vertintojas – nuo AIF, AIFV arba kitų glaudžiai su AIF ar AIFV susijusių asmenų nepriklausomas fizinis ar juridinis asmuo; arba

b) pats AIFV, jei vertinimo užduotis funkciškai nepriklausoma nuo portfelio valdymo ir atlyginimų nustatymo politikos, o kitomis priemonėmis užtikrinama, jog būtų sušvelninti interesų konfliktai ir būtų išvengta nederamo poveikio darbuotojams.

AIF paskirtas depozitoriumas neskiriamas to AIF išorės vertintoju, jei jis funkciškai ir hierarchiškai neatskyrė savo atliekamų depozitoriumo funkcijų nuo savo, kaip išorės vertintojo, užduočių ir nebuvo tinkamai nustatyti, valdomi, stebimi ir AIF investuotojams atskleisti galimi interesų konfliktai.

5. Kai vertinimo funkciją atlieka išorės vertintojas, AIFV įrodo, kad:

▼B

a) išorės vertintojui taikomas teisės nuostatomis pripažintos privalomos profesinės registracijos reikalavimas arba teisinės ar reguliavimo nuostatos, arba profesinio elgesio taisyklės;

b) išorės vertintojas gali pateikti pakankamai profesinių garantijų, kad jis gali veiksmingai atlikti atitinkamas vertinimo funkcijas pagal 1, 2 ir 3 dalių nuostatas; ir

c) išorės vertintojo paskyrimas atitinka 20 straipsnio 1 dalies ir 2 dalies reikalavimus ir deleguotuosius aktus, priimtus pagal 20 straipsnio 7 dalį.

6. Paskirtas išorės vertintojas neperduoda vertinimo funkcijos trečiosioms šalims.

7. AIFV praneša apie išorės vertintojo paskyrimą savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kurios gali pareikalauti, kad būtų paskirtas kitas išorės vertintojas, jeigu nesilaikoma 5 dalyje išdėstytų sąlygų.

8. Vertinimas atliekamas nešališkai ir deramai profesionaliai, apdairiai ir stropiai.

9. Jei vertinimo funkciją atlieka ne nepriklausomas išorės vertintojas, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali iš AIFV pareikalauti, kad jo vertinimo procedūras ir (arba) vertinimus patikrintų išorės vertintojas arba, jei reikia, auditorius.

10. AIFV atsako už tinkamą AIF turto vertinimą, taip pat už grynosios turto vertės apskaičiavimą ir už tos grynosios turto vertės paskelbimą. Taigi AIF atsakomybė AIF ir jo investuotojams jokiu būdu nepriklauso nuo to, kad AIFV paskyrė išorės vertintoją.

Nepaisant pirmos pastraipos ir neatsižvelgiant į sutartinę tvarką, pagal kurią numatytos priešingos nuostatos, išorės vertintojas atsako AIFV už visus AIFV patirtus nuostolius dėl išorės vertintojo aplaidumo ar sąmoningo jo užduočių nevykdymo.

11. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriomis nustatoma:

a) tinkamo turto įvertinimo procedūroms ir investicinių vienetų ar akcijų grynosios turto vertės apskaičiavimui taikomi kriterijai;

b) profesinės garantijos, kurias išorės vertintojas privalo galėti pateikti, kad galėtų veiksmingai atlikti vertinimo funkciją;

c) atvirojo tipo AIF atliekamo vertinimo dažnis, kuris tinka AIF valdomam turtui bei jo išleidimo ir išpirkimo politikai.

▼B

3 SKIRSNIS

AIFV funkcijų perdavimas

20 straipsnis

Perdavimas

1. AIFV, ketinantys perduoti trečiosioms šalims užduotį AIFV vardu atlikti jų pačių vykdomas funkcijas, praneša apie tai savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms prieš įsigaliojant susitarimui dėl perdavimo. Turi būti tenkinamos šios sąlygos:

a) AIFV privalo sugebėti pagrįsti savo bendrą funkcijų perdavimo struktūrą objektyviomis priežastimis;

b) funkcijų perėmėjas privalo turėti pakankamai išteklių atitinkamoms užduotims atlikti, o faktiškai perėmėjo veiklą vykdantys asmenys privalo būti pakankamai geros reputacijos ir pakankamai patyrę;

c) kai perduodamos su portfelio arba rizikos valdymu susijusios funkcijos, įgaliojimai turi būti suteikti tik toms įmonėms, kurios turi leidimą arba yra įregistruotos turtui valdyti ir kurioms taikoma priežiūra; ar, kai tos sąlygos negalima patenkinti, funkcijos gali būti perduodamos tik jeigu gautas išankstinis AIFV buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų pritarimas;

d) kai perduodamos su portfelio valdymu arba rizikos valdymu susijusios funkcijos ir jos perduodamos trečiosios valstybės įmonei, turi būti ne tik įvykdyti c punkto reikalavimai, bet ir užtikrintas AIFV buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų ir įmonės priežiūros institucijos bendradarbiavimas;

e) funkcijų perdavimas neturi užkirsti kelio veiksmingai AIFV priežiūrai, o svarbiausia tai turi netrukdyti AIFV veikti arba AIF būti valdomam siekiant kuo didesnės jų investuotojų naudos;

f) AIFV privalo sugebėti įrodyti, kad funkcijų perėmėjas yra kompetentingas ir pajėgus prisiimti atitinkamas funkcijas, kad jis buvo visapusiškai atidžiai atrinktas ir kad AIFV gali veiksmingai nuolatos stebėti perduotos veiklos vykdymą, bet kada funkcijų perėmėjui pateikti papildomus nurodymus ir nedelsiant atšaukti funkcijų perdavimą, kai tai atitinka investuotojų interesus.

AIFV nuolatos tikrina kiekvieno funkcijų perėmėjo teikiamas paslaugas.

2. Jokios portfelio arba rizikos valdymo funkcijos neperduodamos:

a) depozitoriumui ar depozitoriumo funkcijų perėmėjui; arba

b) bet kokiam kitam subjektui, kurio interesai gali prieštarauti AIFV arba AIF investuotojų interesams, nebent toks subjektas funkciškai ir hierarchiškai atskirtų savo portfelio arba rizikos valdymo užduočių atlikimą nuo savo kitų galimai prieštaringų užduočių ir būtų tinkamai nustatyti, valdomi, stebimi ir AIF investuotojams atskleisti galimi interesų konfliktai.

▼B

3. AIFV atsakomybei AIF ir jo investuotojams poveikio nedaro faktas, kad AIFV perdavė savo funkcijas trečiajai šaliai arba kad buvo perduotos perduotosios funkcijos, AIFV taip pat neturi teisės perduoti savo funkcijas tokiu mastu, kad jo iš esmės nebegalima būtų laikyti AIF valdytoju ir kad jis taptų tik „pašto dėžutės“ funkcijas atliekančiu subjektu.

4. Trečioji šalis gali perduoti bet kokią jai perduotą funkciją, jei tenkinamos šios sąlygos:

a) prieš perduodant perduotąsias funkcijas AIFV tam pritarė;

b) AIFV informavo savo buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas prieš įsigaliojant tolesnio funkcijų perdavimo susitarimams;

c) 1 dalyje išdėstytos sąlygos suvokiamos taip, kad visos nuorodos į funkcijų perėmėją skaitomos kaip nuorodos į perduotų funkcijų perėmėją.

5. Jokios perduotosios portfelio arba rizikos valdymo funkcijos neperduodamos:

a) depozitoriumui ar depozitoriumo užduočių perėmėjui; arba

b) bet kokiam kitam subjektui, kurio interesai gali prieštarauti AIFV arba AIF investuotojų interesams, nebent toks subjektas funkciškai ir hierarchiškai atskirtų savo portfelio arba rizikos valdymo užduočių atlikimą nuo savo kitų galimai prieštaringų užduočių ir būtų tinkamai nustatyti, valdomi, stebimi ir AIF investuotojams atskleisti galimi interesų konfliktai.

Atitinkamas funkcijų perėmėjas nuolatos tikrina kiekvieno perduotųjų funkcijų perėmėjo teikiamas paslaugas.

6. Kai perduotųjų funkcijų perėmėjas toliau perduoda bet kokią jam perduotą funkciją, *mutatis mutandis* taikomos 4 dalyje išdėstytos sąlygos.

7. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriomis nustatoma:

a) 1, 2, 4 ir 5 dalyse išdėstytų reikalavimų įvykdymo sąlygos;

b) sąlygos, kuriomis laikoma, kad valdytojas perduoda savo funkcijas tokiu mastu, kad jam lieka tik „pašto dėžutės“ funkcijos ir todėl jo nebegalima laikyti AIF valdytoju, kaip išdėstyta 3 dalyje.

4 SKIRSNIS

Depozitoriumas

21 straipsnis

Depozitoriumas

1. AIFV užtikrina, kad kiekvienam jo valdomam AIF pagal šį straipsnį būtų paskirtas vienas depozitoriumas.

2. Depozitoriumo įsteigimo faktas patvirtinamas rašytine sutartimi. Sutartyje, *inter alia*, reglamentuojamas informacijos, kuri laikoma būtina, kad depozitoriumas galėtų vykdyti savo funkcijas, skirtas AIF, kurio depozitoriumu jis paskirtas, vadovaujantis šios direktyvos ir kitų susijusių įstatymų ir teisės aktų nuostatomis, judėjimas.

▼B

3. Depozitoriumas tai:

a) kredito įstaiga, kurios registruotoji buveinė yra Sąjungoje ir kuriai suteiktas leidimas pagal Direktyvą 2006/48/EB;

b) investicinė įmonė, kurios registruotoji buveinė yra Sąjungoje ir kuriai taikomi kapitalo pakankamumo reikalavimai pagal Direktyvos 2006/49/EB 20 straipsnio 1 dalį, įskaitant nuostatą dėl kapitalo poreikio veiklos rizikai padengti, kuriai suteiktas leidimas pagal Direktyvą 2004/39/EB, bei kuri teikia ir pagalbines paslaugas – vykdo finansinių priemonių saugojimą ir administravimą klientų sąskaita pagal Direktyvos 2004/39/EB I priedo B skirsnio 1 punktą; tokios investicinės įmonės bet kuriuo atveju turi turėti nuosavų lėšų, kurių suma būtų ne mažesnė nei Direktyvos 2006/49/EB 9 straipsnyje nurodyta pradinio kapitalo suma; arba

c) kitų kategorijų įstaigos, kurioms taikomi rizikos ribojimo reguliavimas ir nuolatinė priežiūra ir kurios 2011 m. liepos 21 d. priklauso institucijos, kurią valstybės narės nustatė tinkančia būti depozitoriumu pagal Direktyvos 2009/65/EB 23 straipsnio 3 dalį, kategorijoms.

Tik ne ES AIF atveju ir nepažeidžiant 5 dalies b punkte išdėstytų nuostatų depozitoriumu taip pat gali būti kredito įstaiga arba kitas tokio pobūdžio subjektas, nurodytas šios dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose, jei laikomasi 6 dalies b punkto sąlygų.

Be to, AIF, kurie neturi išpirkimo teisių, kuriomis galima pasinaudoti per penkerius metus nuo pradinių investicijų datos ir kurie pagal savo pagrindinę investicijų politiką paprastai neinvestuoja į turtą, kurį privalu saugoti pagal 8 dalies a punktą, arba paprastai investuoja į emitentų ar į biržos prekybos sąrašus neįtrauktas bendroves, siekdami galimos tokių bendrovių kontrolės pagal 26 straipsnį, atžvilgiu valstybės narės gali leisti, kad depozitoriumu būtų subjektas, depozitoriumo funkcijas atliekantis vykdydamas profesinę arba verslo veiklą, kurios atžvilgiu tokiam subjektui taikoma teisės nuostatomis pripažinta privaloma profesinė registracija arba teisinės ar reguliavimo nuostatos, arba profesinio elgesio taisyklės, galinčios pateikti pakankamai finansinių ir profesinių garantijų, kad jis gali veiksmingai atlikti atitinkamas depozitoriumo funkcijas ir įvykdyti nuo šių funkcijų neatskiriamus įsipareigojimus.

4. Siekiant išvengti depozitoriumo, AIFV ir (arba) AIF bei (arba) jo investuotojų interesų konfliktų:

a) AIFV neatlieka depozitoriumo funkcijos;

b) sandorio su AIF šalies funkcijas atliekantis pagrindinis makleris neskiriamas to AIF depozitoriumu, jei jis funkciškai ir hierarchiškai neatskyrė savo atliekamų depozitoriumo funkcijų nuo savo, kaip pagrindinio maklerio, užduočių ir nebuvo tinkamai nustatyti, valdomi, stebimi ir AIF investuotojams atskleisti galimi interesų konfliktai. Pagal 11 dalį nustatytas depozitoriumo atliekamų saugojimo užduočių perdavimas tokiam pagrindiniam makleriui leidžiamas, jei tenkinamos atitinkamos sąlygos.

5. Depozitoriumas įsteigiamas vienoje iš šių vietų:

a) ES AIF atveju – AIF buveinės valstybėje narėje;

▼B

b) ne ES AIF atveju – trečiojoje šalyje, kurioje įsteigtas AIF, arba AIF valdančio AIFV buveinės valstybėje narėje, arba AIF valdančio AIFV referencinėje valstybėje narėje.

6. Nedarant poveikio 3 dalyje nustatytiems reikalavimams, trečiojoje šalyje įsteigto depozitoriumo paskyrimui bet kokiu atveju taikomos šios sąlygos:

a) valstybės narės, kurioje ketinama platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, ir AIFV buveinės valstybė narės (jei tai ne ta pati valstybė narė) kompetentingos institucijos yra su depozitoriumo kompetentingomis institucijomis pasirašiusios bendradarbiavimo ir informacijos mainų susitarimus;

b) depozitoriumui taikomas veiksmingas rizikos ribojimo reguliavimas, įskaitant reikalavimus dėl minimalaus kapitalo, ir priežiūra, kurių poveikis yra toks pats kaip Sąjungos teisės, o jų įgyvendinimas veiksmingai užtikrinamas;

c) trečioji šalis, kurioje įsteigtas depozitoriumas, neįtraukta į FATF nebendradarbiaujančių šalių ir teritorijų sąrašą;

d) valstybės narės, kuriose ketinama platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, ir AIFV buveinės valstybė narė (jei tai ne ta pati valstybė narė) yra su trečiąja šalimi, kurioje įsisteigęs depozitoriumas, pasirašiusios susitarimą, kuris visiškai atitinka reikalavimus, nustatytus EBPO pavyzdinės pajamų ir kapitalo mokesčių konvencijos 26 straipsnyje, ir kuriuo užtikrinamas veiksmingas keitimasis informacija mokesčių klausimais (įskaitant daugiašalius susitarimus dėl mokesčių);

e) laikantis 12 ir 13 dalių, depozitoriumas pagal sutartį atsako AIF arba AIF investuotojams ir aiškiai sutinka laikytis 11 dalies.

Jeigu kitos valstybės narės kompetentingos institucijos nesutinka su AIFV buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų vertinimais, atliktais taikant pirmos pastraipos a, c ar e punktus, atitinkamos kompetentingos institucijos gali kreiptis šiuo klausimu į EVPRI, kuri gali imtis veiksmų, vadovaudamasi įgaliojimais, kurie jai suteikti pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį.

Vadovaudamasi 17 dalies b punkte nurodytais kriterijais, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nurodoma, kad trečiosios šalies rizikos ribojimo reguliavimo ir priežiūros poveikis yra toks pats kaip Sąjungos teisės ir kad veiksmingai užtikrinamas jų įgyvendinimas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 59 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

7. Paprastai depozitoriumas užtikrina tinkamą AIF grynųjų pinigų srautų priežiūrą, ypač užtikrindamas, kad būtų gauti visi investuotojų arba jų vardu atliekami mokėjimai pasirašius AIF investicinius vienetus ar akcijas ir visi AIF grynieji pinigai būtų įrašyti grynųjų pinigų sąskaitose, atidarytose AIF vardu arba AIF vardu veikiančio AIFV vardu arba AIF vardu veikiančio depozitoriumo vardu subjekte, nurodytame Direktyvos 2006/73/EB 18 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose, arba kitame

▼B

to paties pobūdžio subjekte atitinkamoje rinkoje, kurioje reikalingos grynųjų pinigų sąskaitos, jei tokiam subjektui taikomas veiksmingas rizikos ribojimo reguliavimas ir priežiūra, kurie turi tokį pat poveikį kaip Sąjungos teisė, o jų įgyvendinimas veiksmingai užtikrinamas, taip pat laikantis Direktyvos 2006/73/EB 16 straipsnyje nustatytų principų.

Jei grynųjų pinigų sąskaitos atidarytos AIF vardu veikiančio depozitoriumo vardu, pirmoje pastraipoje nurodyto subjekto ir paties depozitoriumo nuosavi grynieji pinigai į tokias sąskaitas neįrašomi.

8. AIF arba AIF vardu veikiančio AIFV turtas perduodamas depozitoriumo saugojimui šiomis sąlygomis:

a) finansinių priemonių, kurios gali būti saugomos, atveju:

i) depozitoriumas saugo visas finansines priemones, kurios gali būti registruojamos depozitoriumo apskaitos knygose atidarytose finansinių priemonių sąskaitose, ir visas finansines priemones, kurios gali būti fiziškai perduotos depozitoriumui;

ii) tuo tikslu depozitoriumas užtikrina, kad visos tos finansinės priemonės, kurios gali būti registruojamos depozitoriumo apskaitos knygose atidarytose finansinių priemonių sąskaitose, būtų depozitoriumo apskaitos knygose registruojamos AIF vardu arba AIF vardu veikiančio AIFV vardu atidarytose atskirose sąskaitose, vadovaujantis principais, nustatytais Direktyvos 2006/73/EB 16 straipsnyje, kad pagal taikytinus teisės aktus būtų galima visuomet aiškiai nustatyti, jog jos priklauso AIF;

b) kito turto atveju:

i) depozitoriumas patikrina AIF arba AIF vardu veikiančio AIFV tokio turto nuosavybės teisę ir apskaito turtą, kurio atžvilgiu depozitoriumas yra tikras, jog šis turtas yra AIF arba AIF vardu veikiančio AIFV nuosavybė;

ii) vertinimas, ar turtas yra AIF arba AIF vardu veikiančio AIFV nuosavybė, grindžiamas AIF ar AIFV pateikta informacija ar dokumentais arba, jei jie prieinami, išorės įrodymais;

iii) depozitoriumas nuolat atnaujina šiuos duomenis.

9. Neskaitant 7 ir 8 dalyse nurodytų užduočių, depozitoriumas:

a) užtikrina, kad AIF investicinių vienetų ar akcijų pardavimas, išleidimas, atpirkimas, išpirkimas ir panaikinimas būtų vykdomi pagal taikytiną nacionalinę teisę ir AIF taisykles arba steigimo dokumentus;

b) užtikrina, kad AIF investicinių vienetų ar akcijų vertė būtų apskaičiuojama pagal taikytiną nacionalinę teisę ir AIF taisykles arba steigimo dokumentus bei 19 straipsnyje išdėstytą tvarką;

c) vykdo AIFV nurodymus, nebent jie prieštarautų taikytinai nacionalinei teisei ar AIF taisyklėms arba steigimo dokumentams;

d) užtikrina, kad sandorių, susijusių su AIF turtu, atveju kiekviena AIF priklausanti suma būtų pervedama AIF per įprastą laikotarpį;

▼B

e) užtikrina, kad AIF pajamos būtų naudojamos vadovaujantis taikytina nacionaline teise ir AIF taisyklėmis ar steigimo dokumentais.

10. Vykdydami atitinkamas savo funkcijas, AIFV ir depozitoriumas veikia sąžiningai, nešališkai, profesionaliai, nepriklausomai bei AIF ir AIF investuotojų interesais.

Depozitoriumas nevykdo su AIF arba AIF vardu veikiančiu AIFV susijusios veiklos, kuri gali sukelti AIF, AIF investuotojų, AIFV ir jo paties interesų konfliktą, nebent depozitoriumas funkciškai ir hierarchiškai būtų atskyręs savo depozitoriumo užduočių atlikimą nuo savo kitų galimai prieštaringų užduočių, taip pat tinkamai nustatyti, valdomi, stebimi ir AIF investuotojams atskleisti galimi interesų konfliktai.

8 dalyje nurodyto turto depozitoriumas pakartotinai nepanaudoja be išankstinio AIF arba AIF vardu veikiančio AIFV sutikimo.

11. Depozitoriumas neperduoda trečiosioms šalims jokių šiame straipsnyje aprašytų funkcijų, išskyrus nurodytas 8 dalyje.

Depozitoriumas trečiosioms šalims gali perduoti 8 dalyje nurodytas funkcijas, jei įvykdytos šios sąlygos:

a) užduotys nėra perduodamos siekiant nevykdyti šioje direktyvoje nustatytų reikalavimų;

b) depozitoriumas gali įrodyti, kad funkcijos perduotinos dėl objektyvios priežasties;

c) depozitoriumas pasirinkdamas ir skirdamas trečiąją šalį, kuriai jis nori perduoti dalį savo užduočių, buvo deramai profesionalus, apdairus ir stropus, taip pat periodiškai peržiūrėdamas paskyrimą ir nuolat stebėdamas trečiąją šalį, kuriai depozitoriumas perdavė dalį savo užduočių, ir tvarką, kurios ši trečioji šalis laikosi jai perduotų užduočių atžvilgiu, depozitoriumas ir toliau veikia deramai profesionaliai, apdairiai ir stropiai; ir

d) depozitoriumas užtikrina, kad trečioji šalis visuomet patenkina toliau išvardytas sąlygas, vykdydama jai perduotas užduotis:

   i) trečioji šalis turi struktūras ir kompetenciją, kurios pakankamos ir proporcingos AIF arba AIF vardu veikiančio AIFV turto, kuris jai patikėtas, pobūdžiui ir sudėtingumui;

   ii) kai perduodamos 8 dalies a punkte nurodytos saugojimo užduotys, trečiajai šaliai taikomas veiksmingas rizikos ribojimo reguliavimas, įskaitant reikalavimus dėl minimalaus kapitalo, ir priežiūra atitinkamoje jurisdikcijoje ir trečiajai šaliai taikomas periodiškas išorės auditas, siekiant užtikrinti, kad ji turi finansines priemones;

   iii) depozitoriumo klientų turtą trečioji šalis atskiria nuo nuosavo ir depozitoriumo turto tokiu būdu, kad būtų galima bet kuriuo metu aiškiai nustatyti, jog šis turtas priklauso atitinkamo depozitoriumo klientams;

▼B

iv) trečioji šalis turto negali panaudoti be išankstinio AIF arba AIF vardu veikiančio AIFV sutikimo bei išankstinio pranešimo depozitoriumui; ir

v) trečioji šalis laikosi 8 ir 10 dalyse nustatytų bendrų prievolių ir draudimų.

Nepaisant antros pastraipos d punkto ii papunkčio, kai trečiosios šalies teisėje reikalaujama, kad tam tikras finansines priemones saugotų vietos subjektas ir nėra vietos subjektų, kurie tenkintų depozitoriumo užduočių perdavimo reikalavimus, nustatytus tame papunktyje, depozitoriumas gali deleguoti savo funkcijas tokiam vietos subjektui tik trečiosios šalies teisės reikalaujama apimtimi ir tik tol, kol nėra vietos subjektų, kurie tenkintų funkcijų perdavimo reikalavimus laikantis tokių reikalavimų:

a) susijusio AIF investuotojai turi būti tinkamai informuoti, kad toks funkcijų perdavimas būtinas dėl trečiosios šalies teisės nustatytų teisinių suvaržymų ir apie aplinkybes, pagrindžiančias funkcijų perdavimą prieš jiems investuojant; ir

b) AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV privalo nurodyti depozitoriumui perduoti tokių finansinių priemonių saugojimą tokiam vietos subjektui.

Trečioji šalis savo ruožtu gali perduoti tas funkcijas, jei tenkinami tie patys reikalavimai. Tokiu atveju atitinkamiems subjektams *mutatis mutandis* taikoma 13 dalis.

Taikant šios dalies nuostatas, saugojimo funkcijų perdavimu nelaikomos vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų paslaugos, nustatytos Direktyvoje 98/26/EB, teikiamos toje direktyvoje numatytais tikslais, arba panašios trečiųjų šalių vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų teikiamos paslaugos.

12. Depozitoriumas atsako AIF arba AIF investuotojams už finansines priemones, saugomas pagal 8 dalies a punktą ir prarastas depozitoriumo arba trečiosios šalies, kuriai buvo perduotas jų saugojimas.

Jei taip prarandamos saugomos finansinės priemonės, depozitoriumas AIF arba AIF vardu veikiančiam AIFV nedelsdamas grąžina identiškos rūšies finansinę priemonę arba atitinkamą sumą. Depozitoriumas nėra atsakingas, jei gali įrodyti, kad nuostoliai kilo dėl išorės įvykio, kurio jis negalėjo pagrįstai kontroliuoti ir kurio pasekmių nebūtų buvę galima išvengti nepaisant visų tam pagrįstai dėtų pastangų.

Depozitoriumas taip pat atsako AIFV arba AIF investuotojams už visus kitus nuostolius, kuriuos šie patiria dėl to, kad depozitoriumas aplaidžiai ar sąmoningai tinkamai nevykdo savo prievolių pagal šią direktyvą.

13. Depozitoriumo atsakomybei neturi poveikio funkcijų perdavimas, nurodytas 11 dalyje.

Nepaisant šios dalies pirmos pastraipos, kai prarandamos pagal 11 dalį trečiosios šalies tvarkomos finansinės priemonės, depozitoriumas gali būti atleistas nuo atsakomybės, jei jis gali įrodyti, kad:

▼B

a) įvykdyti visi 11 dalies antroje pastraipoje nustatyti reikalavimai, taikomi depozitoriumo atliekamų saugojimo užduočių perdavimui; taip pat

b) yra depozitoriumo ir trečiosios šalies rašytinė sutartis, kuria depozitoriumo atsakomybė aiškiai perleidžiama tai trečiajai šaliai ir sudaromos galimybės AIF arba, atitinkamais atvejais, AIF vardu veikiančiam AIFV pateikti trečiajai šaliai pretenzijas, susijusias su finansinių priemonių praradimu, arba depozitoriumui pateikti tokias pretenzijas jų vardu; ir

c) yra depozitoriumo ir AIF arba AIF vardu veikiančio AIFV rašytinė sutartis, kurioje aiškiai leidžiamas depozitoriumo atleidimas nuo atsakomybės ir kurioje nustatoma objektyvi priežastis, kuria grindžiamas toks susitarimas dėl atleidimo nuo atsakomybės.

14. Be to, kai pagal trečiosios šalies teisę reikalaujama, kad tam tikras finansines priemones saugotų vietos subjektas ir nėra vietos subjektų, kurie tenkintų 11 dalies d punkto ii papunktyje išdėstytus funkcijų perdavimui taikomus reikalavimus, depozitoriumas gali būti atleistas nuo atsakomybės, jei tenkinamos šios sąlygos:

a) atitinkamo AIF taisyklėse arba steigimo dokumentuose aiškiai leidžiama taip atleisti nuo atsakomybės laikantis šioje dalyje nustatytų sąlygų;

b) atitinkamo AIF investuotojai prieš investuodami buvo deramai informuoti apie šį atleidimą nuo atsakomybės ir apie jį pateisinančias aplinkybes;

c) AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV nurodė depozitoriumui perduoti šių finansinių priemonių saugojimą vietos subjektui;

d) depozitoriumas ir AIF arba AIF vardu veikiantis AIFV yra sudarę rašytinę sutartį, kurioje toks atleidimas nuo atsakomybės aiškiai leidžiamas; ir

e) yra depozitoriumo ir trečiosios šalies rašytinė sutartis, kuria depozitoriumo atsakomybė aiškiai perleidžiama tam vietos subjektui ir sudaromos galimybės AIF arba AIF vardu veikiančiam AIFV pateikti tam vietos subjektui pretenzijas, susijusias su finansinių priemonių praradimu, arba depozitoriumui pateikti tokias pretenzijas jų vardu.

15. Atsakomybė AIF investuotojams gali būti taikoma tiesiogiai arba netiesiogiai per AIFV, atsižvelgiant į santykių tarp depozitoriumo, AIFV ir investuotojų teisinį pobūdį.

16. Depozitoriumas paprašytas pateikia savo kompetentingoms institucijoms visą informaciją, kurią jis gavo vykdydamas savo pareigas ir kurios gali prireikti AIF arba AIFV kompetentingoms institucijoms. Jei AIF arba AIFV ir depozitoriumo kompetentingos institucijos yra skirtingos, depozitoriumo kompetentingos institucijos nedelsdamos perduoda gautą informaciją AIF ir AIFV kompetentingoms institucijoms.

17. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriomis nustatoma:

a) duomenys, kuriuos, kaip nurodyta 2 dalyje, reikia įtraukti į rašytinį susitarimą;

▼B

b) bendrieji kriterijai, kuriais remiantis įvertinama, ar, kaip nurodyta 6 dalies b punkte, trečiosios šalies rizikos ribojimo reguliavimo ir priežiūros poveikis yra toks pats kaip Sąjungos teisės ir ar veiksmingai užtikrinamas jų įgyvendinimas;

c) sąlygos, taikomos depozitoriumų funkcijų pagal 7, 8 ir 9 dalių nuostatas vykdymui, įskaitant:

i) depozitoriumo pagal 8 dalies a punktą atliekamoms saugojimo užduotims priskirtų finansinių priemonių tipus;

ii) sąlygas, kuriomis depozitoriumas gali atlikti savo saugojimo pareigas finansinių priemonių, užregistruotų centriniame depozitoriume, atžvilgiu; taip pat

iii) sąlygas, kuriomis depozitoriumas pagal 8 dalies b punktą saugo vardine forma išleistas ir emitento ar registro užregistruotas finansines priemones;

d) depozitoriumų deramo stropumo prievolės pagal 11 dalies c punktą;

e) sąskaitų atskyrimo prievolė pagal 11 dalies d punkto iii papunktį;

f) sąlygos ir aplinkybės, kuriomis saugomos finansinės priemonės laikomos prarastomis;

g) 12 dalyje nurodyto išorės įvykio, kurio negalima pagrįstai kontroliuoti ir kurio pasekmių nebūtų buvę galima išvengti nepaisant visų tam pagrįstai dėtų pastangų, samprata;

h) sąlygos ir aplinkybės, kuriomis yra objektyvių priežasčių susitarti dėl atsakomybės atsisakymo pagal 13 dalį.

IV SKYRIUS

SKAIDRUMO REIKALAVIMAI

22 straipsnis

Metinė ataskaita

1. Ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo finansinių metų pabaigos AIFV pateikia kiekvieno savo valdomo ES AIF ir kiekvieno AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas platina Sąjungoje, kiekvienų finansinių metų metinę ataskaitą. Metinė ataskaita investuotojams pateikiama jų prašymu. Metinė ataskaita pateikiama AIFV buveinės valstybės narės ir prireikus AIF buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

Jei pagal Direktyvą 2004/109/EB AIF privalo viešai paskelbti metinę finansinę ataskaitą, investuotojams jų prašymu reikia pateikti tik tokią 2 dalyje nurodytą papildomą informaciją atskirai arba kaip papildomą metinės finansinės ataskaitos dalį. Pastaruoju atveju metinė finansinė ataskaita viešai paskelbiama ne vėliau kaip praėjus keturiems mėnesiams nuo finansinių metų pabaigos.

2. Metinėje ataskaitoje pateikiama bent:

▼B

a) balanso ataskaita arba turto ir įsipareigojimų ataskaita;

b) finansinių metų pajamų ir išlaidų ataskaita;

c) finansinių metų veiklos ataskaita;

d) 23 straipsnyje nurodytos informacijos esminiai pakeitimai per ataskaitoje nagrinėjamus finansinius metus;

e) visa finansiniais metais gauto atlyginimo suma, padalyta į fiksuotą ir kintamąjį atlyginimą, kurį moka AIFV savo darbuotojams, naudos gavėjų skaičius ir atitinkamais atvejais AIF mokamos priskaičiuotos palūkanos;

f) bendroji atlyginimo suma, paskirstyta AIFV vadovybei ir darbuotojams, kurių veiksmai daro esminį poveikį AIF rizikos pobūdžiui.

3. Metinėje ataskaitoje pateikiama apskaitos informacija rengiama pagal AIF buveinės valstybės narės apskaitos standartus arba pagal trečiosios šalies, kurioje AIF įsteigtas, apskaitos standartus ir pagal apskaitos taisykles, numatytas AIF taisyklėse ar steigimo dokumentuose.

Metinėje ataskaitoje pateikiama apskaitos informacija turi būti patikrinta vieno ar daugiau asmenų, turinčių įgaliojimą pagal teisės aktus atlikti ataskaitų auditą pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/43/EB dėl teisės aktų nustatyto metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės audito ([1]). Auditoriaus ataskaita, įskaitant visas išlygas, turi būti visiškai atkartota metinėje ataskaitoje.

Nukrypstant nuo antros pastraipos, valstybės narės gali leisti AIFV, platinantiems ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, tų AIF metines ataskaitas tikrinti pagal tarptautinius audito standartus, galiojančius šalyje, kurioje AIF turi registruotą buveinę.

4. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį bei laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriose nurodomas metinės ataskaitos turinys ir forma. Tos priemonės pritaikomos atsižvelgiant į AIF, kuriam jos taikomos, tipą.

23 straipsnis

Informacijos atskleidimas investuotojams

1. AIFV prieš investuojant pateikia AIF investuotojams, kaip nurodyta AIF taisyklėse ar steigimo įstatuose, toliau nurodytą informaciją, susijusią su kiekvienu jų valdomu ES AIF ir kiekvienu AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas platina Sąjungoje, ir visus jos esminius pakeitimus:

a) AIF investavimo strategijos ir uždavinių aprašą, informaciją apie tai, kur įsisteigęs finansuojamasis AIF, ir kur įsteigti pagrindiniai fondai, jei AIF yra fondo fondas, turto, į kurį AIF gali investuoti, rūšių ir būdų, kuriuos AIF gali naudoti, visų su tuo susijusios rizikos

([1]) OL L 157, 2006 6 9, p. 87.

▼B

rūšių, visų galiojančių investavimo apribojimų, aplinkybių, kuriomis AIF turi teisę naudoti finansinį svertą, leidžiamų finansinio sverto tipų ir šaltinių, su jais susijusios rizikos, visų finansinio sverto naudojimo apribojimų aprašą ir visus susitarimus dėl pakartotino įkeisto turto ir turto naudojimo ir didžiausią finansinį sverto lygį, kurį AIFV turi teisę taikyti AIF vardu;

b) procedūrų, kurių laikydamasis AIF gali keisti savo investavimo strategiją arba investavimo politiką (arba abi), aprašą;

c) pagrindinių teisinių pasekmių, kylančių dėl susitarimų, sudarytų siekiant investuoti, aprašą, įskaitant informaciją apie jurisdikciją, taikytiną teisę ir teisinių priemonių, kuriomis numatomas teismo sprendimų pripažinimas ir vykdymas valstybės, kurioje AIF yra įsteigtas, teritorijoje, buvimą arba nebuvimą;

d) AIFV, AIF depozitaro, auditoriaus ir visų kitų paslaugų teikėjų tapatybę ir jų pareigų bei investuotojų teisių aprašą;

e) aprašą, kaip AIFV laikosi 9 straipsnio 7 dalyje nustatytų reikalavimų;

f) visų AIFV perduotų valdymo funkcijų, kaip nurodyta I priede, ir visų depozitoriumo perduotų saugojimo funkcijų aprašą, įgaliotojo tapatybės nustatymą ir visus interesų konfliktus, kurie gali kilti dėl tokio funkcijų perdavimo;

g) AIF vertinimo procedūros ir vertinamo turto įkainojimo metodikos, įskaitant sunkiai įvertinamo turto vertinimo metodus pagal 19 straipsnį, aprašą;

h) AIF likvidumo rizikos valdymo aprašą, įskaitant išpirkimo teises tiek įprastinėmis, tiek išskirtinėmis aplinkybėmis, galiojančius išpirkimo susitarimus su investuotojais;

i) visų įmokų, mokesčių ir išlaidų, tiesiogiai ar netiesiogiai taikomų investuotojams, bei didžiausių jų sumų aprašą;

j) aprašą, kaip AIFV užtikrina sąžiningą elgesį su investuotojais ir, kai investuotojui nustatoma pirmumo teisė arba teisė įgyti tokią pirmumo teisę, jam suteiktos pirmumo teisės aprašą, investuotojus, kurie įgyja tokią pirmumo teisę, bei atitinkamais atvejais jų teisines ar ekonomines sąsajas su AIF ar AIFV;

k) paskutinę metinę ataskaitą, nurodytą 22 straipsnyje;

l) investicinių vienetų arba akcijų išleidimo ir pardavimo tvarką bei sąlygas;

m) naujausią AIF grynąją turto vertę arba naujausią AIF investicinio vieneto arba akcijos rinkos kainą pagal 19 straipsnį;

n) ankstesnius AIF veiklos rezultatus, jei jie žinomi;

o) pagrindinio maklerio tapatybę ir visų esminių AIF susitarimų su pagrindiniais makleriais aprašą ir aprašą, kaip valdomi su tuo susiję interesų konfliktai, bei, atitinkamais atvejais, sutarties su depozitoriumu nuostatą dėl galimybės perduoti ir dar kartą panaudoti AIF turtą bei informaciją apie visus galimai įvykusius atsakomybės perdavimus pagrindiniam makleriui;

▼B

p) aprašymą, kaip ir kada bus atskleista informacija, kurios reikalaujama pagal 4 ir 5 dalis.

2. AIFV informuoja investuotojus, prieš jiems investuojant į AIF, apie visus depozitoriumo sudarytus susitarimus sutartiniu pagrindu būti atleistam nuo atsakomybės pagal 21 straipsnio 13 dalį. AIFV taip pat nedelsdamas informuoja investuotojus apie visus depozitoriumo atsakomybės pasikeitimus.

3. Jei AIF privalo paskelbti prospektą pagal Direktyvą 2003/71/EB arba pagal nacionalinę teisę, tik 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją, kuri papildo prospekte pateikiamą informaciją, reikia atskleisti atskirai arba kaip prospekto papildomą informaciją.

4. Apie kiekvieną savo valdomą ES AIF ir kiekvieną AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas platina Sąjungoje, AIFV periodiškai atskleidžia investuotojams tokią informaciją:

a) AIF turto procentinę dalį, kuriai taikoma speciali tvarka dėl šio turto nelikvidumo;

b) visas naujas AIF likvidumo valdymo priemones;

c) tuometinį AIF rizikos pobūdį ir AIFV taikomos rizikos valdymo sistemas tai rizikai valdyti.

5. AIFV, valdantys ES AIF, naudojančius finansinius svertus arba Sąjungoje platinančius AIF, naudojančių finansinius svertus, investicinius vienetus ar akcijas, reguliariai atskleidžia tokią informaciją, susijusią su AIF:

a) didžiausio finansinio sverto, kurį AIFV gali naudoti AIF vardu, lygio bei teisės pakartotinai naudoti įkeistą turtą arba garantijų pagal finansinio sverto susitarimus pakeitimus;

b) bendrą finansinio sverto, kurį naudoja tas AIF, sumą.

6. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį bei laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriose nurodomi 4 bei 5 dalyse nurodyti AIFV informacijos atskleidimo įpareigojimai, įskaitant 5 dalyje nurodytą informacijos atskleidimo dažnumą. Tos priemonės pritaikomos atsižvelgiant į AIFV, kuriam jos taikomos, tipą.

24 straipsnis

Prievolės teikti ataskaitas kompetentingoms institucijoms

1. AIFV reguliariai teikia ataskaitas savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kuriose nurodo pagrindines rinkas ir priemones, kuriomis jis prekiauja savo valdomų AIF vardu.

Jis pateikia informaciją apie pagrindines priemones, kuriomis prekiauja, rinkas, kurių narys yra arba kuriose aktyviai prekiauja, ir kiekvieno valdomo AIF pagrindines pozicijas bei svarbiausias koncentracijas.

2. Apie kiekvieną valdomą ES AIF ir AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas platina Sąjungoje, AIFV savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia:

▼B

a) AIF turto dalį, kuriai taikoma speciali tvarka dėl šio turto nelikvidumo;

b) visus naujus AIF likvidumo valdymo susitarimus;

c) esamą AIF rizikos pobūdį ir AIFV taikomas rizikos valdymo sistemas rinkos rizikai, likvidumo rizikai, sandorio šalies rizikai ir kitai rizikai, įskaitant veiklos riziką, valdyti;

d) informaciją apie pagrindines turto, į kurį investavo AIF, kategorijas; ir

e) testavimo nepalankiausiomis sąlygomis, atlikto pagal 15 straipsnio 3 dalies b punktą ir 16 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, rezultatus.

3. Paprašius AIFV savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia šią informaciją:

a) kiekvieno AIFV valdomo ES AIF ir kiekvieno AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas jis platina Sąjungoje, metinę ataskaitą už kiekvienus finansinius metus pagal 22 straipsnio 1 dalį;

b) kiekvieno ketvirčio pabaigoje visų AIFV valdomų AIF išsamų sąrašą.

4. AIFV, valdantis AIF, kurie iš esmės naudoja finansinį svertą, savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms teikia informaciją apie kiekvieno jo valdomo AIF bendrą finansinio sverto lygį ir finansinio sverto, susijusio su grynųjų pinigų arba vertybinių popierių skolinimusi, bei finansinio sverto, susijusio su išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, pasiskirstymą bei AIF turto pakartotinio naudojimo pagal finansinio sverto susitarimus mastą.

Tą informaciją sudaro kiekvieno AIFV valdomo AIF penkių didžiausių grynųjų pinigų arba vertybinių popierių skolinimosi šaltinių tapatybė ir finansinio sverto sumos, kurias suteikė kiekvienas iš tų penkių šaltinių kiekvienam iš tų AIF.

Šioje dalyje nurodyti ne ES AIFV ataskaitų teikimo įsipareigojimai taikomi tik jų valdomų ES AIF ir ne ES AIF, kurių investicinius vienetus ar akcijas jie platina Sąjungoje, atžvilgiu.

5. Jei tai yra reikalinga veiksmingai sisteminės rizikos stebėsenai vykdyti, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali reikalauti pateikti ne tik šiame straipsnyje apibūdintą informaciją, bet ir periodiškai arba *ad hoc* pagrindu pateikti papildomą informaciją. Kompetentingos institucijos informuoja EVPRI apie papildomos informacijos reikalavimus.

Išskirtinėmis aplinkybėmis ir, jei būtina, siekiant užtikrinti finansų sistemos stabilumą ir vientisumą arba skatinti ilgalaikį tvarų augimą, EVPRI gali paprašyti buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų nustatyti papildomus ataskaitų teikimo reikalavimus.

6. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriomis nustatoma:

▼B

a) kada laikoma, kad finansinis svertas naudojamas iš esmės 4 dalies tikslais; ir

b) pareigos teikti ataskaitas ir šiame straipsnyje minimą informaciją.

Tose priemonėse atsižvelgiama į tai, kad reikia vengti pernelyg didelės kompetentingų institucijų administracinės naštos.

V SKYRIUS

AIFV, VALDANTYS TAM TIKRŲ RŪŠIŲ AIF

1 SKIRSNIS

AIFV, valdantys AIF, kurie taiko finansinį svertą

25 straipsnis

Kompetentingų institucijų darbas su informacija, bendradarbiavimas vykdant priežiūrą ir finansinio sverto apribojimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad AIFM buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos naudotų informaciją, surenkamą pagal 24 straipsnį, siekdamos nustatyti mastą, kuriuo finansinio sverto naudojimas didina finansų sistemos sisteminę riziką, sumaišties rinkose riziką, arba ilgalaikiam ekonomikos augimui keliamą riziką.

2. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos užtikrina, kad visa informacija, surinkta pagal 24 straipsnį, apie visus AIFV, kuriuos jos prižiūri, ir informacija, surinkta pagal 7 straipsnį, būtų prieinama kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, EVPRI ir ESRV pagal 50 straipsnyje nustatytą bendradarbiavimo vykdant priežiūrą tvarką. Be to, nedelsdamos, taikydamos šį mechanizmą ir dvišaliu pagrindu jos teikia informaciją kitų tiesiogiai susijusių valstybių narių kompetentingoms institucijoms, jei jų prižiūrimas AIFV arba šio AIFV valdomas AIF galėtų kelti svarią sandorio šalies riziką kitų valstybių narių kredito įstaigai ar kitai sisteminiu požiūriu svarbiai įstaigai.

3. AIFV įrodo, kad jo nustatytos kiekvieno jo valdomo AIF finansinio sverto ribos yra pagrįstos ir kad jis visuomet laikosi tų ribų. Kompetentingos institucijos įvertina riziką, kuri galėtų atsirasti AIFV naudojant finansinį svertą jo valdomo AIF atžvilgiu, ir, jei tai laikoma reikalinga finansų sistemos stabilumui ir vientisumui užtikrinti, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, apie tai pranešusios EVPRI, ESRV ir atitinkamo AIF kompetentingoms institucijoms, nustato finansinio sverto, kurį AIFV turi teisę taikyti, lygio ribas arba kitus AIF valdymo apribojimus jo valdomų AIF atžvilgiu siekiant apriboti mastą, kuriuo finansinio sverto naudojimas didina finansų sistemos sisteminę riziką arba sumaišties rinkose riziką. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos deramai informuoja EVPRI ir ESRV bei AIF kompetentingas institucijas ir apie veiksmus, kurių imtasi šioje srityje, laikydamosi 50 straipsnyje nustatytos tvarkos.

▼B

4. 3 dalyje minimas pranešimas turi būti pateiktas ne vėliau kaip likus dešimt darbo dienų iki dienos, kurią turėtų įsigalioti ar būti atnaujinta siūloma priemonė. Pranešime pateikiama informacija apie siūlomą priemonę, nurodomos jos priežastys ir kada ji turėtų įsigalioti. Išskirtinėmis aplinkybėmis AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali nuspręsti, kad siūloma priemonė turi įsigalioti per pirmame sakinyje minimą laikotarpį.

5. EVPRI atlieka palankesnių sąlygų sudarytojos ir koordinatorės vaidmenį ir, visų pirma, stengiasi užtikrinti, kad kompetentingos institucijos laikytųsi nuoseklaus požiūrio dėl pagal 3 dalį kompetentingų institucijų siūlomų priemonių.

6. Gavusi 3 dalyje minimą pranešimą EVPRI pateikia AIFV buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms rekomendaciją dėl siūlomos priemonės arba priemonės, kurios buvo imtasi. Visų pirma, rekomendacijoje turi būti nagrinėjama, ar patenkintos sąlygos imtis veiksmų, ar priemonės yra tinkamos ir kokia priemonių galiojimo trukmė.

7. Remdamasi pagal 2 dalį gauta informacija ir atsižvelgusi į EVPRI rekomendaciją, ESRV gali nustatyti, kad AIFV ar grupės AIFV naudojamas finansinis svertas kelia didelę riziką finansinės sistemos stabilumui ir vientisumui, ir gali pateikti rekomendaciją kompetentingoms institucijoms bei nurodyti veiksmus, kurių reikia imtis padėčiai ištaisyti, įskaitant finansinio sverto lygio, kurį tas AIFV ar grupė AIFV turi teisę taikyti, ribas. EVPRI nedelsdama praneša atitinkamoms kompetentingoms institucijoms, ESRV ir Komisijai apie bet kokį tokį nustatymą.

8. Jei kompetentinga institucija siūlo imtis veiksmų, kurie prieštarauja 6 ar 7 dalyje minimai EVPRI rekomendacijai, ji apie tai praneša EVPRI ir nurodo priežastis. EVPRI gali viešai paskelbti apie tai, kad kompetentinga institucija nesilaiko ar neketina laikytis jos rekomendacijų. Be to, EVPRI gali kiekvienu konkrečiu atveju nuspręsti, ar paskelbti kompetentingos institucijos pateiktas rekomendacijų nesilaikymo priežastis. Atitinkamoms kompetentingoms institucijoms iš anksto pranešama apie tokį paskelbimą.

9. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį bei laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriomis nustatomi principai, paaiškinantys aplinkybes, kuriomis kompetentingos institucijos taiko 3 dalies nuostatas, atsižvelgdamos į įvairias AIF strategijas, skirtingas rinkų, kuriose veikia AIF, sąlygas ir galimą tų nuostatų taikymo ciklinį poveikį.

2 SKIRSNIS

AIFV, valdančių AIF, kurie įgyja į biržos prekybos sąrašus neįtrauktų bendrovių ir emitentų kontrolę, prievolės

26 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis skirsnis taikomas:

▼B

a) AIFV, valdantiems vieną ar daugiau AIF, kurie atskirai arba kartu, remdamiesi susitarimu dėl kontrolės įgijimo, įsigyja į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės kontrolę pagal 5 dalį;

b) AIFV, bendradarbiaujantiems su vienu ar daugiau kitų AIFV, susitarimo, pagal kurį tų AIFV bendrai valdomi AIF įgyja į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės kontrolę pagal 5 dalį, pagrindu.

2. Šis skirsnis netaikomas tais atvejais, kai į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės yra:

a) mažosios ar vidutinės įmonės, kaip numatyta 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacijos 2003/361/EB dėl mikro, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimo ([1]) priedo 2 straipsnio 1 dalyje; arba

b) specialiosios paskirties subjektai, kurių paskirtis – pirkti, valdyti ar administruoti nekilnojamąjį turtą.

3. Nedarant poveikio šios straipsnio 1 ir 2 dalims, AIFV, valdantiems AIF, kurie įgyja nekontrolinį į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės akcijų paketą, taip pat taikoma 27 straipsnio 1 dalis.

4. 28 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys ir 30 straipsnis taikomi ir AIFV valdomiems AIF, kurie įgijo emitentų kontrolę. Taikant tuos straipsnius, *mutatis mutandis* taikomos šio straipsnio 1 ir 2 dalys.

5. Šiame skirsnyje į biržos prekybos sąrašus neįtrauktų bendrovių kontrolė reiškia daugiau nei 50 % bendrovės balsavimo teisių.

Apskaičiuojant atitinkamo AIF turimų balsavimo teisių procentinę dalį, atsižvelgiama ne tik į atitinkamo AIF tiesiogiai turimas balsavimo teises, bet ir į toliau išvardytų subjektų balsavimo teises, nustatant tokių subjektų kontrolę pagal pirmą pastraipą:

a) AIF kontroliuojamos įmonės; ir

b) fizinio ar juridinio asmens, veikiančio savo vardu, bet dėl AIF, arba dėl AIF kontroliuojamos įmonės interesų.

Balsavimo teisių procentinė dalis apskaičiuojama atsižvelgiant į visas akcijas, kurioms suteikta balsavimo teisė, netgi jei naudojimasis šiomis teisėmis yra sustabdytas.

Nepaisant 4 straipsnio 1 dalies i punkto, 28 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių tikslu apibrėžiant emitentų kontrolę, taikoma Direktyvos 2004/25/EB 5 straipsnio 3 dalis.

6. Šis skirsnis taikomas laikantis sąlygų ir apribojimų, nustatytų Direktyvos 2002/14/EB 6 straipsnyje.

7. Šis skirsnis taikomas nedarant poveikio valstybių narių priimtoms griežtesnėms taisyklėms dėl jų teritorijose veikiančių emitentų ir į biržos prekybos sąrašus neįtrauktų bendrovių akcijų paketų įsigijimo.

([1]) OL L 124, 2003 5 20, p. 36.

▼B

27 straipsnis

Pranešimas apie bendrovių, neįtrauktų į biržos prekybos sąrašus, didelės kapitalo dalies įsigijimą ir kontrolės įgijimą

1. Valstybės narės reikalauja, kad, AIF įsigyjant, perleidžiant į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės akcijas ar jų turint, šį AIF valdantis AIFV praneštų savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms apie AIF turimą į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės balsavimo teisių dalį, kai ši dalis sudaro ar viršija 10 %, 20 %, 30 %, 50 % ir 75 % ribas ar tampa mažesnė nei šios ribos.

2. Valstybės narės reikalauja, kad, AIF įgyjant, atskirai ar kartu, į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės kontrolę pagal 26 straipsnio 1 dalį, kartu su to straipsnio 5 dalimi, tokį AIF valdantis AIFV apie AIF kontrolės įgijimą praneštų:

a) į biržos prekybos sąrašus neįtrauktai bendrovei;

b) akcininkams, kurių tapatybės ir adresai yra žinomi AIFV arba kuriuos gali pateikti į biržos prekybos sąrašus neįtraukta bendrovė arba registras, kuriuo AIFV naudojasi arba gali gauti teisę naudotis; ir

c) AIFM buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

3. Pranešime, kurio reikalaujama pagal 2 dalį, pateikiama tokia papildoma informacija:

a) naujas balsavimo teisių pasiskirstymas;

b) sąlygos, kuriomis buvo įgyta kontrolė, įskaitant įvairių susijusių akcininkų, visų fizinių ar juridinių asmenų, turinčių teisę balsuoti jų vardu, ir atitinkamais atvejais įmonių tinklo, kuris faktiškai turi balsavimo teises, tapatybės duomenis;

c) data, kada buvo įgyta kontrolė.

4. Pranešime į biržos prekybos sąrašus neįtrauktai bendrovei AIFV prašo bendrovės direktorių valdybos nedelsiant pranešti darbuotojų atstovams arba, jei tokių atstovų nėra, patiems darbuotojams apie AIFV valdomo AIF kontrolės įgijimą ir pateikti 3 dalyje nurodytą informaciją. AIFV deda visas pastangas siekdamas užtikrinti, kad darbuotojų atstovai arba, jei tokių atstovų nėra, patys darbuotojai būtų tinkamai informuoti pagal šį straipsnį.

5. 1, 2 ir 3 dalyse nurodyti pranešimai perduodami kuo greičiau ir ne vėliau kaip per dešimt darbo dienų, skaičiuojant nuo dienos, kurią AIF balsavimo teisių dalis pasiekė ar viršijo atitinkamą ribą arba tapo mažesnė nei ši riba arba, kurią AIF įgijo į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės kontrolę.

28 straipsnis

Informacijos atskleidimas kontrolės įgijimo atveju

1. Valstybės narės reikalauja, kad, AIF įgyjant, atskirai ar kartu, į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės ar emitento kontrolę pagal 26 straipsnio 1 dalį, kartu su to straipsnio 5 dalimi, tokį AIF valdantis AIFV pateiktų šio straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją šiems subjektams:

▼B

a) atitinkamai bendrovei;

b) bendrovės akcininkams, kurių tapatybės ir adresai yra žinomi AIFV arba kuriuos gali pateikti bendrovė arba registras, kuriuo AIFV naudojasi arba gali gauti teisę naudotis; ir

c) AIFV buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

Valstybės narės gali reikalauti, kad 2 dalyje nurodyta informacija taip pat būtų pateikta į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės kompetentingoms institucijoms, kurias šiam tikslui paskyrė valstybės narės.

2. AIFV pateikia informaciją apie:

a) AIFV, kuris atskirai arba susitaręs su kitais AIFV valdo AIF, kurie įgijo kontrolę, tapatybę;

b) interesų konfliktų, ypač kylančių tarp AIFV, AIF ir bendrovės, politiką, įskaitant informaciją apie specialias apsaugos priemones, nustatytas siekiant užtikrinti, kad visi susitarimai tarp AIFV ir (arba) AIF bei bendrovės būtų sudaryti sąžiningos konkurencijos sąlygomis; ir

c) emitento vidaus ir išorinės komunikacijos, ypač susijusios su darbuotojais, politiką.

3. Savo pagal 1 dalies a punktą pateiktame pranešime bendrovei AIFV reikalauja, kad bendrovės direktorių valdyba nedelsdama praneštų darbuotojų atstovams arba, jei tokių nėra, patiems darbuotojams 1 dalyje nurodytą informaciją. AIFV deda visas pastangas siekdamas užtikrinti, kad darbuotojų atstovai arba, jei tokių atstovų nėra, patys darbuotojai direktorių valdybos būtų tinkamai informuoti pagal šį straipsnį.

4. Valstybės narės reikalauja, kad, AIF įgyjant, atskirai ar kartu, į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės kontrolę pagal 26 straipsnio 1 dalį, kartu su to straipsnio 5 dalimi, tokį AIF valdantis AIFV praneša (jei AIFV veikia AIF vardu) arba užtikrina, kad AIF praneštų apie pastarojo ketinimus dėl į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės verslo ateityje ir galimus padarinius įdarbinimui, įskaitant visus esminius įdarbinimo sąlygų pakeitimus:

a) į biržos prekybos sąrašus neįtrauktai bendrovei; ir

b) į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės akcininkams, kurių tapatybės ir adresai yra žinomi AIFV arba kuriuos gali pateikti į biržos prekybos sąrašus neįtraukta bendrovė arba registras, kuriuo AIFV naudojasi arba gali gauti teisę naudotis.

Be to, atitinkamą AIF valdantis AIFV reikalauja ir deda visas pastangas siekdamas užtikrinti, kad į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės direktorių valdyba į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės darbuotojų atstovams arba, jei tokių atstovų nėra, patiems darbuotojams suteiktų pirmoje pastraipoje nurodytą informaciją.

5. Valstybės narės reikalauja, kad AIF įgijus į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės kontrolę pagal 26 straipsnio 1 dalį, kartu su to straipsnio 5 dalimi, tokį AIF valdantis AIFV praneštų buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms ir AIF investuotojams informaciją apie įgijimo finansavimą.

▼B

29 straipsnis

Specialios nuostatos dėl į biržos prekybos sąrašus neįtrauktas bendroves kontroliuojančių AIF metinės ataskaitos

1. Valstybės narės reikalauja, kad, AIF įgyjant, atskirai ar kartu, į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės kontrolę pagal 26 straipsnio 1 dalį kartu su to straipsnio 5 dalimi, tokį AIF valdantis AIFV:

a) reikalautų ir dėtų visas pastangas siekdamas užtikrinti, kad pagal 2 dalį parengtą į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės metinę ataskaitą bendrovės direktorių valdyba pateiktų darbuotojų atstovams arba, jei tokių atstovų nėra, patiems darbuotojams per laikotarpį, per kurį tokia metinė ataskaita turi būti parengta pagal taikomą nacionalinę teisę; arba

b) įtrauktų į kiekvieno tokio AIF metinę ataskaitą, numatytą 22 straipsnyje, su į biržos prekybos sąrašus neįtraukta bendrove susijusią informaciją, nurodytą 2 dalyje.

2. Papildoma informacija, kurią pagal 1 dalį reikia pateikti bendrovės ar AIF metinėje ataskaitoje, apima bent sąžiningą bendrovės verslo plėtros apžvalgą, kuri atspindėtų padėtį metinėje ataskaitoje nagrinėjamo laikotarpio pabaigoje. Ataskaitoje taip pat turėtų būti nurodyta:

a) visi svarbūs įvykiai, įvykę nuo praėjusiųjų finansinių metų pabaigos;

b) galima bendrovės plėtra ateityje; ir

c) informacija apie savo akcijų įsigijimą, kaip numatyta Tarybos direktyvos 77/91/EEB ([1]) 22 straipsnio 2 dalyje.

3. Atitinkamą AIF valdantis AIFV:

a) reikalauja ir deda visas pastangas siekdamas užtikrinti, kad į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės direktorių valdyba praneštų su atitinkama bendrove susijusią informaciją, numatytą 1 dalies b punkte, atitinkamos bendrovės darbuotojų atstovams, o jei tokių nėra, patiems darbuotojams per 22 straipsnio 1 dalyje nurodytą laikotarpį; arba

b) 1 dalies a punkte minimą informaciją pateikia AIF investuotojams, jei ši informacija jau turima, per 22 straipsnio 1 dalyje nurodytą laikotarpį ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės metinės ataskaitos parengimo dieną pagal taikytiną nacionalinę teisę.

30 straipsnis

Turto išpardavimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad AIF individualiai ar kartu įsigijus į biržos prekybos sąrašus neįtrauktos bendrovės ar emitento kontrolę, kaip nustatyta pagal 26 straipsnio 1 dalį kartu su to straipsnio 5 dalimi 24 mėnesių laikotarpiu po to, kai AIF įsigijo bendrovės kontrolę, šį AIF valdančiam AIFV:

([1]) OL L 26, 1977 1 31, p. 1.

▼B

a) nebūtų leista sudaryti palankesnių sąlygų turtui paskirstyti, kapitalui mažinti, akcijoms išpirkti ir (arba) bendrovės nuosavoms akcijoms įsigyti, kaip apibūdinta 2 dalyje, taip pat nebūtų leista šios veiklos skatinti ar nurodyti imtis šių veiksmų;

b) jeigu AIFV turi teisę AIF vardu balsuoti bendrovės valdymo organuose, jam nebūtų leista balsuoti už turto paskirstymą, kapitalo mažinimą, akcijų išpirkimą ir (arba) bendrovės nuosavų akcijų įsigijimą, kaip apibūdinta 2 dalyje; ir

c) bet kuriomis aplinkybėmis šis AIFV turėtų dėti visas įmanomas pastangas siekdamas užkirsti kelią paskirstymui, kapitalo mažinimui, akcijų išpirkimui ir (arba) bendrovės nuosavų akcijų įsigijimui, kaip apibūdinta 2 dalyje.

2. Pagal 1 dalį AIFV atžvilgiu nustatytos pareigos apima:

a) bet kokį turto paskirstymą akcininkams, atliktą tada, kai grynieji ištekliai remiantis bendrovės metinėmis ataskaitomis paskutinę paskutiniųjų finansinių metų dieną yra arba paskirsčius šį turtą tampa mažesni už pasirašyto kapitalo sumą pridėjus rezervą, kuris negali būti paskirstytas remiantis teisės aktais ar įstatais; šiuo atveju į balanse nurodytą turtą neįtraukus nepareikalautos pasirašyto kapitalo dalies, ši suma išskaičiuojama iš pasirašyto kapitalo sumos;

b) bet kokį turto paskirstymą akcininkams, kurio suma viršytų paskutiniųjų finansinių metų pabaigos pelno sumą pridėjus bet kokį perkeltą pelną ir iš rezervo paimtas šiuo tikslu naudotinas sumas ir atėmus bet kokius perkeltus nuostolius bei į rezervą įrašytas sumas, kaip nustatyta pagal teisės aktus ar įstatus;

c) jeigu leidžiama įsigyti nuosavų akcijų – bendrovės įgijinius, įskaitant bendrovės anksčiau įsigytas ir jos laikomas akcijas, taip pat asmens, veikiančio savo paties vardu, tačiau bendrovės naudai, įsigytas akcijas, dėl kurių grynojo turto vertė sumažėtų iki sumos, nesiekiančios nurodytosios a punkte.

3. 2 dalies tikslais:

a) 2 dalies a ir b punktuose naudojama sąvoka „turto paskirstymas“ pirmiausia apima dividendų ir su akcijomis susijusių palūkanų išmokėjimą;

b) nuostatos dėl kapitalo mažinimo nesiejamos su pasirašyto kapitalo mažinimu, kurio tikslas – atsverti susidariusius nuostolius arba įtraukti pinigų sumas į nepaskirstomų lėšų rezervą su sąlyga, kad tai atlikus minėtojo rezervo suma neviršytų 10 % sumažinto pasirašyto kapitalo sumos;

c) 2 dalies c punkte išvardytiems apribojimams taikomi Direktyvos 77/91/EEB 20 straipsnio 1 dalies b–h punktai.

▼B

VI SKYRIUS

ES AIFV TEISĖS PLATINTI ES AIF INVESTICINIUS VIENETUS AR AKCIJAS IR VALDYTI ES AIF SĄJUNGOJE

31 straipsnis

ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimas AIFV buveinės valstybėje narėje

1. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos leidimą turintis ES AIFV turėtų teisę platinti bet kurio jo valdomo ES AIF investicinius vienetus ar akcijas profesionaliems investuotojams AIFV buveinės valstybėje narėje, kai tik atitinka šiame straipsnyje nustatytas sąlygas.

Kai ES AIF yra finansuojantysis AIF, pirmoje pastraipoje nustatytai teisei platinti investicinius vienetus ir akcijas taikoma sąlyga, kad finansuojamasis AIF taip pat turi būti ES AIF, valdomas veiklos leidimą turinčio ES AIFV.

2. Dėl kiekvieno ES AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas ketina platinti, AIFV pateikia pranešimą savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

Pranešime nurodoma III priede išvardyti dokumentai ir informacija.

3. Per 20 darbo dienų nuo išsamios pranešimo bylos pagal 2 dalį gavimo AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša AIFV, ar jam leidžiama pradėti platinti AIF, nurodyto 2 dalyje minėtame pranešime, investicinius vienetus ar akcijas. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos užkerta kelią AIF investicinių vienetų ir akcijų platinimui tik jeigu AIFV vykdomas AIF valdymas neatitinka ar neatitiks šios direktyvos arba jeigu AIFV kitaip neatitinka ar neatitiks šios direktyvos. Priėmus palankų sprendimą, AIFV gali pradėti platinti AIF investicinius vienetus ir akcijas savo buveinės valstybėje narėje nuo kompetentingos institucijos pranešimo dienos.

Jeigu AIFV buveinės valstybės narės ir AIF kompetentingos institucijos nėra tos pačios, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša AIF kompetentingoms institucijoms, kad AIFV gali pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas.

4. Iš esmės pasikeitus bet kokiai informacijai, pateiktai pagal 2 dalį, AIFV, likus ne mažiau kaip mėnesiui iki tokio pakeitimo, savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms raštu praneša apie bet kokius AIFV planuojamus pakeitimus arba praneša iš karto po to, kai įvyko neplanuotas pakeitimas.

Jeigu po atlikto planuoto pakeitimo AIFV atliekamas AIF valdymas nebeatitiktų šios direktyvos arba AIFV kitaip nebeatitiktų šios direktyvos, susijusios kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja AIFV, kad jis negali įgyvendinti pakeitimo.

▼B

Jeigu planuotas pakeitimas įgyvendinamas nepaisant to, kas išdėstyta pirmoje ir antroje pastraipose, arba jeigu neplanuotas pakeitimas atliktas ir dėl šio AIFV vykdomas AIF valdymas nebeatitinka šios direktyvos arba AIFV kitaip nebeatitinka šios direktyvos, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, vadovaudamosi 46 straipsniu, imasi visų reikiamų priemonių, įskaitant, jei būtina, aiškų draudimą platinti AIF investicinius vienetus ir akcijas.

5. EVPRI, siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio taikymo sąlygas, gali parengti techninių įgyvendinimo standartų projektą, pagal kurį būtų nustatyta:

a) 2 dalyje nurodyto standartinio pranešimo modelio forma ir turinys; ir

b) 4 dalyje nurodyto rašytinio pranešimo forma.

Remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsniu, Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninių įgyvendinimo standartų projektus.

6. Valstybės narės, nedarydamos poveikio 43 straipsnio 1 daliai, reikalauja, kad AIFV valdomų AIF investiciniai vienetai ar akcijos būtų platinami tik profesionaliems investuotojams.

32 straipsnis

ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimas kitose nei AIFV buveinės valstybėse narėse

1. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos leidimą turintis ES AIFV galėtų platinti savo valdomo ES AIF investicinius vienetus ar akcijas kitų nei AIFV buveinės valstybių narių profesionaliems investuotojams, kai tik užtikrinama, kad laikomasi šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

Kai ES AIF yra finansuojantysis AIF, pirmoje pastraipoje nustatytai teisei platinti investicinius vienetus ar akcijas taikoma sąlyga, kad finansuojamasis AIF taip pat turi būti ES AIF, valdomas veiklos leidimą turinčio ES AIFV.

2. AIFV savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia pranešimą apie kiekvieną ES AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas jis ketina platinti.

Tame pranešime pateikiami IV priede išvardyti dokumentai ir informacija.

3. Ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo išsamios pranešimo bylos pagal 2 dalį gavimo AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos perduoda išsamią pranešimo bylą valstybių narių, kuriose ketinama platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas, kompetentingoms institucijoms. Šis perdavimas įmanomas tik jeigu AIFV vykdo ir vykdys AIF valdymą laikydamasis šios direktyvos ir jeigu AIFV kitaip laikosi šios direktyvos.

AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos prideda pažymą apie tai, kad susijusiam AIFV leista valdyti AIF vadovaujantis konkrečia investavimo strategija.

▼B

4. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, perdavusios pranešimo bylą, nedelsdamos apie šį perdavimą praneša AIFV. AIFV gali pradėti platinti AIF investicinius vienetus ir akcijas AIFV priimančioje valstybėje narėje nuo pranešimo dienos.

Jeigu AIFV buveinės valstybės narės ir AIF kompetentingos institucijos nėra tos pačios, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat praneša AIF kompetentingoms institucijoms, kad AIFV gali pradėti platinti AIF investicinius vienetus ir akcijas AIFV priimančioje valstybėje narėje.

5. IV priedo h punkte nurodytai tvarkai galioja AIFV priimančiosios valstybės narės teisės aktai ir priežiūra.

6. Valstybės narės užtikrina, kad 2 dalyje nurodytas AIFV pranešimas ir 3 dalyje nurodyta pažyma būtų pateikti tarptautinių finansų srityje įprasta kalba.

Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos priimtų elektroniniu būdu perduodamus ir saugomus 3 dalyje nurodytus dokumentus.

7. Iš esmės pasikeitus bet kokiai informacijai, pateiktai pagal 2 dalį, AIFV, likus ne mažiau kaip mėnesiui iki planuojamo pakeitimo, savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms praneša raštu arba iš karto po to, kai įvyko neplanuotas pakeitimas.

Jeigu po atlikto planuoto pakeitimo AIFV vykdomas AIF valdymas nebeatitiktų šios direktyvos arba AIFV kitaip nebeatitiktų šios direktyvos, susijusios kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja AIFV, kad jis negali įgyvendinti pakeitimo.

Jeigu planuotas pakeitimas įgyvendinamas nepaisant pirmos ir antros pastraipų, arba jeigu įvyko neplanuotas pakeitimas ir dėl šio pakeitimo AIFV vykdomas AIF valdymas nebeatitiktų šios direktyvos arba AIFV kitaip nebeatitiktų šios direktyvos, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, vadovaudamosi 46 straipsniu, imasi visų reikiamų priemonių, įskaitant, jei būtina, aiškų draudimą platinti AIF investicinius vienetus ir akcijas.

Jei pakeitimai priimtini, nes nedaro įtakos AIFV vykdomam AIF valdymui pagal šią direktyvą arba AIFV kitaip atitinka šią direktyvą, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos apie tuos pakeitimus praneša AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

8. EVPRI, siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio taikymo sąlygas, gali parengti techninių įgyvendinimo standartų projektą, pagal kurį būtų nustatyta:

a) 2 dalyje nurodyto pranešimo modelio forma ir turinys;

b) 3 dalyje nurodytos pažymos modelio forma ir turinys;

▼B

c) 3 dalyje nurodyto perdavimo forma; ir

d) 7 dalyje nurodyto rašytinio pranešimo forma.

Remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsniu, Komisijai suteikti įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninių įgyvendinimo standartų projektus.

9. Nedarant poveikio 43 straipsnio 1 daliai, valstybės narės reikalauja, kad AIFV valdomų AIF investiciniai vienetai ar akcijos būtų platinami tik profesionaliems investuotojams.

33 straipsnis

▼M2

Kitose valstybėse narėse įsteigtų ES AIF valdymo ir paslaugų teikimo kitose valstybėse narėse sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos leidimą turintis ES AIFV galėtų tiesiogiai arba įsteigęs filialą:

a) valdyti ES AIF, įsteigtus kitoje valstybėje narėje, jei AIFV yra suteiktas leidimas valdyti tokio tipo AIF;

b) teikti kitoje valstybėje narėje 6 straipsnio 4 dalyje nurodytas paslaugas, kurioms teikti jis turi veiklos leidimą.

2. AIFV, pirmą kartą ketinantis vykdyti veiklą ir teikti paslaugas, nurodytas 1 dalyje, savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia tokią informaciją:

a) valstybę narę, kurioje jis ketina valdyti AIF tiesiogiai arba įsteigti filialą ir (arba) teikti 6 straipsnio 4 dalyje nurodytas paslaugas;

b) veiklos programą, visų pirma nurodydamas paslaugas, kurias ketina teikti, ir (arba) AIF, kuriuos ketina valdyti.

▼B

3. Jei AIFV ketina steigti filialą, be 2 dalyje nurodytos informacijos, jis pateikia tokią informaciją:

a) organizacinę filialo struktūrą;

b) adresą AIF buveinės valstybėje narėje, kuriuo kreipiantis galima gauti dokumentus;

c) už filialo valdymą atsakingų asmenų vardus ir pavardes bei jų kontaktinius duomenis.

4. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos per mėnesį nuo išsamių dokumentų, nurodytų 2 dalyje, gavimo arba per du mėnesius nuo išsamių dokumentų, nurodytų 3 dalyje, gavimo perduoda šiuos išsamius dokumentus AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms. Šis perdavimas atliekamas tik jeigu AIFV AIF valdymas atitinka ir atitiks šią direktyvą ir jeigu AIFV kitaip atitinka šią direktyvą.

AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos prideda pažymą apie tai, kad suteikė veiklos leidimą susijusiam AIFV.

AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos apie dokumentų perdavimą nedelsdamos praneša AIFV.

Gavęs pranešimą apie dokumentų perdavimą, AIFV gali pradėti teikti paslaugas AIFV priimančiojoje valstybėje narėje.

▼B

5. AIFV priimančioji valstybė narė atitinkamam AIFV nenustato papildomų reikalavimų dėl klausimų, kuriuos reglamentuoja ši direktyva.

6. Pasikeitus bet kokiai informacijai, pateiktai pagal 2 dalį ir, konkrečiu atveju, pagal 3 dalį, AIFV, likus ne mažiau kaip mėnesiui iki tokio pakeitimo, savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms raštu praneša apie AIFV planuojamus pakeitimus arba iš karto po to, kai įvyko neplanuotas pakeitimas.

Jeigu po atlikto planuoto pakeitimo AIFV vykdomas AIF valdymas nebeatitiktų šios direktyvos arba AIFV kitaip nebeatitiktų šios direktyvos, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja AIFV, kad jis negali įgyvendinti pakeitimo.

Jeigu planuotas pakeitimas įgyvendinamas nepaisant pirmos ir antros pastraipų, arba jeigu atliktas neplanuotas pakeitimas ir dėl šio pakeitimo AIFV vykdomas AIF valdymas nebeatitiktų šios direktyvos arba AIFV kitaip nebeatitiktų šios direktyvos, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, vadovaudamosi 46 straipsnio nuostatomis, imasi visų reikiamų priemonių.

Jei pakeitimai priimtini, nes jie nedaro poveikio AIFV vykdomo AIF valdymo atitikimui šiai direktyvai arba kitokiam AIFV atitikimui šiai direktyvai, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos apie šiuos pakeitimus praneša AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

7. EVPRI, siekdama užtikrinti, kad šis straipsnis būtų nuosekliai derinamas, gali parengti techninių reguliavimo standartų projektus, skirtus patikslinti, kokią informaciją reikia pranešti pagal 2 ir 3 dalis.

Remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsniais, Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus.

8. EVPRI, siekdama užtikrinti, kad šio straipsnio sąlygos būtų vienodai taikomos, gali parengti techninių įgyvendinimo standartų projektus, skirtus nustatyti standartinėms informacijos perdavimo remiantis 2 ir 3 dalis formoms, šablonams ir procedūroms.

Remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsniu, Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninių įgyvendinimo standartų projektus.

VII SKYRIUS

SPECIALIOS TAISYKLĖS TREČIŲJŲ ŠALIŲ ATŽVILGIU

34 straipsnis

ES AIFV, valdančių ne ES AIF, kurių investiciniai vienetai ar akcijos neplatinami valstybėse narėse, sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos leidimą turintis ES AIFV galėtų valdyti ne ES AIF, kurių investiciniai vienetai ar akcijos neplatinami Sąjungoje, jeigu:

▼B

a) AIFV tenkina visus šioje direktyvoje, išskyrus 21 ir 22 straipsniuose, šių AIF atžvilgiu nustatytus reikalavimus; ir

b) AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos ir trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIF, priežiūros institucijos vadovaujasi tinkama bendradarbiavimo tvarka siekdamos, kad būtų užtikrintas bent veiksmingas keitimasis informacija, kurį atliekant AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, vadovaudamosi šia direktyva, galėtų vykdyti savo pareigas.

2. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 bei 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, susijusias su 1 dalyje nurodyta bendradarbiavimo tvarka, kad būtų parengta bendra sistema, skirta padėti nustatyti šią bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis tvarką.

3. EVPRI, siekdama užtikrinti vienodą šio straipsnio taikymą, parengia gaires, skirtas Komisijos patvirtintų priemonių, susijusių su 1 dalyje nurodyta bendradarbiavimo tvarka, taikymo sąlygoms nustatyti.

35 straipsnis

ES AIFV valdomų ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo Sąjungoje turint prekybos leidimą sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad ES AIFV, kuriam suteiktas veiklos leidimas, galėtų profesionaliems investuotojams Sąjungoje platinti savo valdomų ne ES AIF ir ES finansuojančiųjų AIF, kurie neatitinka 31 straipsnio 1 dalies antros pastraipos reikalavimų, investicinius vienetus ar akcijas, kai tik užtikrinama, kad laikomasi šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. AIFV atitinka visus šioje direktyvoje, išskyrus VI skyrių, nustatytus reikalavimus. Be to, taikomos šios sąlygos:

a) AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos ir trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIF, priežiūros institucijos turi vadovautis tinkama bendradarbiavimo tvarka siekdamos, kad būtų užtikrintas bent veiksmingas keitimasis informacija atsižvelgiant į 50 straipsnio 4 dalį, kurį atliekant kompetentingos institucijos, vadovaudamosi šios direktyvos nuostatomis, galėtų vykdyti savo pareigas;

b) trečioji šalis, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, nėra įtraukta į FATF darbo grupės nebendradarbiaujančių šalių ir teritorijų sąrašą;

c) trečioji šalis, kurioje įsteigtas ne ES AIF, yra pasirašiusi susitarimą su veiklos leidimą turinčio AIFV buveinės valstybe nare ir su bet kuria kita valstybe nare, kurioje ketinama platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, ir šis susitarimas visiškai atitinka EBPO pavyzdinės pajamų ir kapitalo mokesčių konvencijos 26 straipsnyje nustatytus standartus ir pagal jį užtikrinamas veiksmingas keitimasis informacija apie mokesčius, įskaitant apie daugiašalius mokesčių susitarimus, jeigu tokių esama.

▼B

Kai kitos valstybės narės kompetentinga institucija nesutinka su AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos atliktu pirmos pastraipos a ir b punktų taikymo vertinimu, susijusios kompetentingos institucijos gali nukreipti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsniu.

3. Kai AIFV ketina platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas savo buveinės valstybėje narėje, AIFV pateikia savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pranešimą apie kiekvieną ne ES AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas jis ketina platinti.

Pranešime nurodoma III priede išvardyti dokumentai ir informacija.

4. Ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo išsamaus pranešimo pagal 3 dalį gavimo AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša AIFV, ar jam leidžiama jos teritorijoje pradėti platinti AIF, nurodyto 3 dalyje minėtame pranešime, investicinius vienetus ar akcijas. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos užkerta kelią AIF investicinių vienetų ir akcijų platinimui tik jeigu AIFV vykdomas AIF valdymas neatitinka ar neatitiktų šios direktyvos arba jeigu AIFV kitaip neatitinka ar neatitiktų šios direktyvos. Priėmus palankų sprendimą, AIFV gali pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas savo buveinės valstybėje narėje nuo kompetentingų institucijų pranešimo dienos.

AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat informuoja EVPRI, kad AIFV leista pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas AIFV buveinės valstybėje narėje.

5. Jei AIFV ketina platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas ne savo buveinės valstybėje narėje, AIFV pateikia savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pranešimą apie kiekvieną ne ES AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas jis ketina platinti.

Pranešime nurodoma IV priede išvardyti dokumentai ir informacija.

6. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo išsamios 5 dalyje nurodytos pranešimo bylos gavimo perduoda šią išsamią pranešimo bylą valstybės narės, kurioje ketinama platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas, kompetentingoms institucijoms. Šis perdavimas atliekamas tik jeigu AIFV vykdomas AIF valdymas atitinka šią direktyvą ir jeigu AIFV kitaip laikosi šios direktyvos.

AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos prideda pažymą apie tai, kad susijusiam AIFV leista valdyti AIF vadovaujantis konkrečia investavimo strategija.

7. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, perdavusios pranešimo bylą, nedelsdamos apie šį perdavimą praneša AIFV. AIFV gali pradėti platinti AIF investicinius vienetus ir akcijas atitinkamose AIFV priimančiose valstybėse narėse nuo kompetentingų institucijų pranešimo dienos.

AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat informuoja EVPRI, kad AIFV leista pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas AIFV priimančiose valstybėse narėse.

▼B

8. IV priedo h punkte nurodytai tvarkai galioja AIFV priimančiųjų valstybių narių teisės aktai ir priežiūra.

9. Valstybės narės užtikrina, kad 5 dalyje nurodytas AIFV pranešimas ir 6 dalyje nurodyta pažyma būtų pateikti tarptautinių finansų sričiai įprasta kalba.

Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos priimtų elektroniniu būdu perduodamus ir saugomus 6 dalyje nurodytus dokumentus.

10. Iš esmės pasikeitus bet kokiai informacijai, pateiktai pagal 3 arba 5 dalį, AIFV, likus ne mažiau kaip mėnesiui iki planuojamo pakeitimo arba iš karto įvykus neplanuotam pakeitimui, savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms raštu praneša apie tą pakeitimą.

Jeigu po atlikto planuoto pakeitimo AIFV vykdomas AIF valdymas nebeatitiktų šios direktyvos arba AIFV apskritai nebeatitiktų šios direktyvos, AIFV buveinės kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja AIFV, kad jis negali įgyvendinti pakeitimo.

Jeigu planuotas pakeitimas įgyvendinamas nepaisant pirmos ir antros pastraipų, arba jeigu įvyko neplanuotas pakeitimas ir dėl šio pakeitimo AIFV vykdomas AIF valdymas nebeatitiktų šios direktyvos arba AIFV kitokiu būdu nebeatitiktų šios direktyvos, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, vadovaudamosi 46 straipsniu, imasi visų reikiamų priemonių, įskaitant, jei būtina, aiškų draudimą platinti AIF investicinius vienetus ir akcijas.

Jei pakeitimai priimtini, nes jie nedaro poveikio AIFV vykdomo AIF valdymo atitikimui šiai direktyvai arba AIFV kitaip atitinka šią direktyvą, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos apie šiuos pakeitimus praneša EVPRI – kai minėtieji pakeitimai susiję su konkrečių AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo nutraukimu arba su papildomų AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimu – ir, jei taikoma, AIFV priimančiųjų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

11. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 bei 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, susijusias su 2 dalies a punkte nurodyta bendradarbiavimo tvarka, kad būtų parengta bendra sistema, skirta padėti nustatyti tą bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis tvarką.

12. EVPRI, siekdama užtikrinti vienodą šio straipsnio taikymą, gali parengti gaires, skirtas Komisijos patvirtintų priemonių, susijusių su 2 dalies a punkte nurodyta bendradarbiavimo tvarka, taikymo sąlygoms nustatyti.

13. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, skirtų nustatyti minimaliam 2 dalies a punkte nurodytos bendradarbiavimo tvarkos turiniui, projektą siekdama užtikrinti, kad buveinės ir priimančiųjų valstybių narių kompetentingos institucijos gautų pakankamai informacijos ir galėtų pasinaudoti pagal šią direktyvą nustatytais savo priežiūros ir tyrimo įgaliojimais.

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmojoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

▼B

14. EVPRI, siekdama užtikrinti, kad šis straipsnis būtų nuosekliai derinamas, parengia techninių reguliavimo standartų projektą, skirtą tiksliai nustatyti buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos ir AIFV priimančiųjų valstybių narių kompetentingų institucijų informacijos koordinavimo ir mainų procedūroms.

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

15. Jei kompetentinga institucija atmeta prašymą keistis informacija, kaip numatyta pagal 14 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus, susijusios kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį.

16. EVPRI, siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio taikymo sąlygas, gali parengti techninių įgyvendinimo standartų projektą, pagal kurį būtų nustatyta:

a) 3 dalyje nurodyto pranešimo modelio forma ir turinys;

b) 5 dalyje nurodyto pranešimo modelio forma ir turinys;

c) 6 dalyje nurodytos pažymos modelio forma ir turinys;

d) 6 dalyje nurodyto perdavimo forma;

e) 10 dalyje nurodyto rašytinio pranešimo forma.

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį, Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

17. Nedarant poveikio 43 straipsnio 1 daliai, valstybės narės reikalauja, kad AIFV valdomų AIF investiciniai vienetai ar akcijos būtų platinami tik profesionaliems investuotojams.

36 straipsnis

ES AIFV valdomų ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo valstybėse narėse neturint prekybos leidimo sąlygos

1. Nedarant poveikio 35 straipsniui, valstybės narės gali leisti veiklos leidimą turinčiam ES AIFV tik savo teritorijoje platinti profesionaliems investuotojams savo valdomų ne ES AIF ir ES finansuojančiųjų AIF, kurie netenkina 31 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje išvardytų reikalavimų, investicinius vienetus ar akcijas, jeigu:

a) AIFV atitinka visus šioje direktyvoje, išskyrus 21 straipsnyje, nustatytus reikalavimus. Tačiau tie AIFV užtikrina, kad būtų paskirti vienas ar daugiau subjektų vykdyti 21 straipsnio 7, 8 ir 9 dalyse apibrėžtas pareigas. AIFV šių funkcijų neatlieka. AIFV suteikia savo priežiūros institucijoms informaciją apie šių subjektų, atsakingų už 21 straipsnio 7, 8 ir 9 dalyse apibrėžtų pareigų vykdymą, tapatybę;

▼B

b) AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos ir trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIF, priežiūros institucijos, siekdamos stebėti sisteminę riziką ir atsižvelgdamos į tarptautinius standartus, vadovaujasi tinkama bendradarbiavimo tvarka, kad būtų užtikrintas veiksmingas keitimasis informacija, kurį atliekant AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos galėtų vykdyti savo pareigas pagal šią direktyvą;

c) trečioji šalis, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, nėra įtraukta į FATF nebendradarbiaujančių šalių ir teritorijų sąrašą.

2. Valstybės narės šio straipsnio tikslu gali savo teritorijoje AIFV taikyti griežtesnes ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo investuotojams taisykles.

3. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 bei 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, susijusias su 1 dalyje nurodyta bendradarbiavimo tvarka, kad būtų parengta bendra sistema, skirta padėti nustatyti tą bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis tvarką.

4. EVPRI, siekdama užtikrinti vienodą šio straipsnio taikymą, parengia gaires, skirtas Komisijos patvirtintų priemonių, susijusių su 1 dalyje nurodyta bendradarbiavimo tvarka, taikymo sąlygoms nustatyti.

37 straipsnis

Veiklos leidimo ne ES AIFV, ketinantiems valdyti ES AIF ir (arba) platinti savo valdomų AIF investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje pagal 39 ar 40 straipsnius, suteikimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad ne ES AIFV, ketinantys valdyti ES AIF ir (arba) platinti Sąjungoje savo valdomų AIF investicinius vienetus ar akcijas pagal 39 ar 40 straipsnius, gautų išankstinį savo referencinės valstybės narės kompetentingų institucijų veiklos leidimą pagal šiuos straipsnius.

2. Ne ES AIFV, ketinantis gauti išankstinį veiklos leidimą, kaip nurodyta 1 dalyje, turi atitikti šią direktyvą, išskyrus VI skyrių. Jeigu ir atsižvelgiant į tai, kokiu mastu tas atitikimas nesuderinamas su teisės, kuri taikoma ne ES AIFV ir (arba) ne ES AIF, kurio investiciniai vienetai ar akcijos platinami Sąjungoje, laikymusi, AIFV nėra įpareigojamas laikytis šios direktyvos, jeigu jis gali įrodyti, kad:

a) neįmanoma suderinti tokio laikymosi ir privalomų teisės, kuri taikoma ne ES AIFV ir (arba) ne ES AIF, kurio investiciniai vienetai ar akcijos platinami Sąjungoje, nuostatų laikymosi;

b) pagal teisę, taikomą ne ES AIFV ir (arba) ne ES AIF, numatyta lygiavertė tą patį reguliavimo tikslą turinti taisyklė, pagal kurią užtikrinama to paties lygio atitinkamo AIF investuotojų apsauga; ir

c) ne ES AIFV ir (arba) ne ES AIF laikosi lygiavertės taisyklės, nurodytos b punkte.

▼B

3. Ne ES AIFV, ketinantis gauti išankstinį veiklos leidimą, nurodytą 1 dalyje, turi turėti savo referencinėje valstybėje narėje įsisteigusį teisinį atstovą. Teisinis atstovas yra AIFV kontaktinis punktas Sąjungoje, taigi bet koks oficialus kompetentingų institucijų ir AIFV, taip pat ES subjektų, investuojančių į atitinkamą AIF, ir AIFV susirašinėjimas, kaip nustatyta pagal šią direktyvą, vyksta tarpininkaujant šiam teisiniam atstovui. Teisinis atstovas kartu su AIFV atlieka atitikties užtikrinimo funkciją, susijusią su valdymo ir platinimo veikla, kurią AIFV vykdo pagal šią direktyvą.

4. Ne ES AIFV referencinė valstybė narė nustatoma taip:

a) jeigu ne ES AIFV ketina valdyti tik vieną ES AIF arba keletą toje pačioje valstybėje narėje įsteigtų ES AIF ir neketina Sąjungoje platinti jokio AIF investicinių vienetų ar akcijų pagal 39 ar 40 straipsnį, to ar tų AIF buveinės valstybė narė laikoma referencine valstybe nare, o šios valstybės narės kompetentingos institucijos laikomos kompetentingomis atlikti veiklos leidimo suteikimo procedūrą ir stebėti AIFV veiklą;

b) jeigu ne ES AIFV ketina valdyti keletą skirtingose valstybėse narėse įsteigtų ES AIF ir neketina Sąjungoje platinti jokio AIF investicinių vienetų ar akcijų pagal 39 ar 40 straipsnį, referencinė valstybė narė yra:

   i) valstybė narė, kurioje įsteigta daugiausia AIF; arba

   ii) valstybė narė, kurioje valdoma didžiausia turto dalis;

c) jeigu ne ES AIFV ketina platinti tik vieno ES AIF investicinius vienetus ar akcijas vienoje valstybėje narėje, referencinė valstybė narė yra:

   i) kai AIF suteiktas veiklos leidimas valstybėje narėje arba jis valstybėje narėje registruotas – AIF buveinės valstybė narė arba valstybė narė, kur AIFV ketina platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas;

   ii) kai AIF nesuteiktas veiklos leidimas valstybėje narėje arba jis valstybėje narėje neregistruotas – valstybė narė, kur AIFV ketina platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas;

d) jeigu ne ES AIFV ketina platinti tik vieno ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas vienoje valstybėje narėje, ta valstybė narė ir yra referencinė valstybė narė;

e) jeigu ne ES AIFV ketina platinti tik vieno ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, tačiau skirtingose valstybėse narėse, referencinė valstybė narė yra:

   i) kai AIF suteiktas veiklos leidimas valstybėje narėje arba jis valstybėje narėje registruotas – AIF buveinės valstybė narė arba viena iš valstybių narių, kurioje AIFV ketina vystyti veiksmingą investicinių vienetų ar akcijų platinimą; arba

   ii) kai AIF nesuteiktas veiklos leidimas valstybėje narėje arba jis valstybėje narėje neregistruotas – viena iš valstybių narių, kurioje AIFV ketina vystyti veiksmingą investicinių vienetų ar akcijų platinimą;

f) jeigu ne ES AIFV ketina platinti tik vieno ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, tačiau skirtingose valstybėse narėse, referencinė valstybė narė yra viena iš tų valstybių narių;

▼B

g) jeigu ne ES AIFV ketina Sąjungoje platinti keleto ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, referencinė valstybė narė yra:

i) kai visi šie AIF registruoti ar jiems visiems suteiktas veiklos leidimas toje pačioje valstybėje narėje – tų AIF buveinės valstybė narė arba valstybė narė, kurioje AIFV ketina vystyti veiksmingą daugiausia tų AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimą;

ii) kai ne visi šie AIF registruoti ar ne visiems iš jų suteiktas veiklos leidimas toje pačioje valstybėje narėje – valstybė narė, kurioje AIFV ketina vystyti veiksmingą daugiausia tų AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimą;

h) jeigu ne ES AIFV ketina platinti keleto ES AIF ir ne ES AIF arba Sąjungoje platinti keleto ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, referencinė valstybė narė yra valstybė narė, kurioje jis ketina vystyti veiksmingą daugiausia tų AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimą.

Remiantis kriterijais, nustatytais pirmos pastraipos b punkte, c punkto i papunktyje, e punkte, f punkte ir g punkto i papunktyje, įmanoma keletas referencinių valstybių narių. Tokiais atvejais valstybės narės reikalauja, kad ne ES AIFV, ketinantis valdyti ES AIF, tačiau neketinantis platinti jų investicinių vienetų ar akcijų, ir (arba) ketinantis platinti savo valdomų AIF investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje, pagal 39 ir 40 straipsnius, pateiktų prašymą visų valstybių narių, kurios gali būti laikomos referencinėmis valstybėmis narėmis, kompetentingoms institucijoms atsižvelgdamas į tuose punktuose nustatytus kriterijus, kad jos tarpusavyje nustatytų referencinę valstybę narę. Tos kompetentingos institucijos per mėnesį nuo tokio prašymo gavimo kartu nusprendžia, kuri valstybė narė bus ne ES AIFV referencinė valstybė narė. Valstybės narės, kuri paskiriama referencine valstybe nare, kompetentingos institucijos nedelsdamos apie tai informuoja ne ES AIFV apie šį paskyrimą. Jeigu ne ES AIFV nėra tinkamai per septynias dienas po sprendimo priėmimo informuojamas apie šį atitinkamų kompetentingų institucijų priimtą sprendimą arba jeigu susijusios kompetentingos institucijos per vieną mėnesį nepriima sprendimo, ne ES AIF gali pats pasirinkti savo referencinę valstybę narę remdamasis šioje dalyje nustatytais kriterijais.

AIFM turi galėti įrodyti, kad ketina vystyti veiksmingą investicinių vienetų ar akcijų platinimą konkrečioje valstybėje narėje, pristatydamas savo pasirinktos valstybės narės kompetentingoms institucijoms savo platinimo strategiją.

5. Valstybės narės reikalauja, kad ne ES AIFV, ketinantis valdyti ES AIF, tačiau neketinantis platinti jų investicinių vienetų ar akcijų, ir (arba) ketinantis Sąjungoje platinti savo valdomų AIF investicinius vienetus ar akcijas, pagal 39 ir 40 straipsnius, pateiktų savo referencinei valstybei narei prašymą veiklos leidimui gauti.

Kompetentingos institucijos, gavusios prašymą suteikti veiklos leidimą, įvertina, ar AIFV nustatė referencinę valstybę narę laikydamasi 4 dalyje išdėstytų kriterijų. Kompetentingoms institucijoms nusprendus, kad referencinė valstybė narė nustatyta nesilaikant minėtųjų kriterijų, jos atmeta ne ES AIFV prašymą suteikti veiklos leidimą ir paaiškina atmetimo priežastis. Kompetentingoms institucijoms nusprendus, kad 4 dalies kriterijų buvo laikomasi, jos apie tai praneša EVPRI ir prašo EVPRI išduoti su jų atliktu vertinimu susijusią rekomendaciją. Kompetentingos institucijos į savo pranešimą EVPRI įtraukia AIFV pateiktą jo vertinimo, susijusio su referencine valstybe nare, pagrindimą ir informaciją apie AIFV investicinių vienetų ar akcijų platinimo strategiją.

▼B

Per mėnesį po antroje pastraipoje nurodyto pranešimo gavimo EVPRI išduoda susijusioms kompetentingoms institucijoms rekomendaciją dėl jų atlikto referencinės valstybės narės vertinimo remiantis 4 dalyje išdėstytais kriterijais. EVPRI gali išduoti neigiamą rekomendaciją tik nusprendusi, kad nebuvo laikomasi 4 dalyje išdėstytų kriterijų.

8 straipsnio 5 dalyje nurodyto termino eiga sustabdoma, kol EVPRI atlieka peržiūrą pagal šią dalį.

Jei kompetentingos institucijos pasiūlo suteikti leidimą, nors tai ir prieštarauja trečioje pastraipoje nurodytai EVPRI rekomendacijai, jos praneša apie tai EVPRI ir nurodo priežastis. EVPRI viešai paskelbia apie tai, kad kompetentingos institucijos nesilaiko ar ketina nesilaikyti jos rekomendacijos. Be to, EVPRI gali kiekvienu konkrečiu atveju nuspręsti, ar skelbti kompetentingų institucijų pateiktas rekomendacijos nesilaikymo priežastis. Kompetentingoms institucijoms iš anksto pranešama apie tokį paskelbimą.

Jeigu kompetentingos institucijos siūlo suteikti leidimą, nors tai prieštarauja trečioje pastraipoje nurodytai EVPRI rekomendacijai, ir jeigu AIFV ketina platinti jo valdomo AIF investicinius vienetus ar akcijas kitose valstybėse narėse nei referencinė valstybė narė, referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša apie tai minėtųjų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir nurodo savo priežastis. Jeigu taikoma, referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat apie tai informuoja AIFV valdomų AIF buveinės valstybių narių kompetentingas institucijas ir nurodo savo priežastis.

6. Kai valstybės narės kompetentinga institucija nesutinka su AIFV referencinės valstybės narės nustatymu, susijusios kompetentingos institucijos gali nukreipti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsniu.

7. Nepažeidžiant 8 dalies, leidimas nesuteikiamas, jei netenkinamos šios papildomos sąlygos:

a) AIFV pagal 4 dalies kriterijus nurodė savo referencinę valstybę narę ir pateikė informaciją apie savo investicinių vienetų ar akcijų platinimo strategiją, o atitinkamos kompetentingos institucijos laikėsi 5 dalyje nurodytos procedūros;

b) AIFV paskyrė teisinį atstovą, įsteigtą AIFM referencinėje valstybėje narėje;

c) kartu su AIFV, teisinis atstovas yra kontaktinis ne ES AIF asmuo atitinkamos AIF investuotojams, EVPRI ir kompetentingoms institucijoms kalbant apie veiklą, kuria AIFV leidžiama verstis Sąjungoje, ir šis atstovas yra tinkamai pasirengęs, kad galėtų bent jau atlikti atitikties šiai direktyvai funkciją;

d) referencinės valstybės narės, atitinkamos ES AIF buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos ir trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, priežiūros institucijos vadovaujasi tinkamais bendradarbiavimo susitarimais, kad būtų užtikrintas bent jau veiksmingas keitimasis informacija, sudarantis sąlygas kompetentingoms institucijoms vykdyti savo pareigas pagal šią direktyvą;

▼B

e) trečioji šalis, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, nėra įtraukta į FATF nebendradarbiaujančių šalių ir teritorijų sąrašą;

f) trečioji šalis, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, yra pasirašiusi susitarimą su referencine valstybe nare, kuris visiškai atitinka standartus, nustatytus EPBO pavyzdinės pajamų ir kapitalo mokesčių konvencijos 26 straipsnyje, ir kuriuo užtikrinamas veiksmingas keitimasis informacija mokesčių klausimais, įskaitant, jei esama, daugiašalius susitarimus dėl mokesčių;

g) trečiųjų šalių, pagal kurių teisę reglamentuojama AIFV veikla, įstatymai, taisyklės arba administracinės nuostatos ir trečiųjų šalių priežiūros institucijų tikrinimo ir tyrimo įgaliojimų apribojimai netrukdo kompetentingoms institucijoms veiksmingai vykdyti savo priežiūros funkcijų, numatytų pagal šią direktyvą.

Kai kitos valstybės narės kompetentinga institucija nesutinka su AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos atliktu šios dalies a–e ir g punktų taikymo vertinimu, susijusios kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsniu.

Jeigu per pagrįstą laikotarpį ES AIF kompetentinga institucija nesudaro bendradarbiavimo susitarimų, kaip numatyta pirmos pastraipos d punkte, referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsniu.

8. Leidimas suteikiamas pagal II skyrių, kuris taikomas *mutatis mutandis*, laikantis šių kriterijų:

a) 7 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija papildoma pateikiant:

i) AIFV vertinimo, susijusio su referencine valstybe nare, pagrindimą pagal 4 dalyje nustatytus kriterijus, kartu su informacija apie investicinių vienetų ar akcijų platinimo strategiją;

ii) šios direktyvos nuostatų, kurių AIFV negali laikytis, nes atsižvelgiant į 2 dalį AIFV šių nuostatų laikymasis būtų nesuderinamas su teisės, kuri taikoma ne ES AIFV ir (arba) ne ES AIF, kurių investiciniai vienetai ar akcijos platinami Sąjungoje, privalomomis nuostatomis, sąrašą;

iii) EVPRI parengtais techniniais reguliavimo standartais pagrįstus rašytinius įrodymus, kad pagal atitinkamos trečiosios šalies teisės aktus numatyta lygiavertė tą patį reguliavimo tikslą, kaip ir nuostata, kurios neįmanoma laikytis, turinti taisyklė, ir pagal kurią užtikrinama to paties lygio susijusių AIF investuotojų apsauga ir kad AIFV laikosi šios lygiavertės taisyklės; tokie rašytiniai įrodymai turi būti paremti teisine nuomone, kurioje būtų patvirtinama, kad trečiosios šalies teisėje yra minėtoji privaloma nesuderinama nuostata, ir būtų apibūdintas šios normos reguliavimo tikslas ir ja užtikrinamos investuotojų apsaugos pobūdis; ir

▼B

iv) AIFV teisinio atstovo tapatybę ir įsisteigimo vietos duomenis;

b) 7 straipsnio 3 dalyje nurodyti informacijos reikalavimai gali būti taikomi tik ES AIF, kuriuos AIFV ketina valdyti, ir tiems AIFV valdomiems AIF, kurių investicinius vienetus ar akcijas AIFV ketina platinti Sąjungoje gavęs prekybos leidimą;

c) 8 straipsnio 1 dalies a punktas nedaro poveikio šio straipsnio 2 daliai;

d) 8 straipsnio 1 dalies e punktas netaikomas;

e) 8 straipsnio 5 dalies antra pastraipa skaitoma, kaip apimanti nuorodą: „pagal 37 straipsnio 8 dalies a punktą nurodyta informacija“.

Kai kitos valstybės narės kompetentinga institucija nesutinka su tuo, kad AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos suteikė leidimą, susijusios kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsniu.

9. Jei referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos mano, kad AIFV gali remtis 2 dalies nuostatomis, kad jam nebūtų taikomas reikalavimas laikytis tam tikrų šios direktyvos nuostatų, jos nedelsdamos apie tai informuoja EVPRI. Šį vertinimą jos pagrindžia AIFV pagal 8 dalies a punkto ii ir iii papunkčius pateikta informacija.

Per vieną mėnesį nuo pirmoje pastraipoje nurodyto pranešimo gavimo, EVPRI teikia kompetentingoms institucijoms rekomendaciją dėl to, ar gali būti taikoma išimtis leidžiant nesilaikyti šios direktyvos dėl 2 dalyje nurodyto nesuderinamumo. Rekomendacijoje, visų pirma, sprendžiamas klausimas, ar tenkinamos sąlygos šiai išimčiai taikyti, remiantis AIFV pagal 8 dalies a punkto ii ir iii papunkčius pateikta informacija ir techniniais lygiavertiškumo standartais. EVPRI siekia kurti bendrą Europos priežiūros kultūrą ir nuoseklią priežiūros praktiką, taip pat užtikrinti, kad kompetentingos institucijos, taikydamos šią dalį, laikytųsi nuoseklios metodikos.

8 straipsnio 5 dalyje nurodyto termino eiga sustabdoma, kol EVPRI atlieka peržiūrą pagal šią dalį.

Jei referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos siūlo suteikti leidimą, nors tai prieštarauja antroje pastraipoje nurodytai EVPRI rekomendacijai, jos praneša apie tai EVPRI ir nurodo priežastis. EVPRI paskelbia viešai apie tai, kad kompetentingos institucijos nesilaiko ar neketina laikytis tos rekomendacijos. Be to, EVPRI gali kiekvienu konkrečiu atveju nuspręsti, ar paskelbti kompetentingų institucijų pateiktas rekomendacijos nesilaikymo priežastis. Atitinkamoms kompetentingoms institucijoms iš anksto pranešama apie tokį paskelbimą.

Jei kompetentingos institucijos siūlo suteikti leidimą, nors tai prieštarauja antroje pastraipoje nurodytai EVPRI rekomendacijai, ir jei AIFV ketina platinti jo valdomų AIF investicinius vienetus ar akcijas kitose valstybėse narėse, nei referencinė valstybė narė, referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša apie tai minėtųjų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir nurodo savo priežastis.

▼B

Kai kitos valstybės narės kompetentinga institucija nesutinka su AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos atliktu šios dalies taikymo vertinimu, susijusios kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsniu.

10. Referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja EVPRI apie pradinio leidimo suteikimo proceso rezultatus, bet kokį AIFV suteikto leidimo keitimą ir panaikinimą.

Kompetentingos institucijos informuoja EVPRI apie atmestus prašymus suteikti leidimą ir pateikia duomenis apie leidimo prašiusius AIFV ir priežastis, kodėl prašymas buvo atmestas. EVPRI tvarko centrinį tų duomenų registrą, kuriuo gali naudotis kompetentingos institucijos, pateikusios prašymą. Kompetentingos institucijos užtikrina šios informacijos konfidencialumą.

11. Referencinės valstybės narės nustatymui tolesnis AIFV verslo plėtojimas Sąjungoje įtakos neturi. Vis dėlto, jei AIFV per du metus nuo pradinio veiklos leidimo gavimo dienos pakeičia savo investicinių vienetų ar akcijų platinimo strategiją ir jei šis pokytis būtų turėjęs įtakos referencinės valstybės narės parinkimui tuo atveju, jei pakeista platinimo strategija būtų buvusi pradinė platinimo strategija, AIFV praneša pradinės referencinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms apie šį pasikeitimą prieš jį įgyvendinama ir nurodo savo referencinę valstybę narę pagal 4 dalyje nurodytus kriterijus ir remdamasis nauja strategija. AIFV pagrindžia savo vertinimą, pateikdamas naują platinimo strategiją pradinei referencinei valstybei narei. Tuo pat metu AIFV pateikia informaciją apie savo teisinį atstovą, įskaitant jo vardą, pavardę ir įsisteigimo vietą. Teisinis atstovas turi būti įsteigtas naujoje referencinėje valstybėje narėje.

Pradinė referencinė valstybė narė įvertina, ar AIFV pasirinkimas pagal pirmą pastraipą yra tinkamas, ir informuoja EVPRI apie šį vertinimą. EVPRI teikia rekomendaciją dėl kompetentingų institucijų atlikto vertinimo. Savo pranešime EVPRI kompetentingos institucijos nurodo AIFV pateiktą vertinimo, susijusio su referencine valstybe nare, pagrindimą, kartu su informacija apie naują AIFV platinimo strategiją.

Per vieną mėnesį nuo antroje pastraipoje nurodyto pranešimo gavimo, EVPRI teikia kompetentingoms institucijoms rekomendaciją dėl jų vertinimo. EVPRI pateikia neigiamą rekomendaciją tik tuomet, kai mano, kad nesilaikoma 4 dalyje nurodytų kriterijų.

Pradinės referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos, gavusios EVPRI rekomendaciją pagal trečią pastraipą, informuoja ne ES AIFV, jo pradinį teisinį atstovą ir EVPRI apie savo sprendimą.

Jei pradinės referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos sutinka su AIFV vertinimu, jos informuoja naujosios referencinės valstybės narės kompetentingas institucijas apie šį pasikeitimą. Pradinė referencinė valstybė narė nedelsdama perduoda AIFV suteikto leidimo ir priežiūros dokumentų bylos kopiją naujajai referencinei valstybei narei. Nuo leidimo ir priežiūros dokumentų bylos perdavimo dienos naujosios referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos yra atsakingos už leidimo AIFV suteikimo procedūrą ir priežiūrą.

▼B

Jei galutinis kompetentingų institucijų vertinimas yra priešingas trečioje pastraipoje nurodytai EVPRI rekomendacijai:

a) kompetentingos institucijos praneša apie tai EVPRI ir nurodo priežastis. EVPRI paskelbia viešai apie tai, kad kompetentingos institucijos nesilaiko ar ketina nesilaikyti minėtosios rekomendacijos. Be to, EVPRI gali kiekvienu konkrečiu atveju nuspręsti, ar paskelbti kompetentingų institucijų pateiktas rekomendacijos nesilaikymo priežastis. Atitinkamoms kompetentingoms institucijoms iš anksto pranešama apie tokį paskelbimą;

b) jei AIFV platina jo valdomų AIF investicinius vienetus ar akcijas kitose valstybėse narėse nei pradinė referencinė valstybė narė, pradinė referencinė valstybė narė praneša apie tai minėtųjų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir nurodo priežastis. Prireikus referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat informuoja AIFV valdomų AIF buveinės valstybių narių kompetentingas institucijas ir nurodo priežastis.

12. Jei atsižvelgiant į faktinę AIFV verslo plėtojimo Sąjungoje eigą per du metus nuo leidimo suteikimo dienos pasirodo, kad AIFV leidimo suteikimo metu pateikta investicinių vienetų ar akcijų platinimo strategija nebuvo vadovautasi arba, kad AIFV pateikė klaidinančią informaciją, susijusią su šia strategija, arba jei AIFV pakeičia savo platinimo strategiją nesilaikydamas 11 dalies, pradinės referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos prašo AIFV nurodyti referencinę valstybę narę remiantis faktine platinimo strategija. *Mutatis mutandis* taikoma 11 dalyje nurodyta procedūra. Jei AIFV netenkina kompetentingų institucijų prašymo, jos panaikina suteiktą veiklos leidimą.

Jei AIFV pakeičia savo platinimo strategiją praėjus 11 dalyje nurodytam laikotarpiui ir, remdamasis nauja platinimo strategija, ketina pakeisti referencinę valstybę narę, AIFV gali pradinės referencinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikti prašymą pakeisti referencinę valstybę narę. *Mutatis mutandis* taikoma 11 dalyje nurodyta procedūra.

Kai valstybės narės kompetentinga institucija nesutinka su vertinimu dėl referencinės valstybės narės paskyrimo pagal 11 dalį ar šią dalį, susijusios kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsniu.

13. Bet kokie ginčai, kylantys tarp AIFV referencinės valstybės narės kompetentingų institucijų ir AIFV, sprendžiami pagal referencinės valstybės teisę ir jurisdikciją.

Bet kokie ginčai, kylantys tarp AIFV arba AIF ir atitinkamo AIF ES investuotojų, sprendžiami pagal valstybės narės teisę ir jurisdikciją.

14. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais siekiama apibrėžti procedūrą, kurios turi laikytis potencialios referencinės valstybės narės, nustatant, kuri iš jų yra referencinė valstybė narė pagal 4 dalies antrą pastraipą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 59 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

▼B

15. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones dėl 7 dalies d punkte nurodytų bendradarbiavimo susitarimų, kad būtų nustatyta bendra sistema siekiant sudaryti palankesnes sąlygas tokiems bendradarbiavimo susitarimams su trečiosiomis šalimis sudaryti.

16. EVPRI, siekdama užtikrinti vienodą šio straipsnio taikymą, gali parengti gaires, skirtas Komisijos tvirtinamų priemonių, susijusių su 7 dalies d punkte nurodytais bendradarbiavimo susitarimais, taikymo sąlygoms nustatyti.

17. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, pagal kuriuos nustatomas būtinas 7 dalies d punkte nurodytų bendradarbiavimo susitarimų turinys, projektą siekiant užtikrinti, kad referencinės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gautų pakankamai informacijos ir galėtų naudotis savo priežiūros ir tyrimo įgaliojimais pagal šią direktyvą.

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

18. Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio derinimą, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, pagal kuriuos apibrėžiamos referencinės valstybės narės ir AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų koordinavimo ir keitimosi informacija procedūros, projektą.

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninių reguliavimo standartų projektus.

19. Jei kompetentinga institucija atmeta prašymą keistis informacija, kaip numatyta pagal 17 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus, susijusios kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai remiantis Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsniu.

20. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 29 straipsnį EVPRI skatina veiksmingą dvišalį ir daugiašalį ne ES AIFV referencinės valstybės narės kompetentingų institucijų ir atitinkamo AIFV priimančių valstybių narių kompetentingų institucijų keitimąsi informacija, užtikrinant, kad bus visiškai laikomasi taikytinų Sąjungos teisės aktų nuostatų dėl konfidencialumo ir duomenų apsaugos.

21. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 31 straipsnį EVPRI atlieka bendro pobūdžio koordinatorės vaidmenį derinant ne ES AIFV referencinės valstybės narės kompetentingų institucijų ir atitinkamo AIFV priimančių valstybių narių kompetentingų institucijų veiksmus. Visų pirma, EVPRI gali imtis šių veiksmų:

a) sudaryti palankesnes sąlygas kompetentingoms susijusioms institucijoms keistis informacija;

b) apibrėžti, kokią informaciją referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos turi teikti atitinkamoms priimančių valstybių narių kompetentingoms institucijoms;

▼B

c) imtis visų tinkamų priemonių tam, kad palengvintų referencinės valstybės narės ir priimančių valstybių narių kompetentingų institucijų veiksmų ne ES AIFV atžvilgiu koordinavimą tais atvejais, kai gali kilti grėsmė sklandžiam finansų rinkų veikimui.

22. Siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio taikymo sąlygas, EVPRI gali parengti techninių įgyvendinimo standartų, pagal kuriuos nustatoma 12 dalies antroje pastraipoje nurodytų prašymų forma ir turinys, projektą.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

23. Siekdama užtikrinti vienodą šio straipsnio taikymą, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, susijusius su šiais aspektais:

a) kokiu būdu AIFV turi laikytis šios direktyvos reikalavimų, atsižvelgiant į tai, kad AIFV įsteigta trečiojoje šalyje; visų pirma kalbama apie 22–24 straipsniuose reikalaujamos informacijos pateikimą;

b) kokiomis sąlygomis laikoma, kad pagal teisę, taikomą ne ES AIFV arba ne ES AIF, numatyta lygiavertė tą patį reguliavimo tikslą turinti taisyklė, pagal kurią užtikrinama to paties lygio atitinkamų investuotojų apsauga.

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

38 straipsnis

Ne ES AIFV veiklos leidimo suteikimo ir priežiūros tarpusavio vertinimas

1. EVPRI kasmet atlieka kompetentingų valdžios institucijų vykdomos priežiūros veiklos, susijusios su ne ES AIFV veiklos leidimo suteikimu ir priežiūra pagal 37, 39, 40 ir 41 straipsnius, tarpusavio vertinimo analizę siekdama didinti priežiūros veiklos rezultatų nuoseklumą, kaip numatyta pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 30 straipsnį.

2. Ne vėliau kaip 2013 m. liepos 22 d. EVPRI parengia metodus, kuriuos taikant būtų užtikrintas objektyvus tikrinamų valdžios institucijų vertinimas ir jų veiklos palyginimas.

3. Tarpusavio vertinimo analizė visų pirma apima šių aspektų vertinimą:

a) priežiūros veiklos konvergencijos lygį, pasiektą vykdant ne ES AIFV veiklos leidimo suteikimą ir priežiūrą;

b) kokiu mastu vykdant priežiūros veiklą įgyvendinami šioje direktyvoje nustatyti tikslai;

c) įgyvendinant šią direktyvą ir jos įgyvendinimo priemones bei EVPRI pagal šią direktyvą parengtus reguliavimo ir įgyvendinimo techninius standartus, įskaitant administracines priemones ir sankcijas, taikomas ne ES AIFV, jei nesilaikoma šios direktyvos, pasiektą konvergencijos veiksmingumą ir lygį.

▼B

4. Remdamasi tarpusavio vertinimo išvadomis, EVPRI gali parengti gaires ir rekomendacijas pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 16 straipsnį, kad būtų užtikrinta nuosekli, veiksminga ir naši ne ES AIFV priežiūros veikla.

5. Kompetentingos institucijos deda visas pastangas, siekdamos laikytis tų gairių ir rekomendacijų.

6. Per du mėnesius po to, kai paskelbiama gairė ar rekomendacija, kiekviena kompetentinga institucija patvirtina, ar ji laikosi arba ketina laikytis tos gairės ar rekomendacijos. Jei kompetentinga institucija nesilaiko ar neketina laikytis gairės ar rekomendacijos, ji praneša apie tai EVPRI ir nurodo nesilaikymo priežastis.

7. EVPRI viešai paskelbia apie tai, kad kompetentinga institucija nesilaiko ar neketina laikytis tos gairės ar rekomendacijos. Be to, EVPRI gali kiekvienu konkrečiu atveju nuspręsti, ar paskelbti kompetentingos institucijos pateiktas tos gairės ar rekomendacijos nesilaikymo priežastis. Kompetentingai institucijai iš anksto pranešama apie tokį paskelbimą.

8. Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 43 straipsnio 5 dalyje nurodytoje ataskaitoje EVPRI informuoja Europos Parlamentą, Tarybą ir Komisiją apie remiantis šiuo straipsniu paskelbtas gaires ir rekomendacijas, nurodydama, kurios kompetentingos institucijos jų nesilaikė, ir pateikdama informaciją apie tai, kaip EVPRI ketina užtikrinti, kad tos kompetentingos institucijos ateityje laikytųsi jos rekomendacijų ir gairių.

9. Komisija tinkamai atsižvelgia į tas ataskaitas, atlikdama šios direktyvos peržiūrą pagal 69 straipsnį ir bet kokį galimą vėlesnį vertinimą.

10. EVPRI viešai paskelbia geriausios praktikos pavyzdžius, kuriuos galima nustatyti tarpusavio vertinimuose. Be to, visi kiti tarpusavio vertinimų rezultatai gali būti skelbiami viešai, gavus kompetentingos institucijos, kurios tarpusavio vertinimas atliekamas, sutikimą.

39 straipsnis

Ne ES AIFV valdomų ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo Sąjungoje turint prekybos leidimą sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad ne ES AIFV, kuriam suteiktas veiklos leidimas, galėtų profesionaliems investuotojams Sąjungoje platinti savo valdomo ES AIF investicinius vienetus ar akcijas gavęs prekybos leidimą, kai tik užtikrinama, kad laikomasi šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. Kai AIFV ketina platinti ES AIF investicinius vienetus ar akcijas savo referencinėje valstybėje narėje, AIFV pateikia savo referencinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pranešimą apie kiekvieną ES AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas ketina platinti.

Pranešime pateikiami III priede išvardyti dokumentai ir informacija.

▼B

3. Ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo išsamaus pranešimo pagal 2 dalį gavimo AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša AIFV, ar jam leidžiama jos teritorijoje pradėti platinti AIF, nurodyto 2 dalyje minėtame pranešime, investicinius vienetus ar akcijas. AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali užkirsti kelią AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui tik jeigu AIFV vykdomas AIF valdymas neatitinka ar neatitiktų šios direktyvos arba jeigu AIFV kitaip neatitinka ar neatitiktų šios direktyvos. Priėmus palankų sprendimą, AIFV gali pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas savo referencinėje valstybėje narėje nuo kompetentingų institucijų pranešimo dienos.

AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat informuoja EVPRI ir AIF kompetentingas institucijas, kad AIFV leista pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas AIFV referencinėje valstybėje narėje.

4. Kai AIFV ketina platinti ES AIF investicinius vienetus ar akcijas kitose valstybėse narėse nei referencinė valstybė narė, AIFV pateikia savo referencinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pranešimą apie kiekvieną ES AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas ketina platinti.

Pranešime pateikiami IV priede išvardyti dokumentai ir informacija.

5. Ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo išsamios pranešimo bylos pagal 4 dalį gavimo referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos perduoda išsamią pranešimo bylą valstybių narių, kuriose ketinama platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas, kompetentingoms institucijoms. Šis perdavimas atliekamas tik jeigu AIFV vykdomas AIF valdymas atitinka šią direktyvą ir jeigu AIFV apskritai laikosi šios direktyvos.

AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos prideda pažymą apie tai, kad susijusiam AIFV leista valdyti AIF vadovaujantis konkrečia investavimo strategija.

6. AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos, perdavusios pranešimo bylą, nedelsdamos apie šį perdavimą praneša AIFV. AIFV gali pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas atitinkamose AIFV priimančiose valstybėse narėse nuo to pranešimo dienos.

AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat informuoja EVPRI ir AIF kompetentingas institucijas, kad AIFV leista pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas AIFV priimančiose valstybėse narėse.

7. IV priedo h punkte nurodytai tvarkai taikoma AIFV priimančių valstybių narių teisė ir priežiūra.

8. Valstybės narės užtikrina, kad 4 dalyje nurodytas AIFV pranešimas ir 5 dalyje nurodyta pažyma būtų pateikti tarptautinių finansų srityje įprasta kalba.

Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos priimtų elektroniniu būdu perduodamus ir saugomus 6 dalyje nurodytus dokumentus.

▼B

9. Iš esmės pasikeitus bet kokiai informacijai, pateiktai pagal 2 ir (arba) 4 dalį, AIFV, likus ne mažiau kaip mėnesiui iki planuoto pakeitimo arba iš karto po to, kai įvyko neplanuotas pakeitimas, savo referencinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms raštu praneša apie tą pakeitimą.

Jeigu po atlikto planuoto pakeitimo AIFV vykdomas AIF nebeatitiktų šios direktyvos arba AIFV kitaip nebeatitiktų šios direktyvos, AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja AIFV, kad jis negali įgyvendinti pakeitimo.

Jeigu planuotas pakeitimas įgyvendinamas nepaisant to, kas išdėstyta pirmoje ir antroje pastraipose, arba jeigu įvyko neplanuotas pakeitimas ir dėl šio pakeitimo AIFV vykdomas AIF valdymas nebeatitinka šios direktyvos arba AIFV kitaip nebeatitinka šios direktyvos, AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos, vadovaudamosi 46 straipsniu, imasi visų reikiamų priemonių, įskaitant, jei būtina, aiškų draudimą platinti AIF investicinius vienetus ir akcijas.

Jei pakeitimai yra priimtini, nes jie nedaro poveikio AIFV vykdomam AIF valdymui, nepažeidžiant šios direktyvos arba kitokiam AIFV atitikimui šiai direktyvai, referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos apie šiuos pakeitimus praneša EVPRI – kai minėtieji pakeitimai susiję su konkrečių AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo nutraukimu arba su papildomų AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimu – ir, jei taikoma, AIFV priimančių valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

10. EVPRI, siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio taikymo sąlygas, gali parengti techninių įgyvendinimo standartų projektą, pagal kurį būtų nustatyta:

a) 2 ir 4 dalyse nurodyto pranešimo modelio forma ir turinys;

b) 5 dalyje nurodytos pažymos modelio forma ir turinys;

c) 5 dalyje nurodyto perdavimo forma; ir

d) 9 dalyje nurodyto rašytinio pranešimo forma.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

11. Nedarant poveikio 43 straipsnio 1 daliai, valstybės narės reikalauja, kad AIFV valdomų AIF investiciniai vienetai ar akcijos būtų platinami tik profesionaliems investuotojams.

40 straipsnis

Ne ES AIFV valdomų ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo Sąjungoje turint prekybos leidimą sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad ne ES AIFV, kuriam suteiktas veiklos leidimas, galėtų profesionaliems investuotojams Sąjungoje platinti savo valdomo ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas gavęs prekybos leidimą, kai tik užtikrinama, kad laikomasi šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

▼B

2. Ne ES AIFV turi atitikti ne tik šioje direktyvoje ES AIFV nustatytus reikalavimus, bet ir šias sąlygas:

a) referencinės valstybės narės ir trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIF, priežiūros institucijos vadovaujasi tinkamais bendradarbiavimo susitarimais, kad būtų užtikrintas bent jau veiksmingas keitimasis informacija, sudarantis sąlygas kompetentingoms institucijoms vykdyti savo pareigas pagal šią direktyvą;

b) trečioji šalis, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, nėra įtraukta į FATF nebendradarbiaujančių šalių ir teritorijų sąrašą;

c) trečioji šalis, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, yra pasirašiusi susitarimą su referencine valstybe nare ir su visomis kitomis valstybėmis narėmis, kuriose ketinama platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, ir šis susitarimas visiškai atitinka standartus, nustatytus EBPO pavyzdinės pajamų ir kapitalo mokesčių konvencijos 26 straipsnyje, ir juo užtikrinamas veiksmingas keitimasis informacija mokesčių klausimais, įskaitant, daugiašalius susitarimus dėl mokesčių.

Kai kitos valstybės narės kompetentinga institucija nesutinka su AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos atliktu pirmos pastraipos a ir b punktų taikymo vertinimu, susijusios kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį.

3. AIFV pateikia pranešimą referencinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms apie kiekvieną ne ES AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas jis ketina platinti savo referencinėje valstybėje narėje.

Tame pranešime pateikiami III priede išvardyti dokumentai ir informacija.

4. Ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo išsamaus pranešimo pagal 3 dalį gavimo AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša AIFV, ar jam leidžiama jos teritorijoje pradėti platinti AIF, nurodyto 3 dalyje minėtame pranešime, investicinius vienetus ar akcijas. AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali užkirsti kelią AIF investicinių vienetų ir akcijų platinimui tik jeigu AIFV vykdomas AIF valdymas neatitinka ar neatitiktų šios direktyvos arba jeigu AIFV kitaip neatitinka ar neatitiktų šios direktyvos. Priėmus palankų sprendimą, AIFV gali pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas savo referencinėje valstybėje narėje nuo kompetentingų institucijų pranešimo dienos.

AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat informuoja EVPRI, kad AIFV gali pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas AIFV referencinėje valstybėje narėje.

5. Kai AIFV ketina platinti ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas taip pat ir kitose valstybėse narėse, nei jo referencinė valstybė narė, AIFV pateikia savo referencinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pranešimą apie kiekvieną ne ES AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas jis ketina platinti.

Pranešime pateikiami IV priede išvardyti dokumentai ir informacija.

▼B

6. Ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo išsamios pranešimo bylos pagal 5 dalį gavimo referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos perduoda išsamią pranešimo bylą valstybių narių, kuriose ketinama platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas, kompetentingoms institucijoms. Šis perdavimas atliekamas tik jeigu AIFV vykdomas AIF valdymas atitinka ir atitiks šią direktyvą ir jeigu AIFV kitaip atitinka šią direktyvą.

AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos prideda pažymą apie tai, kad susijusiam AIFV leista valdyti AIF vadovaujantis konkrečia investavimo strategija.

7. AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos, perdavusios pranešimo bylą, nedelsdamos apie šį perdavimą praneša AIFV. AIFV gali pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas atitinkamoje AIFV priimančiose valstybėse narėse nuo pranešimo dienos.

AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat informuoja EVPRI, kad AIFV leista pradėti platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas AIFV priimančiose valstybėse narėse.

8. IV priedo h punkte nurodytai tvarkai taikomi AIFV priimančių valstybių narių teisės aktai ir priežiūra, kai tos valstybės narės nėra referencinės valstybės narės.

9. Valstybės narės užtikrina, kad 5 dalyje nurodytas AIFV pranešimas ir 6 dalyje nurodyta pažyma būtų pateikti tarptautinių finansų srityje įprasta kalba.

Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos priimtų elektroniniu būdu perduodamus ir saugomus 6 dalyje nurodytus dokumentus.

10. Iš esmės pasikeitus bet kokiai informacijai, pateiktai pagal 3 arba 5 dalį, AIFV, likus ne mažiau kaip mėnesiui iki planuoto pakeitimo, o neplanuoto pakeitimo atveju – nedelsiant savo referencinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms raštu praneša apie tokį pakeitimą.

Jeigu po atlikto planuoto pakeitimo AIFV vykdomas AIF valdymas nebeatitiktų šios direktyvos arba AIFV kitaip nebeatitiktų šios direktyvos, AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja AIFV, kad jis negali įgyvendinti pakeitimo.

Jeigu planuotas pakeitimas įgyvendinamas nepaisant pirmos ir antros pastraipų, arba jeigu įvyko neplanuotas pakeitimas ir dėl šio pakeitimo AIFV atliekamas AIF valdymas nebeatitinka šios direktyvos arba AIFV kitaip nebeatitinka šios direktyvos, AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos pagal 46 straipsnį imasi visų reikiamų priemonių, įskaitant, jei būtina, aiškų draudimą platinti AIF investicinius vienetus ir akcijas.

▼B

Jei pakeitimai yra priimtini, nes nedaro poveikio AIFV vykdomo AIF valdymo atitikimui šiai direktyvai arba AIFV kitaip atitinka šią direktyvą, referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos apie šiuos pakeitimus praneša EVPRI – kai minėtieji pakeitimai susiję su konkrečių AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo nutraukimu arba su papildomų AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimu – ir, jei taikoma, AIFV priimančių valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

11. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį ir laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, dėl 2 dalies a punkte nurodytų bendradarbiavimo susitarimų, kad būtų nustatyta bendra sistema siekiant sudaryti palankesnes sąlygas tokiems bendradarbiavimo susitarimams su trečiosiomis šalimis sudaryti.

12. EVPRI, siekdama užtikrinti vienodą šio straipsnio taikymą, gali parengti gaires, skirtas Komisijos tvirtinamų priemonių, susijusių su 2 dalies a punkte nurodytais bendradarbiavimo susitarimais, taikymo sąlygoms nustatyti.

13. EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, pagal kuriuos nustatomas būtinas 2 dalies a punkte nurodytų bendradarbiavimo susitarimų turinys, projektą siekiant užtikrinti, kad referencinės valstybės narės ir priimančių valstybių narių kompetentingos institucijos gautų pakankamai informacijos ir galėtų naudotis savo priežiūros ir tyrimo įgaliojimais pagal šią direktyvą.

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

14. Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio derinimą, EVPRI parengia techninių reguliavimo standartų, pagal kuriuos apibrėžiamos referencinės valstybės narės ir AIFV priimančių valstybių narių kompetentingų institucijų koordinavimo ir keitimosi informacija procedūros, projektą.

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius, Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

15. Jei kompetentinga institucija atmeta prašymą keistis informacija, kaip numatyta pagal 14 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus, susijusios kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį.

16. EVPRI, siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio taikymo sąlygas, gali parengti techninių įgyvendinimo standartų projektą, pagal kurį būtų nustatyta:

a) 3 ir 5 dalyse nurodyto pranešimo modelio forma ir turinys;

b) 6 dalyje nurodytos pažymos modelio forma ir turinys;

c) 6 dalyje nurodyto perdavimo forma; ir

d) 10 dalyje nurodyto rašytinio pranešimo forma.

▼B

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį Komisijai suteikiami įgaliojimai patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

17. Nedarant poveikio 43 straipsnio 1 daliai, valstybės narės reikalauja, kad AIFV valdomų AIF investiciniai vienetai ar akcijos būtų platinami tik profesionaliems investuotojams.

41 straipsnis

Ne ES AIFV vykdomo AIF, įsteigtų kitoje valstybėje narėje nei referencinė valstybė narė, valdymo sąlygos

1. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos leidimą turintis ne ES AIFV galėtų tiesiogiai ar įsteigdamas filialą valdyti ES AIF, įsteigtus kitoje valstybėje narėje nei referencinė valstybė narė, su sąlyga, jei AIFV yra suteiktas leidimas valdyti tokio tipo AIF.

2. Ne ES AIFV, ketinantis valdyti ES AIF, įsteigtus kitoje valstybėje narėje nei referencinė valstybė narė, pirmą kartą savo referencinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms perduoda tokią informaciją:

a) valstybę narę, kurioje jis ketina valdyti AIF tiesiogiai arba per įsteigtą filialą;

b) veiklos programą, visų pirma, nurodydamas paslaugas, kurias ketina teikti, ir AIF, kuriuos ketina valdyti.

3. Jei ne ES AIFV ketina steigti filialą, be 2 dalyje nurodytos informacijos, jis pateikia tokią informaciją:

a) organizacinę filialo struktūrą;

b) adresą AIF buveinės valstybėje narėje, kuriuo galima gauti dokumentus;

c) už filialo valdymą atsakingų asmenų vardus ir pavardes bei jų kontaktinius duomenis.

4. Referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos per vieną mėnesį nuo išsamių dokumentų gavimo pagal 2 dalį dienos arba per du mėnesius nuo išsamių dokumentų gavimo pagal 3 dalį dienos, AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms perduoda šiuos išsamius dokumentus. Šie dokumentai perduodami tik tuo atveju, jei AIFV vykdomas AIF valdymas atitinka ir atitiks šią direktyvą ir jei AIFV kitaip atitinka šią direktyvą.

Referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos prideda pažymą, kad atitinkamam AIFV jos suteikė leidimą.

Referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos apie dokumentų perdavimą nedelsdamos praneša AIFV. Gavęs pranešimą apie dokumentų perdavimą, AIFV gali pradėti teikti paslaugas AIFV priimančiose valstybėse narėse.

Referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat informuoja EVPRI, kad AIFV priimančiose valstybėse narėse AIFV gali pradėti valdyti AIF.

▼B

5. AIFV priimančios valstybės narės atitinkamam AIFV nenustato papildomų reikalavimų tais klausimais, kuriuos reglamentuoja ši direktyva.

6. Duomenų, perduodamų pagal 2 dalį arba atitinkamais atvejais pagal 3 dalį, pakeitimo atveju, AIFV savo referencinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms apie pakeitimą raštu praneša likus ne mažiau kaip vienam mėnesiui iki planuojamo pakeitimo, o neplanuoto pakeitimo atveju – nedelsiant jam įvykus.

Jei, atlikus planuojamą pakeitimą, AIFV vykdomas AIF valdymas nebeatitiktų šios direktyvos arba AIFV kitaip nebeatitiktų šios direktyvos referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja AIFV, kad jis negali įgyvendinti pakeitimo.

Jei planuojamas pakeitimas buvo įgyvendintas nepaisant pirmos ir antros pastraipų arba jei įvyko neplanuotas pakeitimas ir dėl šio pakeitimo AIFV vykdomas AIF valdymas nebeatitinka šios direktyvos arba, AIFV kitaip nebeatitinka šios direktyvos, referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos imasi visų reikiamų priemonių pagal 46 straipsnį, įskaitant, jei būtina, aiškų AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo draudimą.

Jei pakeitimai yra priimtini, nes jie nedaro poveikio AIFV vykdomo AIF valdymo atitikimui šiai direktyvai arba AIFV kitaip atitinka šią direktyvą, referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos apie šiuos pakeitimus nedelsdamos informuoja AIFV priimančiųjų valstybių narių kompetentingas institucijas.

7. Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio derinimą, EVPRI gali parengti techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodoma informacija, kurią reikia pranešti pagal 2 ir 3 dalis.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus.

8. Siekdama užtikrinti vienodas šio straipsnio taikymo sąlygas, EVPRI gali parengti techninių įgyvendinimo standartų, pagal kuriuos parengiamos standartinės formos, šablonai ir procedūros, taikytini keitimuisi informacija pagal 2 ir 3 dalis, projektus.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

42 straipsnis

Ne ES AIFV valdomų AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo neturint prekybos leidimo valstybėse narėse sąlygos

1. Nedarant poveikio 37, 39 ir 40 straipsniams valstybės narės gali leisti ne ES AIFV platinti profesionaliems investuotojams tik jų teritorijoje savo valdomų AIF investicinius vienetus ar akcijas, jeigu laikomasi bent šių sąlygų:

▼B

a) ne ES AIFV laikosi 22, 23 ir 24 straipsnių, taikomų kiekvienam AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas jis platina, vadovaudamasis šiuo straipsniu ir 26–30 straipsniais, kai pagal šį straipsnį AIFV vykdomas AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimas patenka į 26 straipsnio 1 dalies taikymo sritį. Laikoma, kad tuose straipsniuose nurodytos kompetentingos institucijos ir AIF investuotojai yra tų valstybių narių, kuriose platinami AIF investiciniai vienetai ar akcijos, kompetentingos institucijos ir AIF investuotojai;

b) valstybės narės, kurioje platinami AIF investiciniai vienetai ar akcijos, jei taikytina, atitinkamo ES AIF kompetentingos institucijos ir trečiosios šalies, kurioje yra įsteigtas ne ES AIFV, priežiūros institucija ir, jei taikytina, trečiosios šalies, kurioje yra įsteigtas ne ES AIF, priežiūros institucija yra sudariusios tinkamus ir tarptautinius standartus atitinkančius bendradarbiavimo susitarimus sisteminės rizikos priežiūros tikslu, kad būtų užtikrintas veiksmingas keitimasis informacija, suteikiant galimybę atitinkamos valstybės narės kompetentingoms institucijoms vykdyti savo pareigas pagal šią direktyvą;

c) trečioji šalis, kurioje įsteigtas ne ES AIFV arba ne ES AIF, nėra įtraukta į FATF, nebendradarbiaujančių šalių ir teritorijų sąrašą.

Jeigu per pagrįstą laikotarpį ES AIF kompetentinga institucija nesudaro bendradarbiavimo susitarimo, kaip nustatyta pirmos pastraipos b punkte, valstybės narės, kurioje ketinama platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas, kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EVPRI, kuri gali imtis veiksmų atsižvelgdama į įgaliojimus, suteiktus jai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį.

2. Valstybės narės, siekdamos šio straipsnio tikslų, savo teritorijoje gali nustatyti griežtesnes taisykles, taikomas ne ES AIFV atliekamam AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui investuotojams.

3. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį bei laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones dėl 1 dalyje nurodytų bendradarbiavimo susitarimų, kad būtų nustatyta bendra sistema siekiant sudaryti palankesnes sąlygas tokiems bendradarbiavimo susitarimams su trečiosiomis šalimis sudaryti.

4. Siekdama užtikrinti vienodą šio straipsnio taikymą, EVPRI parengia gaires, kuriose nustatomos su 1 dalyje nurodytais bendradarbiavimo susitarimais susijusių priemonių, kurias patvirtina Komisija, taikymo sąlygos.

VIII SKYRIUS

PLATINIMAS MAŽMENINIAMS INVESTUOTOJAMS

43 straipsnis

AIFV atliekamas AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimas mažmeniniams investuotojams

1. Nedarant poveikio kitiems Sąjungos teisės instrumentams, valstybės narės gali leisti AIFV platinti mažmeniniams investuotojams AIF, kuriuos jie valdo remdamiesi šia direktyva, investicinius vienetus ar akcijas savo teritorijoje, neatsižvelgiant į tai, ar AIF investiciniai vienetai ar akcijos platinami šalies ar tarpvalstybiniu mastu, nei į tai, ar jie yra ES AIF ar ne ES AIF.

▼B

Tokiais atvejais valstybės narės gali nustatyti griežtesnius reikalavimus AIFV arba AIF nei tuo atveju, kai pagal šios direktyvos nuostatas AIF investiciniai vienetai ar akcijos platinami profesionaliems investuotojams jų teritorijoje. Tačiau valstybės narės negali nustatyti griežtesnių arba papildomų reikalavimų ES AIF, įsteigtiems kitoje valstybėje narėje, kurių investiciniai vienetai ar akcijos platinami tarpvalstybiniu mastu, nei AIF, kurių investiciniai vienetai ar akcijos platinami šalies mastu.

2. Valstybės narės, leidžiančios platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas mažmeniniams investuotojams savo teritorijoje, ne vėliau kaip 2014 m. liepos 22 d. informuoja Komisiją ir EVPRI apie:

a) AIF, kurių investicinius vienetus ar akcijas AIFV turi teisę platinti mažmeniniams investuotojams jų teritorijoje, tipus;

b) visus papildomus reikalavimus, kuriuos valstybė narė nustatė AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui mažmeniniams investuotojams.

Valstybės narės taip pat informuoja Komisiją ir EVPRI apie bet kokius vėlesnius pakeitimus, susijusius su pirma pastraipa.

IX SKYRIUS

KOMPETENTINGOS INSTITUCIJOS

1 SKIRSNIS

Paskyrimas, įgaliojimai ir žalos atlyginimo procedūros

44 straipsnis

Kompetentingų institucijų paskyrimas

Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, kurios turi atlikti šioje direktyvoje numatytas pareigas.

Apie paskirtas institucijas ir apie bet kokį pareigų paskirstymą jos informuoja EVPRI ir Komisiją.

Kompetentingos institucijos yra valdžios institucijos.

Valstybės narės reikalauja, kad jų kompetentingos institucijos, prireikus, remdamosi EVPRI priimtomis gairėmis, nustatytų atitinkamus metodus, taikomus prižiūrint, kaip AIFV laikosi savo pareigų pagal šią direktyvą.

45 straipsnis

Kompetentingų institucijų atsakomybė valstybėse narėse

1. Už AIFV rizikos ribojimu pagrįstą priežiūrą atsako AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, neatsižvelgiant į tai, ar AIFV valdo AIF ir (arba) platina AIF investicinius vienetus ar akcijas kitoje valstybėje narėje, ar ne, nedarant poveikio toms šios direktyvos nuostatoms, kuriomis priežiūros atsakomybė perduodama AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

2. Kai AIFV valdo AIF ir (arba) platina AIF investicinius vienetus ar akcijas per filialą AIFV priimančioje valstybėje narėje, už AIFV 12 ir 14 straipsnių laikymosi priežiūrą atsako tos valstybės narės kompetentingos institucijos.

▼B

3. AIFV priimančios valstybės narės kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad AIFV, kurie valdo AIF ir (arba) platina AIF investicinius vienetus ar akcijas jos teritorijoje (neatsižvelgiant į tai, ar tai daroma per filialą, ar ne), pateiktų informaciją, reikalingą norint prižiūrėti, kaip AIFV laikosi jiems taikomų taisyklių, už kurių laikymąsi tos kompetentingos institucijos yra atsakingos.

Tie reikalavimai nėra griežtesni negu tie, kuriuos AIFV priimančioji valstybė narė nustato AIFV, kuriems ši valstybė yra buveinės valstybė narė, siekdama stebėti, kaip jie laikosi tų pačių taisyklių.

4. Jeigu AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos įsitikina, kad AIFV, kuris valdo AIF ir (arba) platina AIF investicinius vienetus ar akcijas jos teritorijoje (neatsižvelgiant į tai, ar tai daroma per filialą, ar ne), pažeidžia vieną iš taisyklių, už kurių laikymosi priežiūrą jos yra atsakingos, tos institucijos reikalauja, kad atitinkamas AIFV nutrauktų tą pažeidimą ir informuotų apie tai buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas.

5. Jeigu atitinkamas AIFV atsisako suteikti savo priimančios valstybės narės kompetentingoms institucijoms informaciją, kurią jos turi gauti atsižvelgiant į jų atsakomybę, arba nesiima būtinų veiksmų 4 dalyje nurodytam pažeidimui nutraukti, jo priimančios valstybės narės kompetentingos institucijos atitinkamai informuoja apie tai AIFV buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas. AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos kuo greičiau:

a) imasi visų tinkamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad atitinkamas AIFV pateiktų informaciją, kurios pagal 3 dalį pareikalavo AIFV priimančios valstybės narės kompetentingos institucijos, arba nutrauktų pažeidimą, kaip nurodyta 4 dalyje;

b) prašo atitinkamos trečiųjų šalių priežiūros institucijos pateikti reikiamą informaciją.

Apie a punkte nurodytų priemonių pobūdį pranešama AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

6. Jeigu, nepaisant priemonių, kurių ėmėsi AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos pagal 5 straipsnį, arba dėl to, kad tokios priemonės pasirodė esančios netinkamos arba negalimos atitinkamoje valstybėje narėje, AIFV ir toliau atsisako teikti informaciją, kurios pagal 3 dalį pareikalavo jo priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos, arba ir toliau pažeidžia 4 dalyje nurodytas įstatymų ar kitų teisės aktų nuostatas, galiojančias jo priimančiojoje valstybėje narėje, AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos, pranešusios apie tai AIFV buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, gali imtis reikiamų priemonių, įskaitant pagal 46 ir 48 straipsnius nustatytas priemones, kad užkirstų kelią kitiems pažeidimams ar už juos nubaustų ir tiek, kiek tai būtina, neleistų tam AIFV atlikti bet kokias kitas operacijas jį priimančioje valstybėje narėje. Jeigu AIFV priimančioje valstybėje narėje vykdoma funkcija yra AIF valdymas, priimanti valstybė narė gali reikalauti, kad AIFV nutrauktų tų AIF valdymą.

7. Jeigu AIFV priimančios valstybės narės kompetentingos institucijos turi akivaizdžių ir pagrįstų priežasčių tikėti, kad AIFV nevykdo prievolių, kylančių iš taisyklių, už kurių laikymosi priežiūrą jos yra atsakingos, jos apie tas išvadas informuoja AIFV buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas, kurios imasi tinkamų priemonių, įskaitant, jei reikia, prašymo suteikti reikiamos informacijos pateikimą atitinkamoms trečiųjų šalių institucijoms.

▼B

8. Jeigu, nepaisant priemonių, kurių ėmėsi AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, arba dėl to, kad tokios priemonės pasirodė esančios netinkamos arba AIFV buveinės valstybė narė nesiima veiksmų per pagrįstą laikotarpį, AIFV ir toliau užsiima tokia veikla, kuri aiškiai prieštarauja atitinkamo AIF investuotojų interesams, kenkia AIFV priimančiosios valstybės narės finansiniam stabilumui ar rinkos vientisumui, AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos, pranešusios apie tai AIFV buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, gali imtis visų atitinkamų priemonių, kurių reikia siekiant apsaugoti atitinkamo AIF investuotojų interesus, AIFV priimančiosios valstybės narės finansinį stabilumą ir rinkos vientisumą, įskaitant galimybę neleisti atitinkamam AIFV toliau platinti atitinkamo AIF investicinius vienetus ar akcijas priimančiojoje valstybėje narėje.

9. 7 ir 8 dalyse nustatyta procedūra taikoma ir tuo atveju, kai priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos turi akivaizdžių ir pagrįstų priežasčių nesutikti su referencinės valstybės sprendimu išduoti veiklos leidimą ne ES AIFV.

10. Jeigu atitinkamos kompetentingos institucijos nesutinka su kokiomis nors priemonėmis, kurių kompetentinga institucija ėmėsi pagal 4–9 dalis, jos gali kreiptis į EVPRI, kuri gali imtis veiksmų, vadovaudamasi įgaliojimais, kurie jai suteikti pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį.

11. Atitinkamais atvejais EVPRI sudaro palankias sąlygas deryboms dėl valstybės narės kompetentingų institucijų ir trečiųjų šalių priežiūros institucijų bendradarbiavimo susitarimų ir tokių susitarimų sudarymui, kaip reikalaujama pagal šią direktyvą.

46 straipsnis

Kompetentingų institucijų įgaliojimai

1. Kompetentingoms institucijoms suteikiami visi priežiūros ir tyrimo įgaliojimai, būtini jų funkcijoms vykdyti. Minėtos institucijos tokiais įgaliojimais naudojasi:

a) tiesiogiai;

b) bendradarbiaudamos su kitomis institucijomis;

c) savo atsakomybe perduodamos atitinkamas funkcijas kitiems subjektams;

d) kreipdamosi į kompetentingas teismines institucijas.

2. Kompetentingos institucijos turi šiuos įgaliojimus:

a) teisę susipažinti su bet kokios formos dokumentu ir gauti jo kopiją;

b) teisę pareikalauti, kad bet koks asmuo, susijęs su AIFV ar AIF veikla, suteiktų informaciją, ir, prireikus, pakviesti bei apklausti asmenį siekiant gauti informaciją;

c) atlikti patikras vietoje, iš anksto pranešus arba nepranešus;

d) teisę reikalauti pateikti turimus telefoninių pokalbių įrašus ir turimas duomenų perdavimo išklotines;

e) teisę reikalauti nutraukti bet kokią veiklą, nesuderinamą su nuostatomis, priimtomis įgyvendinant šią direktyvą;

f) teisę reikalauti užšaldyti ar laikinai areštuoti turtą;

▼B

g) teisę reikalauti laikinai uždrausti vykdyti profesinę veiklą;

h) teisę reikalauti, kad leidimą turintys AIFV, depozitoriumai ar auditoriai pateiktų informaciją;

i) teisę patvirtinti bet kokios rūšies priemonę siekiant užtikrinti, kad AIFV ar depozitoriumai toliau laikytųsi šioje direktyvoje nustatytų jiems taikytinų reikalavimų;

j) teisę reikalauti sustabdyti investicinių vienetų išleidimą, atpirkimą ar išpirkimą investicinių vienetų savininkų ar visuomenės labui;

k) teisę atšaukti AIFV ar depozitoriumui išduotą leidimą;

l) teisę inicijuoti teisminį persekiojimą baudžiamąja tvarka;

m) reikalauti, kad auditoriai ar ekspertai atliktų patikras ar tyrimus.

3. Jeigu referencinės valstybės narės kompetentinga institucija mano, kad leidimą turintis ne ES AIFV pažeidžia savo pareigas pagal šią direktyvą, ji apie tai kuo greičiau praneša EVPRI, pateikdama išsamias priežastis.

4. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų būtinus įgaliojimus imtis visų priemonių užtikrinti, kad rinkos tinkamai veiktų tais atvejais, kai vieno ar daugiau AIF veikla finansinių priemonių rinkoje galėtų kelti pavojų tinkamam tos rinkos veikimui.

47 straipsnis

EVPRI įgaliojimai ir kompetencija

1. EVPRI gali nustatyti ir reguliariai peržiūrėti valstybių narių kompetentingoms institucijoms skirtas gaires dėl naudojimosi jų leidimų išdavimo įgaliojimais ir dėl ataskaitų teikimo pareigų, nustatytų pagal šią direktyvą.

EVPRI taip pat turi būtinus įgaliojimus, įskaitant 48 straipsnio 3 dalyje išvardytus įgaliojimus, vykdyti visas šioje direktyvoje nustatytas užduotis.

2. Pareiga saugoti profesinę paslaptį taikoma visiems asmenims, kurie dirba ar anksčiau dirbo EVPRI, ir kompetentingai institucijai arba bet kuriam kitam asmeniui, kuriam EVPRI perdavė savo užduotis, įskaitant EVPRI samdomus auditorius ir ekspertus. Profesine paslaptimi laikoma informacija neatskleidžiama jokiam kitam asmeniui ar institucijai, nebent jos atskleidimas yra būtinas vykstant teisminiam nagrinėjimui.

3. Visa informacija, kuria pagal šią direktyvą tarpusavyje keičiasi EVPRI, kompetentingos institucijos, EBI, Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 ([1]) ir ESRV, laikoma konfidencialia, išskyrus atvejus, kai tokios informacijos perdavimo metu EVPRI arba kompetentinga institucija, arba kita susijusi institucija ar įstaiga nurodo, kad ši informacija gali būti atskleista, arba jei jos atskleidimas yra būtinas teisminiam nagrinėjimui.

([1]) OL L 331, 2010 12 15, p. 48.

▼B

4. Jei įvykdytos visos 5 dalyje numatytos sąlygos, pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 9 straipsnį EVPRI gali prašyti kompetentingos institucijos ar kompetentingų institucijų atitinkamai imtis kurios nors iš šių priemonių:

a) uždrausti Sąjungoje platinti ne ES AIFV valdomo AIF arba ES AIFV valdomo ne ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, negavus 37 straipsnyje numatyto leidimo arba nepateikus pranešimo, kaip reikalaujama pagal 35, 39 ir 40 straipsnius, arba pagal 42 straipsnį negavus atitinkamos valstybės narės leidimo užsiimti tokia veikla;

b) nustatyti ne ES AIFV apribojimus jų valdomo AIF atžvilgiu, jei tarpvalstybiniu mastu yra didelė rizikos koncentracija tam tikroje rinkoje;

c) nustatyti ne ES AIFV apribojimus jų valdomo AIF atžvilgiu, jei jo veikla kelia potencialią didelę sandorio šalies riziką kredito įstaigai ar kitoms sisteminiu požiūriu svarbioms įstaigoms.

5. EVPRI pagal 4 dalį ir laikydamasi 6 dalyje nustatytų reikalavimų gali priimti sprendimą, jei tenkinamos abi šios sąlygos:

a) keliama didelė grėsmė, kylanti ar didėjanti dėl AIFV veiklos, tinkamam finansinės rinkos funkcionavimui ir vientisumui ar visos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui Sąjungoje, esant tarptautiniam aspektui; ir

b) atitinkama kompetentinga institucija ar kompetentingos institucijos nesiėmė veiksmų šiai grėsmei sumažinti arba priemonės, kurių buvo imtasi, nepakankami sumažino šią grėsmę.

6. Priemonėmis, kurių kompetentinga institucija ar kompetentingos institucijos ėmėsi pagal 4 dalį, turi būti:

a) veiksmingai sumažinta grėsmė tinkamam finansinės rinkos funkcionavimui ir vientisumui ar visos finansų sistemos ar jos dalies stabilumui Sąjungoje arba žymiai pagerintas kompetentingų institucijų gebėjimas stebėti riziką;

b) nekeliama rizika, kad bus renkamasi palankesnes reglamentavimo sąlygas;

c) nedaromas neigiamas poveikis finansų rinkų veiksmingumui, įskaitant likvidumo šiose rinkose mažinimą arba rinkos dalyvių abejonių didinimą taip, kad tai tampa neproporcinga priemonių naudingumui.

7. Prieš pateikdama prašymą kompetentingai institucijai imtis bet kokių 4 dalyje minimų priemonių ar jas atnaujinti, EVPRI atitinkamais atvejais konsultuojasi su ESRV ir kitomis atitinkamomis institucijomis.

8. EVPRI praneša ne ES AIFV referencinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms ir atitinkamo ne ES AIFV priimančių valstybių narių kompetentingoms institucijoms apie sprendimą prašyti kompetentingos institucijos ar kompetentingų institucijų imtis bet kokios 4 dalyje minimos priemonės ar ją atnaujinti. Pranešime nurodoma bent tokia informacija:

a) AIFV ir jo veikla, kuriai taikomos priemonės bei taikymo trukmė;

▼B

b) priežastys, dėl kurių EVPRI mano, kad būtina taikyti priemonę, vadovaujantis šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis ir reikalavimais, įskaitant šias priežastis patvirtinančius įrodymus.

9. Atitinkamai reguliariai ir mažiausiai kas tris mėnesius EVPRI peržiūri savo pagal 4 dalį nustatytas priemones. Jei praėjus trijų mėnesių laikotarpiui priemonė neatnaujinama, jos galiojimas savaime baigiasi. 5–8 dalys taikomos priemonių atnaujinimui.

10. Atitinkamo ne ES AIFV referencinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali prašyti EVPRI persvarstyti savo sprendimą. Taikoma Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 44 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nustatyta procedūra.

48 straipsnis

Administracinės nuobaudos

1. Valstybės narės nustato taisykles dėl priemonių ir nuobaudų, taikytinų pažeidus nacionalinės teisės nuostatas, priimtas pagal šią direktyvą, ir imasi visų reikiamų priemonių, kad būtų užtikrintas tų taisyklių laikymasis. Nedarant poveikio veiklos leidimų panaikinimo procedūroms arba valstybių narių teisei taikyti baudžiamąsias sankcijas, valstybės narės, vadovaudamosi nacionaline teise, užtikrina, kad atsakingiems asmenims, pažeidusiems nuostatas, priimtas įgyvendinant šią direktyvą, būtų taikomos atitinkamos administracinės priemonės ar administracinės sankcijos. Valstybės narės užtikrina, kad tos priemonės būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

2. Valstybės narės nustato, kad kompetentingos institucijos gali viešai paskelbti apie bet kokią priemonę ar sankciją, kuri bus paskirta už nuostatų, priimtų įgyvendinant šią direktyvą, pažeidimą, išskyrus atvejus, kai toks viešas paskelbimas keltų rimtą grėsmę finansų rinkoms, pakenktų investuotojų interesams ar padarytų neproporcingą žalą susijusioms šalims.

3. EVPRI rengia metines ataskaitas dėl administracinių priemonių taikymo ir sankcijų skyrimo pažeidus nuostatas, priimtas įgyvendinant šią direktyvą įvairiose valstybėse narėse. Kompetentingos institucijos teikia EVPRI visą tuo tikslu reikiamą informaciją.

49 straipsnis

Teisė apskųsti

1. Kompetentingos institucijos raštu pagrindžia sprendimus atsisakyti išduoti veiklos leidimą ar atšaukti AIFV išduotą leidimą valdyti ir (arba) platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas, arba neigiamus sprendimus, priimtus įgyvendinant priemones, patvirtintas taikant šią direktyvą, ir praneša apie tokį pagrindimą prašymą pateikusiems asmenims.

2. Valstybės narės nustato, kad sprendimai, priimti laikantis įstatymų ir kitų teisės aktų, priimtų pagal šią direktyvą, būtų tinkamai motyvuoti ir galėtų būti apskųsti teismams.

▼B

Teisė apskųsti teismui taikoma ir tuo atveju, jeigu per šešis mėnesius nuo prašymo išduoti leidimą pateikimo, kartu pateikiant visą būtiną informaciją, dėl to prašymo nepriimamas joks sprendimas.

2 SKIRSNIS

Kompetentingų institucijų bendradarbiavimas

50 straipsnis

Pareiga bendradarbiauti

1. Valstybių narių kompetentingos institucijos bendradarbiauja viena su kita bei su EVPRI ir ESRV, jeigu to reikia vykdant šioje direktyvoje nustatytas pareigas arba šioje direktyvoje ar nacionalinėje teisėje nustatytus įgaliojimus.

2. Valstybės narės sudaro geresnes sąlygas šiame skirsnyje numatytam bendradarbiavimui.

3. Kompetentingos institucijos naudojasi savo įgaliojimais siekdamos bendradarbiauti net tuomet, kai tiriama veikla nėra jų pačių valstybėje narėje galiojančių taisyklių pažeidimas.

4. Valstybių narių kompetentingos institucijos nedelsdamos perduoda viena kitai ir EVPRI informaciją, būtiną jų pareigoms pagal šią direktyvą vykdyti.

Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos pateikia jų pagal 35, 37 ir (arba) 40 straipsnius sutartos atitinkamos bendradarbiavimo tvarkos kopiją atitinkamo AIFV priimančiosioms valstybėms narėms. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, vadovaudamosi procedūromis, susijusiomis su taikytinais techniniais reguliavimo standartais, nurodytais 35 straipsnio 14 dalyje, 37 straipsnio 17 dalyje arba 40 straipsnio 14 dalyje, atitinkamo AIFV priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms perduoda informaciją apie AIFV, gautą iš trečiosios šalies priežiūros institucijų pagal bendradarbiavimo susitarimus su tokiomis priežiūros institucijomis arba atitinkamais atvejais pagal 45 straipsnio 6 ar 7 dalį.

Jeigu priimančiosios valstybės narės kompetentinga institucija mano, kad atitinkamo AIFV buveinės valstybės narės pagal 35, 37 ir (arba) 40 straipsnius sudarytas bendradarbiavimo susitarimas neatitinka taikytinų techninių reguliavimo standartų reikalavimų, atitinkamos kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą nagrinėti EVPRI, kuri gali imtis veiksmų, vadovaudamasi jai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį suteiktais įgaliojimais.

5. Jeigu vienos valstybės narės kompetentingos institucijos turi akivaizdžių ir pagrįstų priežasčių įtarti, kad AIFV, kuriam netaikoma tų kompetentingų institucijų vykdoma priežiūra, vykdo ar įvykdė šios direktyvos nuostatoms prieštaraujančius veiksmus, jos praneša apie tai EVPRI ir atitinkamą AIFV buveinės ir priimančiųjų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, suteikdamos kuo tikslesnę informaciją. Informaciją gavusios institucijos imasi atitinkamų veiksmų ir informuoja EVPRI bei pranešusiąsias kompetentingas institucijas apie tokių veiksmų rezultatus bei kiek įmanoma apie svarbius tarpinius rezultatus. Ši dalis nedaro poveikio pranešusios kompetentingos institucijos įgaliojimams.

▼B

6. Siekdama užtikrinti vienodą šios direktyvos nuostatų, kuriomis reglamentuojamas keitimasis informacija, taikymą, EVPRI gali parengti techninių įgyvendinimo standartų, pagal kuriuos nustatomos taikymo sąlygos, susijusios su kompetentingų institucijų tarpusavio keitimosi informacija ir su šių institucijų keitimosi informacija su EVPRI tvarka, projektus.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

51 straipsnis

Asmens duomenų perdavimas ir saugojimas

1. Kompetentingos institucijos, perduodamos viena kitai asmens duomenis, taiko Direktyvą 96/46/EB. EVPRI, perduodama asmens duomenis valstybės narės arba trečiosios šalies kompetentingoms institucijoms, laikosi Reglamento (EB) Nr. 45/2001.

2. Duomenys saugojami ne ilgiau kaip penkerius metus.

52 straipsnis

Informacijos atskleidimas trečiosioms šalims

1. Valstybės narės kompetentinga institucija gali perduoti trečiajai šaliai duomenis ir jų analizę tik pavieniais atvejais, jei tenkinamos Direktyvos 95/46/EB 25 arba 26 straipsnyje nustatytos sąlygos ir jei valstybės narės kompetentinga institucija įsitikinusi, kad perduoti duomenis būtina taikant šią direktyvą. Trečioji šalis neperduoda duomenų kitai trečiajai šaliai, jeigu negautas aiškus rašytinis valstybės narės kompetentingos institucijos leidimas.

2. Valstybės narės kompetentinga institucija iš kitos valstybės narės kompetentingos institucijos gautą informaciją trečiosios šalies priežiūros institucijai atskleidžia tik tuo atveju, jei susijusi valstybės narės kompetentinga institucija gavo aiškų informaciją pateikusios kompetentingos institucijos sutikimą ir, jei taikoma, informacija atskleidžiama tik tais tikslais, dėl kurių ši kompetentinga institucija davė sutikimą.

53 straipsnis

Informacijos, susijusios su AIFV veiklos galimomis pasekmėmis sistemai, mainai

1. Valstybių narių kompetentingos institucijos, atsakingos už AIFV veiklos leidimų suteikimą ir (arba) AIFV priežiūrą pagal šią direktyvą, perduoda informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, kai ši informacija yra svarbi stebint atskirų AIFV ar visų AIFV galimą poveikį sistemiškai svarbių finansų įstaigų stabilumui ir rinkų, kuriose veikia AIFV, tinkamam funkcionavimui ir į jį reaguojant. Informacija taip pat pateikiama EVPRI ir ESRV, kurios perduoda šią informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

2. Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 35 straipsnyje nustatytomis sąlygomis AIFV kompetentingos institucijos perduoda ESRV ir EVPRI apibendrintą informaciją, susijusią su AIFV, už kuriuos jos atsako, veikla.

▼B

3. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį bei laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriose nurodomas informacijos, kuria turi būti keičiamasi pagal 1 dalį, turinys.

4. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nurodomos informacijai, kuria turi būti keičiamasi pagal 1 dalį, taikomos sąlygos ir keitimosi ja dažnumas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 59 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

54 straipsnis

Bendradarbiavimas vykdant priežiūrą

1. Vienos valstybės narės kompetentingos institucijos gali kreiptis į kitos valstybės narės kompetentingas institucijas dėl bendradarbiavimo vykdant priežiūrą, atliekant patikrą vietoje ar tyrimą pastarosios valstybės narės teritorijoje pagal savo įgaliojimus, numatytus šioje direktyvoje.

Jeigu kompetentingos institucijos gauna prašymą dėl patikros vietoje ar tyrimo, jos atlieka vieną iš toliau nurodytų veiksmų:

a) pačios atlieka patikrą ar tyrimą;

b) leidžia prašymą pateikusiai institucijai atlikti patikrą ar tyrimą;

c) leidžia auditoriams ar ekspertams atlikti patikrą ar tyrimą.

2. 1 dalies a punkte nurodytu atveju valstybės narės kompetentinga institucija, kuri kreipėsi dėl bendradarbiavimo, gali prašyti, kad jos darbuotojai padėtų patikrą ar tyrimą atliekantiems darbuotojams. Tačiau patikrą ar tyrimą apskritai kontroliuoja valstybė narė, kurios teritorijoje jis yra atliekamas.

1 dalies b punkte nurodytu atveju valstybės narės, kurios teritorijoje vykdomi patikra ar tyrimas, kompetentinga institucija gali prašyti, kad jos darbuotojai padėtų patikrą ar tyrimą atliekantiems darbuotojams.

3. Kompetentingos institucijos gali atsisakyti keistis informacija arba patenkinti prašymą bendradarbiauti atliekant tyrimą arba patikrą vietoje tik tokiais atvejais:

a) tyrimas, patikra vietoje ar keitimasis informacija gali turėti neigiamos įtakos prašymą gavusios valstybės narės suverenitetui, saugumui ar viešajai tvarkai;

b) prašymą gavusios valstybės narės institucijose jau pradėtas teismo procesas dėl tos pačios veiklos ir tų pačių asmenų;

c) prašymą gavusioje valstybėje narėje jau priimtas galutinis teismo sprendimas dėl tų pačių asmenų ir tos pačios veiklos.

Kompetentingos institucijos informuoja prašymą pateikusias kompetentingas institucijas apie visus sprendimus, priimtus pagal pirmą pastraipą, nurodydamos jų priežastis.

▼B

4. Siekiant užtikrinti vienodą šio straipsnio taikymą, EVPRI gali parengti techninių įgyvendinimo standartų, pagal kuriuos nustatoma kompetentingų institucijų bendradarbiavimo atliekant patikras vietoje ir tyrimus bendra tvarka, projektus.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį patvirtinti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

55 straipsnis

Ginčų sprendimas

Tuo atveju, jei valstybių narių kompetentingos institucijos nesutaria dėl vienos iš atitinkamų kompetentingų institucijų vertinimo, veiksmų ar neveikimo srityse, kuriose pagal šią direktyvą daugiau kaip vienos valstybės narės kompetentingos institucijos privalo bendradarbiauti ar koordinuoti savo veiksmus, kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą nagrinėti EVPRI, kuri gali imtis veiksmų, vadovaudamasi jai pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 19 straipsnį suteiktais įgaliojimais.

X SKYRIUS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

56 straipsnis

Delegavimas

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 3, 4, 9, 12, 14–25, 34–37, 40, 42, 53, 67 ir 68 straipsniuose nurodytus deleguotuosius aktus ketverių metų laikotarpiu nuo 2011 m. liepos 21 d. Komisija pateikia ataskaitą dėl deleguotų įgaliojimų ne vėliau kaip likus šešiems mėnesiams iki ketverių metų laikotarpio pabaigos. Įgaliojimų delegavimas automatiškai pratęsiamas tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas ar Taryba jį atšaukia pagal 57 straipsnį.

2. Kai tik Komisija priima deleguotąjį aktą, apie tai ji tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

3. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami laikantis 57 ir 58 straipsnių sąlygų.

57 straipsnis

Delegavimo atšaukimas

1. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 3, 4, 9, 12, 14–25, 34–37, 40, 42, 53, 67 ir 68 straipsniuose nurodytą įgaliojimų delegavimą.

2. Institucija, pradėjusi vidaus procedūrą, kad nuspręstų, ar atšaukti įgaliojimų delegavimą, stengiasi informuoti kitą instituciją ir Komisiją per protingą terminą iki galutinio sprendimo priėmimo dienos, nurodydama deleguotus įgaliojimus, kurie galėtų būti atšaukti, ir galimas atšaukimo priežastis.

3. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų delegavimas. Jis įsigalioja nedelsiant arba vėlesnę jame nurodytą datą. Sprendimas neturi poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui. Jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

▼B

58 straipsnis

Prieštaravimai dėl deleguotųjų aktų

1. Europos Parlamentas ir Taryba gali pareikšti prieštaravimus dėl deleguotojo akto per tris mėnesius nuo pranešimo dienos. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.

2. Jeigu iki 1 dalyje nurodyto laikotarpio pabaigos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų dėl deleguotojo akto, deleguotasis aktas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioja jo nuostatose nurodytą dieną.

Deleguotasis aktas gali būti skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioti iki to laikotarpio pabaigos, jeigu tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba informavo Komisiją, kad nepareikš prieštaravimų.

3. Jeigu per 1 dalyje nurodytą laikotarpį Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl deleguotojo akto, šis aktas neįsigalioja. Pagal SESV 296 straipsnį prieštaravimus pareiškusi institucija nurodo prieštaravimų dėl deleguotojo akto priežastis.

59 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

1. Komisijai padeda Europos vertybinių popierių komitetas, įsteigtas Komisijos sprendimu 2001/528/EB ([1]). Tas komitetas – komitetas, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

60 straipsnis

Leidžiančių nukrypti nuostatų atskleidimas

Jeigu valstybė narė pasinaudoja 6, 9, 21, 22, 28, 43 straipsniuose ir 61 straipsnio 5 dalyje numatyta leidžiančia nukrypti nuostata ar galimybe, ji informuoja apie tai ir apie vėlesnius pakeitimus Komisiją. Komisija paskelbia šią informaciją tinklavietėje arba sudaro sąlygas visuomenei susipažinti su ja kitu lengvai prieinamu būdu.

61 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostata

1. AIFV, vykdydami veiklą pagal šią direktyvą, iki 2013 m. liepos 22 d. imasi visų reikiamų priemonių, kad būtų laikomasi nacionalinės teisės aktų, kaip numatyta šioje direktyvoje, ir per vienerius metus nuo tos datos pateikia prašymą gauti veiklos leidimą.

2. 31, 32 ir 33 straipsniai netaikomi AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui, neseniai pasiūlytais visuomenei pagal prospektą, kuris buvo parengtas ir paskelbtas pagal Direktyvą 2003/71/EB iki 2013 m. liepos 22 d. tol, kol galioja tas prospektas.

([1]) OL L 191, 2001 7 13, p. 45.

▼B

3. Tačiau AIFV, tiek, kiek jie valdė uždaro tipo AIF iki 2013 m. liepos 22 d., ir papildomai neinvestavę po 2013 m. liepos 22 d., gali toliau valdyti tokius AIF, neturėdami veiklos leidimo pagal šią direktyvą.

4. Tačiau AIFV, tiek, kiek jie valdė uždaro tipo AIF, kurio investicinių vienetų ar akcijų pasirašymo laikotarpis investuotojams pasibaigė prieš įsigaliojant šiai direktyvai ir kurie įsteigti laikotarpiui, kuris baigiasi ne vėliau kaip praėjus trejiems metams po 2013 m. liepos 22 d., gali toliau valdyti tokius AIF neprivalėdami laikytis šios direktyvos, išskyrus 22 straipsnį ir atitinkamais atvejais – 26 ir 30 straipsnius, arba pateikti prašymą gauti veiklos leidimą pagal šią direktyvą.

5. AIF buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos arba, jeigu AIF nėra reguliuojamas, AIFV buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos gali leisti, kad įstaigos, nurodytos 21 straipsnio 3 dalies a punkte ir įsteigtos kitoje valstybėje narėje, būtų paskirtos depozitoriumu iki 2017 m. liepos 22 d. Ši nuostata neturi įtakos visapusiškam 21 straipsnio, išskyrus 5 dalies a punkto nuostatas dėl depozitoriumo įsisteigimo vietos, taikymui.

62 straipsnis

Direktyvos 2003/41/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2003/41/EB iš dalies keičiama taip:

1) 2 straipsnio 2 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) įstaigoms, kurioms taikomos direktyvos 73/239/EEB (*), 85/611/EEB (**), 93/22/EEB (***), 2000/12/EB (****), 2002/83/EB (*****) ir 2011/61/ES … (******);

(*) 1973 m. liepos 24 d. Pirmoji Tarybos direktyva dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, veiklos pradėjimu ir vykdymu, derinimo (OL L 228, 1973 8 16, p. 3).

(**) 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIAVPS), derinimo (OL L 375, 1985 12 31, p. 3).

(***) 1993 m. gegužės 10 d. Tarybos direktyva 93/22/EEB dėl investicinių paslaugų vertybinių popierių srityje (OL L 141, 1993 6 11, p. 27).

(****) 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/12/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo (OL L 126, 2000 5 26, p. 1).

(*****) 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/83/EB dėl gyvybės draudimo (OL L 345, 2002 12 19, p. 1).

(******) 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).“;

▼B

2) 19 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės neriboja įstaigų teisės paskirti investicijų valdytojus, įsteigtus kitoje valstybėje narėje ir tinkamai įgaliotus užsiimti šia veikla, investicijų portfeliui valdyti, kaip numatyta direktyvose 85/611/EEB, 93/22/EEB, 2000/12/EB, 2002/83/EB ir 2011/61/ES, bei nurodytus šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalyje.“

63 straipsnis

Direktyvos 2009/65/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2009/65/EB iš dalies keičiama taip:

1) įterpiamas šis straipsnis:

„50a straipsnis

Siekdama užtikrinti suderinamumą skirtinguose sektoriuose ir pašalinti įmonių, kurios paskolas paverčia parduodamais vertybiniais popieriais arba kitomis finansinėmis priemonėmis (iniciatorių), ir KIPVPS, kurie investuoja į tuos vertybinius popierius ar kitas finansines priemones, interesų nesutapimus, Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 112a straipsnį bei laikydamasi 112b ir 112c straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriomis nustatomi šie reikalavimai:

a) reikalavimai, kuriuos turi įvykdyti iniciatorius, kad KIPVPS būtų leidžiama investuoti į vertybinius popierius arba kitas šio tipo finansines priemones, išleistas po 2011 m. sausio 1 d., taip pat reikalavimai, kuriais remiantis užtikrinama, kad iniciatorius išlaikytų ne mažesnę nei 5 % grynąją dalį;

b) kokybiniai reikalavimai, kuriuos turi įvykdyti KIPVPS, investuojantis į tuos vertybinius popierius arba kitas finansines priemones.“;

2) 112 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 ir 111 straipsniuose nurodytus deleguotuosius aktus ketverių metų laikotarpiui nuo 2011 m. sausio 4 d. Įgaliojimai priimti 50a straipsnyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami nuo 2011 m. liepos 21 d. Komisija pateikia ataskaitą dėl deleguotų įgaliojimų ne vėliau kaip likus šešiems mėnesiams iki ketverių metų laikotarpio pabaigos. Įgaliojimų delegavimas automatiškai pratęsiamas tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas ar Taryba jį atšaukia pagal 112a straipsnį.“;

3) 112a straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 12, 14, 23, 33, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 ir 111 straipsniuose nurodytą įgaliojimų delegavimą.“

▼B

64 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1060/2009 dalinis pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 1060/2009 4 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1. Kredito įstaigos, kaip apibrėžta Direktyvoje 2006/48/EB, investicinės įmonės, kaip apibrėžta Direktyvoje 2004/39/EB, draudimo bendrovės, kurioms taikoma 1973 m. liepos 24 d. Pirmoji Tarybos direktyva 73/239/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, veiklos pradėjimu ir vykdymu, derinimo (*), gyvybės draudimo bendrovės, kaip apibrėžta 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/83/EB dėl gyvybės draudimo (**), perdraudimo bendrovės, kaip apibrėžta 2005 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2005/68/EB dėl perdraudimo (***), kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), kaip apibrėžta 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVS), derinimo (****), ir įstaigos, atsakingos už profesinių pensijų skyrimą, kaip apibrėžta Direktyvoje 2003/41/EB, ir alternatyvaus investavimo fondai, kaip apibrėžta 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų (*****) reguliavimo tikslais gali naudotis kredito reitingais tik jeigu juos suteikė Sąjungoje įsisteigusios ir pagal šį reglamentą įregistruotos kredito reitingų agentūros.

_____

(*) OL L 228, 1973 8 16, p. 3.
(**) OL L 345, 2002 12 19, p. 1.
(***) OL L 323, 2005 12 9, p. 1.
(****) OL L 302, 2009 11 17, p. 32.
(*****) OL L 174, 2011 7 1, p. 1.“

65 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 dalinis pakeitimas

Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 1 straipsnio 2 dalyje žodžiai „bet kokių būsimų teisės aktų dėl alternatyvių investicinių fondų valdytojų (AIFV)“ pakeičiami žodžiais „2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų (*).

_____

(*) OL L 174, 2011 7 1, p. 1.“

66 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2013 m. liepos 22 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus šiai direktyvai įgyvendinti. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstus bei tų nuostatų ir šios direktyvos atitikties lentelę.

▼B

2. Valstybės narės taiko įstatymus ir kitus teisės aktus, nurodytus 1 dalyje, nuo 2013 m. liepos 22 d.

3. Nepaisant 2 dalies, valstybės narės taiko įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie būtini 35 ir 37–41 straipsniams įgyvendinti, pagal Komisijos vadovaujantis 67 straipsnio 6 dalimi priimtą deleguotąjį aktą ir nuo jame nurodytos dienos.

4. Valstybės narės užtikrina, kad jų pagal 36 ir 42 straipsnius priimti įstatymai ir kiti teisės aktai baigia galioti pagal Komisijos deleguotąjį aktą, priimtą pagal 68 straipsnio 6 dalį ir nuo jame nurodytos dienos.

5. Valstybės narės, tvirtindamos 1 dalyje nurodytas priemones, daro nuorodą į šią direktyvą, arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant.

6. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

67 straipsnis

Deleguotasis aktas dėl 35, 37–41 straipsnių taikymo

1. Ne vėliau kaip 2015 m. liepos 22 d. EVPRI pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai:

a) nuomonę, kaip veikia pagal 32 ir 33 straipsnius išduoti prekybos leidimai ES AIFV, valdantiems ES AIF ir (arba) platinantiems ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, ir kaip veikia ES AIFV vykdomas ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimas valstybėse narėse ir ne ES AIFV vykdomas AIF valdymas ir (arba) jų investicinių vienetų ar akcijų platinimas valstybėse narėse, vadovaujantis galiojančiais nacionalinės teisės aktais, kaip nustatyta 36 ir 42 straipsniuose; ir

b) rekomendaciją dėl prekybos leidimo taikymo ES AIFV vykdomam ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui valstybėse narėse ir ne ES AIFV atliekamam AIF valdymui ir (arba) jų investicinių vienetų ar akcijų platinimui valstybėse narėse, vadovaujantis 35, 37–41 straipsniuose nustatytomis taisyklėmis.

2. EVPRI grindžia savo nuomonę ir rekomendaciją dėl prekybos leidimo taikymo ES AIFV vykdomam ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui valstybėse narėse ir ne ES AIFV vykdomam AIF valdymui ir (arba) jų investicinių vienetų ar akcijų platinimui valstybėse narėse, *inter alia*, atsižvelgdama į:

a) ES AIFV, valdantiems ES AIF ir (arba) platinantiems ES AIF investicinius vienetus ar akcijas, išduotų prekybos leidimų veikimo klausimu:

   i) tai, kaip buvo naudotasi prekybos leidimais;

   ii) tai, kokių problemų iškilo šiose srityse:

      — veiksmingas kompetentingų institucijų bendradarbiavimas,

      — efektyvus pranešimų teikimo sistemos funkcionavimas,

      — investuotojų apsauga,

      — EVPRI tarpininkavimas, įskaitant atvejų skaičių ir tarpininkavimo veiksmingumą;

▼B

iii) informacijos, susijusios su nacionalinių kompetentingų institucijų, EVPRI ir ESRV atliekama sisteminės rizikos stebėsena, rinkimo ir dalijimosi ja efektyvumą;

b) ES AIFV vykdomo ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo valstybėse narėse ir ne ES AIFV vykdomo AIF valdymo ir (arba) jų investicinių vienetų ar akcijų platinimo valstybėse narėse, vadovaujantis galiojančiais nacionalinės teisės aktais, veikimo klausimu:

i) tai, ar ES AIFV laikosi visų šioje direktyvoje nustatytų reikalavimų, išskyrus 21 straipsnį;

ii) tai, ar ne ES AIFV laikosi 22, 23 ir 24 straipsnių, taikomų kiekvienam AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas platina AIFV, ir atitinkamais atvejais – 26–30 straipsnių;

iii) tai, ar valstybės narės, kurioje platinami AIF investiciniai vienetai ar akcijos, kompetentingos institucijos, jei taikytina, ES AIF buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos ir trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, ir, jei taikytina, trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIF, priežiūros institucijos yra sudariusios tarptautinius standartus atitinkančius bendradarbiavimo susitarimus sisteminės rizikos priežiūros tikslu ir ar tokie susitarimai yra veiksmingi;

iv) bet kokius klausimus, susijusius su investuotojų apsauga, kurių galėjo iškilti;

v) bet kokius trečiosios šalies reguliavimo ir priežiūros sistemos ypatumus, dėl kurių kompetentingos institucijos galbūt negalės veiksmingai atlikti savo priežiūros funkcijų pagal šią direktyvą;

c) abiejų sistemų veikimo klausimu – galimus rinkos sutrikdymus ir konkurencijos iškraipymus (vienodų sąlygų užtikrinimas) arba bet kokius bendrojo pobūdžio ar konkrečius sunkumus, su kuriais susiduria ES AIFV, įsisteigdami ar platindami jų valdomų AIF investicinius vienetus ar akcijas bet kokioje trečiojoje šalyje.

3. Šiuo tikslu, įsigaliojus nacionaliniams įstatymams ir kitiems teisės aktams, kurie būtini, kad būtų laikomasi šios direktyvos, ir kol EVPRI nepateikė 1 dalies a punkte nustatytos nuomonės, valstybių narių kompetentingos institucijos kas ketvirtį teikia EVPRI informaciją apie jų prižiūrimus AIFV, kurie valdo AIF ir (arba) platina AIF investicinius vienetus ar akcijas taikydami šioje direktyvoje nustatytą prekybos leidimų režimą arba savo nacionalinius režimus, taip pat informaciją, kurios reikia norint įvertinti 2 dalyje nurodytus dalykus.

4. Jeigu EVPRI mano, kad nekyla didelių su investuotojų apsauga, rinkos sutrikdymu, konkurencingumu ir sisteminės rizikos stebėsena susijusių kliūčių, kurios trukdo taikyti prekybos leidimą ES AIFV vykdomam ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui valstybėse narėse ir ne ES AIFV vykdomam AIF valdymui ir (arba) jų investicinių vienetų ar akcijų platinimui valstybėse narėse, vadovaujantis 35 ir 37–41 straipsniuose nustatytomis taisyklėmis, ji pateikia teigiamą rekomendaciją šiuo klausimu.

5. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį bei laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriomis apibrėžiamas informacijos, kuri turi būti pateikiama pagal 2 dalį, turinys.

▼B

6. Pagal 56 straipsnį bei laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų Komisija priima deleguotąjį aktą per tris mėnesius nuo teigiamos EVPRI rekomendacijos ir nuomonės gavimo dienos, atsižvelgdama į 2 dalyje išvardytus kriterijus ir į šios direktyvos tikslus, t. y. į vidaus rinką, investuotojų apsaugą ir veiksmingą sisteminės rizikos stebėseną, kartu nurodydama datą, kada 35 ir 37–41 straipsniuose nustatytos taisyklės turės būti pradėtos taikyti visose valstybėse narėse.

Jeigu pagal 58 straipsnį pareiškiami prieštaravimai dėl pirmoje pastraipoje minimo deleguotojo akto, pagal 56 straipsnį bei laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų Komisija iš naujo priima deleguotąjį aktą, pagal kurį 35, 37–41 straipsniuose nustatytos taisyklės turės būti pradėtos taikyti visose valstybėse narėse vėlesnę datą, kuri, jos manymu, yra tinkama, atsižvelgiant į 2 dalyje išvardytus kriterijus ir į šios direktyvos tikslus, t. y. į vidaus rinką, investuotojų apsaugą ir veiksmingą sisteminės rizikos stebėseną.

7. Jeigu EVPRI nepateikė savo rekomendacijos per 1 dalyje nustatytą laikotarpį, Komisija prašo pateikti rekomendaciją, nurodydama naują terminą.

68 straipsnis

Deleguotasis aktas dėl 36 ir 42 straipsnių taikymo nutraukimo

1. Praėjus trejiems metams nuo 67 straipsnio 6 dalyje nurodyto deleguotojo akto, pagal kurį 35 ir 37–41 straipsniuose nustatytos taisyklės turės būti pradėtos taikyti visose valstybėse narėse, įsigaliojimo dienos, EVPRI pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai:

a) nuomonę, kaip veikia ES AIFV išduoti prekybos leidimai ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui Sąjungoje pagal 35 straipsnį bei ne ES AIFV išduoti leidimai valdyti AIF ir (arba) platinti jų investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje pagal 37–41 straipsnius ir kaip veikia ES AIFV vykdomas ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimas valstybėse narėse ir ne ES AIFV vykdomas AIF valdymas ir (arba) jų investicinių vienetų ar akcijų platinimas valstybėse narėse, vadovaujantis galiojančiais nacionaliniais režimais, kaip nustatyta 36 ir 42 straipsniuose; ir

b) rekomendaciją nutraukti 36 ir 42 straipsniuose nustatytų nacionalinių režimų egzistavimą paraleliai su prekybos leidimu pagal 35 ir 37–41 straipsniuose nustatytas taisykles.

2. EVPRI grindžia savo nuomonę ir rekomendaciją nutraukti 36 ir 42 straipsniuose nustatytų nacionalinių režimų egzistavimą, *inter alia*, atsižvelgdama į:

a) prekybos leidimų ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui Sąjungoje, išduotų ES AIFV, bei leidimų valdyti AIF ir (arba) platinti jų investicinius vienetus ar akcijas Sąjungoje, išduotų ne ES AIFV, veikimo klausimu:

   i) tai, kaip buvo naudotasi prekybos leidimais;

   ii) tai, kokių problemų iškilo šiose srityse:

      — veiksmingas kompetentingų institucijų bendradarbiavimas,

      — efektyvus pranešimų teikimo sistemos funkcionavimas,

▼B

— referencinės valstybės narės nurodymas,

— kompetentingų institucijų negalėjimas veiksmingai atlikti savo priežiūros funkcijų dėl AIFV valdančios trečiosios šalies įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų ar dėl trečiosios šalies priežiūros institucijų priežiūros ir tyrimo įgaliojimų apribojimų,

— investuotojų apsauga,

— investuotojų prieigos teisės Sąjungoje,

— poveikis besivystančioms šalims,

— EVPRI tarpininkavimas, įskaitant atvejų skaičių ir tarpininkavimo veiksmingumą;

iii) derybas dėl reikiamų bendradarbiavimo susitarimų, jų sudarymą, galiojimą ir veiksmingumą;

iv) informacijos, susijusios su nacionalinių kompetentingų institucijų, EVPRI ir ESRV atliekama sisteminės rizikos stebėsena, rinkimo ir dalijimosi ja efektyvumą;

v) 38 straipsnyje nurodyto tarpusavio vertinimo rezultatus;

b) ES AIFV vykdomo ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo valstybėse narėse ir ne ES AIFV vykdomo AIF valdymo ir (arba) jų investicinių vienetų ar akcijų platinimo valstybėse narėse, vadovaujantis galiojančiais nacionaliniais režimais, veikimo klausimu:

i) tai, ar AIFV laikosi visų šioje direktyvoje nustatytų reikalavimų, išskyrus 21 straipsnį;

ii) tai, ar ne ES AIFV laikosi 22, 23 ir 24 straipsnių, taikomų kiekvienam AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas platina AIFV, ir atitinkamais atvejais – 26–30 straipsnių;

iii) tai, ar valstybės narės, kurioje platinami AIF investiciniai vienetai ar akcijos, kompetentingos institucijos, jei taikytina, atitinkamo ES AIF buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos ir trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIFV, ir, jei taikytina, trečiosios šalies, kurioje įsteigtas ne ES AIF, priežiūros institucijos yra sudariusios tarptautinius standartus atitinkančius bendradarbiavimo susitarimus sisteminės rizikos priežiūros tikslu ir ar tokie susitarimai yra veiksmingi;

iv) bet kokius klausimus, susijusius su investuotojų apsauga, kurių galėjo iškilti;

v) bet kokius trečiosios šalies reguliavimo ir priežiūros sistemos ypatumus, dėl kurių Sąjungos kompetentingos institucijos galbūt negalės veiksmingai atlikti savo priežiūros funkcijų pagal šią direktyvą;

c) abiejų sistemų veikimo klausimu – galimus rinkos sutrikdymus ir konkurencijos iškraipymus (vienodų sąlygų užtikrinimas) ir bet kokį galimą neigiamą poveikį investuotojo prieigos teisėms ar investicijoms besivystančioje šalyje arba šios šalies naudai;

▼B

d) kiekybinį vertinimą, kuriame nurodomas trečiųjų šalių, kuriose įsisteigęs AIFV, platinantis AIF investicinius vienetus ar akcijas valstybėje narėje taikant 40 straipsnyje nurodytą prekybos leidimų režimą arba taikant 42 straipsnyje nurodytus nacionalinius režimus, jurisdikcijų skaičius.

3. Šiuo tikslu, įsigaliojus 67 straipsnio 6 dalyje nurodytam deleguotajam aktui ir kol EVPRI nepateikė šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos nuomonės, kompetentingos institucijos kas ketvirtį teikia EVPRI informaciją apie jų prižiūrimus AIFV, kurie valdo AIF ir (arba) platina AIF investicinius vienetus ar akcijas taikydami šioje direktyvoje nustatytą prekybos leidimų režimą arba pagal savo nacionalinius režimus.

4. Jeigu EVPRI mano, kad nekyla didelių su investuotojų apsauga, rinkos sutrikdymu, konkurencingumu ar sisteminės rizikos stebėsena susijusių kliūčių, kurios trukdo nutraukti nacionalinius režimu pagal 36 ir 42 straipsnius ir padaryti prekybos leidimą ES AIFV vykdomam ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui Sąjungoje ir ne ES AIFV atliekamam AIF valdymui ir (arba) jo investicinių vienetų ar akcijų platinimui valstybėse narėse, vadovaujantis 35 ir 37–41 straipsniuose nustatytomis taisyklėmis, vieninteliu galimu tokiai atitinkamo AIFV veiklai Sąjungoje taikytinu režimu, ji pateikia teigiamą rekomendaciją šiuo klausimu.

5. Komisija, naudodamasi teise priimti deleguotuosius aktus pagal 56 straipsnį bei laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų, patvirtina priemones, kuriomis apibrėžiamas informacijos, kuri turi būti pateikiama pagal 2 dalį, turinys.

6. Pagal 56 straipsnį bei laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų Komisija priima deleguotąjį aktą per tris mėnesius nuo teigiamos EVPRI rekomendacijos ir nuomonės gavimo dienos, atsižvelgdama į 2 dalyje išvardytus kriterijus ir į šios direktyvos tikslus, tokius kaip susijusius su vidaus rinka, investuotojų apsauga ir veiksminga sisteminės rizikos stebėsena, kartu nurodydama datą, kada turės būti baigti taikyti pagal 36 ir 42 straipsnius nustatyti nacionaliniai režimai, o 35 ir 37–41 straipsniuose nustatytas prekybos leidimo režimas taps vieninteliu ir privalomu visose valstybėse narėse taikytinu režimu.

Jeigu pagal 58 straipsnį pateikiami prieštaravimai dėl pirmoje pastraipoje minimo deleguotojo akto, pagal 56 straipsnį bei laikydamasi 57 ir 58 straipsniuose nustatytų sąlygų Komisija iš naujo priima deleguotąjį aktą, pagal kurį 36 ir 42 straipsniuose nustatyti nacionaliniai režimai baigiami taikyti, o 35 ir 37–41 straipsniuose nustatytas prekybos leidimo režimas taps vieninteliu ir privalomu visose valstybėse narėse taikytinu režimu vėlesnę datą, kuri, jos manymu, yra tinkama, atsižvelgiant į 2 dalyje išvardytus kriterijus ir į šios direktyvos tikslus, tokius kaip susijusius su vidaus rinka, investuotojų apsauga ir veiksminga sisteminės rizikos stebėsena.

7. Jeigu EVPRI nepateikė savo rekomendacijos per 1 dalyje nurodytą terminą, Komisija prašo pateikti rekomendaciją, nurodydama naują terminą.

▼B

69 straipsnis

Persvarstymas

1. Ne vėliau kaip 2017 m. liepos 22 d. Komisija, remdamasi viešosiomis konsultacijomis ir atsižvelgdama į diskusijas su kompetentingomis institucijomis, imasi persvarstyti šios direktyvos taikymą ir taikymo sritį. Atliekant persvarstymą išanalizuojama direktyvą taikant sukaupta patirtis, direktyvos taikymo poveikis investuotojams, AIF ar AIFV, esantiems Sąjungoje ir trečiosiose šalyse, ir tai, kokiu mastu pasiekta šios direktyvos tikslų. Jei reikia, Komisija pasiūlo atitinkamus pakeitimus. Į persvarstymą įtraukiama bendra šios direktyvos taisyklių veikimo apžvalga ir jas taikant įgyta patirtis, įskaitant:

a) ES AIFV vykdomą ne ES AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimą valstybėse narėse, pasitelkiant nacionalinius režimus;

b) ne ES AIFV vykdomą AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimą valstybėse narėse, pasitelkiant nacionalinius režimus;

c) pagal šią direktyvą veiklos leidimą turinčio AIFV vykdomą AIF valdymą ir AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimą Sąjungoje pasitelkiant šioje direktyvoje nustatytą prekybos leidimų režimą;

d) kitų nei AIFV asmenų ar subjektų ar jų vardu vykdomą AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimą Sąjungoje;

e) Europos profesionalių investuotojų arba jų vardu atliekamas investicijas į AIF;

f) 21 straipsnyje nustatytų depozitoriumo taisyklių poveikį Sąjungos depozitoriumo rinkai;

g) 22–24, 28 ir 29 straipsniuose nustatytų skaidrumo ir ataskaitų teikimo reikalavimų poveikį sisteminės rizikos vertinimui;

h) galimą neigiamą poveikį mažmeniniams investuotojams;

i) šios direktyvos poveikį privataus kapitalo ir rizikos kapitalo fondų veikimui ir perspektyvoms;

j) šios direktyvos poveikį investuotojų prieigos teisei Sąjungoje;

k) šios direktyvos poveikį investicijoms besivystančių šalių naudai;

l) šios direktyvos poveikį siekiant užtikrinti šios direktyvos 26–30 straipsniuose nurodytų į biržos prekybos sąrašus neįtrauktų bendrovių arba emitentų apsaugą ir vienodas AIFV ir kitų investuotojų veiklos sąlygas įgijus bendrovių, neįtrauktų į biržos prekybos sąrašus, ar emitentų didelę kapitalo dalį arba kontrolę.

Komisija, persvarstydama pirmos pastraipos a, b ir c punktuose įvardytą AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimą ir (arba) AIF valdymą, apsvarsto, ar tinkama suteikti EVPRI daugiau su priežiūra susijusios atsakomybės šioje srityje.

2. 1 dalyje nurodyto persvarstymo tikslu valstybės narės kasmet teikia Komisijai informacijos apie jų prižiūrimus AIFV, kurie valdo AIF ir (arba) platina AIF investicinius vienetus ar akcijas taikydami šioje direktyvoje nustatytą prekybos leidimų režimą arba savo nacionalinius režimus, nurodydamos prekybos leidimų režimo perkėlimo į savo jurisdikciją ir, jei taikoma, taikymo pradžios datą.

▼B

EVPRI pateikia Komisijai informaciją apie visus ne ES AIFV, kuriems buvo suteikti veiklos leidimai arba kurie paprašė suteikti veiklos leidimą pagal 37 straipsnį.

Pirmoje ir antroje pastraipose minima informacija apima:

a) informaciją apie susijusių AIFV įsisteigimo vietą;

b) jei taikoma, ES AIF, kuriuos jie valdo ir (arba) kurių akcijas ir investicinius vienetus platina, duomenis;

c) jei taikoma, ne ES AIF, kuriuos valdo ES AIFV, bet kurių investicinių vienetų ar akcijų jie neplatina Sąjungoje, duomenis;

d) jei taikoma, ne ES AIF, kurių investiciniai vienetai ar akcijos platinami Sąjungoje, duomenis;

e) informaciją apie taikomą režimą (nacionalinį ar Sąjungos), pagal kurį atitinkami AIFV vykdo savo veiklą; ir

f) bet kokią kitą informaciją, kuri padėtų suprasti kaip AIFV vykdomas AIF valdymas ir AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimas Sąjungoje vyksta praktikoje.

3. Persvarstydama pagal 1 dalį, Komisija taip pat tinkamai atsižvelgia į tarptautinio masto pokyčius ir diskusijas su trečiosiomis šalimis ir tarptautinėmis organizacijomis.

4. Komisija, baigusi persvarstymą, nedelsdama pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai. Komisija, jei taikoma, pateikia pasiūlymus, taip pat ir šios direktyvos pakeitimus, atsižvelgiant į šios direktyvos tikslus ir jos poveikį investuotojų apsaugai, rinkos iškraipymams ir konkurencijai, sisteminės rizikos stebėsenai ir galimą poveikį investuotojams, AIF ar AIFV, veikiantiems Sąjungoje ir trečiosiose šalyse.

70 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

71 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

▼B

I PRIEDAS

1. AIFV, valdydamas AIF, atlieka bent šias investicijų valdymo paslaugas:

   a) portfelio valdymą;

   b) rizikos valdymą.

2. Kitos funkcijos, kurias AIFV gali papildomai atlikti būdamas atsakingu už kolektyvinį AIF valdymą:

   a) administravimas:

      i) teisinės ir fondų valdymo apskaitos paslaugos;

      ii) klientų užklausos;

      iii) vertinimas ir kainodara, įskaitant mokestines pajamas;

      iv) stebėjimas, ar laikomasi reikalavimų;

      v) investicinių vienetų savininkų/akcininkų registro tvarkymas;

      vi) pajamų paskirstymas;

      vii) investicinių vienetų/akcijų emisija ir išpirkimas;

      viii) sutarčių sudarymas, įskaitant sertifikatų išsiuntimą;

      ix) įrašų laikymas;

   b) platinimas;

   c) su AIF turtu susijusi veikla – paslaugų, reikalingų AIFV patikėtinio pareigoms atlikti, teikimas, infrastruktūros valdymas, nekilnojamojo turto administravimo veikla, įmonių konsultavimas kapitalo struktūros, pramonės strategijos ir susijusiais klausimais, konsultacijos ir paslaugos, susijusios su įmonių jungimusi ir pirkimu, bei kitos paslaugos, susijusios su AIF, taip pat bendrovių ir kito turto, į kurį jis yra investavęs, valdymu.

▼B

II PRIEDAS

ATLYGINIMŲ NUSTATYMO POLITIKA

1. Formuodami ir taikydami viso atlyginimo nustatymo politiką, įskaitant tų darbuotojų, kurių profesinė veikla turi esminį poveikį AIFV arba jų valdomų AIF rizikos pobūdžiui, įskaitant vyresniąją vadovybę, už riziką atsakingus, kontrolės funkcijas atliekančius darbuotojus ir visus darbuotojus, kurie gauna visą atlyginimą, priskiriamą tai pačiai atlyginimų grupei kaip ir minėtų darbuotojų grupės, įskaitant darbo užmokesčio ir savo nuožiūra planuojamų išmokėti pensijų politiką, AIFV laikosi toliau išvardytų principų tokiu būdu ir tokiu mastu, kad atsižvelgtų į savo dydį, vidaus organizaciją ir veiklos pobūdį, aprėptį ir sudėtingumą:

   a) atlyginimų nustatymo politika dera su patikimu ir veiksmingu rizikos valdymu bei prie jo prisideda ir neskatina prisiimti rizikos, kuri būtų nesuderinama su AIFV valdomų AIF rizikos pobūdžiu, taisyklėmis ar steigimo dokumentais;

   b) atlyginimų nustatymo politika atitinka AIFV ir jo valdomų AIF ar AIF investuotojų verslo strategiją, tikslus, vertybes bei interesus ir apima interesų konfliktams išvengti skirtas priemones;

   c) AIFV valdymo organas, atlikdamas priežiūros funkciją, tvirtina bei periodiškai peržiūri bendruosius atlyginimų nustatymo politikos principus ir atsako už jos įgyvendinimą;

   d) bent kartą per metus atliekama atlyginimų nustatymo politikos įgyvendinimo centralizuota ir nepriklausoma vidaus peržiūra, tikrinant atitiktį valdymo organo, atliekančio priežiūros funkciją, patvirtintai atlyginimų nustatymo politikai ir tvarkai;

   e) kontrolės funkcijas atliekantiems darbuotojams atlyginama atsižvelgiant į su jų funkcijomis susijusių tikslų įgyvendinimą, neatsižvelgiant į jų kontroliuojamų verslo padalinių veiklos rezultatus;

   f) už rizikos valdymą ir atitikties kontrolę atsakingų vadovaujančių darbuotojų atlyginimus tiesiogiai prižiūri atlyginimų nustatymo komitetas;

   g) kai atlyginimas susietas su veiklos rezultatais, visa atlyginimo suma yra grindžiama bendru atskiro asmens bei atitinkamo verslo padalinio ar AIF veiklos rezultatų ir bendrų AIFV rezultatų vertinimu, o vertinant atskiro asmens veiklos rezultatus atsižvelgiama į finansinius ir nefinansinius kriterijus;

   h) veiklos rezultatų vertinimas yra daugiametis, atitinkantis AIFV valdomų AIF gyvavimo ciklą, siekiant užtikrinti, kad vertinimo procesas būtų grindžiamas ilgesnio laikotarpio veiklos rezultatais ir kad faktinis veiklos rezultatais pagrįstų atlyginimo dalių išmokėjimas būtų išskirstytas per laikotarpį, kuriuo atsižvelgiama į AIFV valdomų AIF išpirkimo politiką ir investavimo riziką;

   i) garantuotas kintamasis atlyginimas yra išimtinis, mokamas tik priimant naujus darbuotojus ir tik pirmaisiais metais;

   j) fiksuotoji ir kintamoji viso atlyginimo dalys yra tinkamai subalansuotos; fiksuotoji dalis sudaro pakankamai didelę viso atlyginimo dalį, kad būtų galima vykdyti visiškai lanksčią politiką, susijusią su kintamosiomis atlyginimo dalimis, įskaitant galimybę nemokėti kintamosios atlyginimo dalies;

▼B

k) su ankstyvu sutarties nutraukimu susijusios išmokos nustatomos atsižvelgiant į veiklos rezultatus, pasiektus per tam tikrą laiką, ir taip, kad jomis nebūtų atlyginama už prastus rezultatus;

l) veiklos rezultatų vertinimas, naudojamas apskaičiuoti kintamas atlyginimo dalis arba kintamų atlygio dalių fondus, apima visapusišką derinimo mechanizmą, kuriuo siekiama integruoti visų svarbių tipų dabartinę ir būsimą riziką;

m) atsižvelgiant į AIF teisinę struktūrą ir steigimo dokumentų ar fondo taisykles, nemažą dalį, kuri yra ne mažesnė nei 50 % kintamos atlyginimo dalies, sudaro susijusio AIF investiciniai vienetai arba akcijos, arba lygiaverčiai nuosavybės interesai, arba su akcijomis susijusios priemonės ar lygiavertės kitos nepiniginės priemonės, nebent AIF valdymas sudaro mažiau nei 50 % viso AIFV valdomo portfelio, tokiu atveju 50 % minimumas netaikomas.

Šiame punkte nurodytoms priemonėms taikoma atitinkama atidėjimo laikotarpio politika, skirta paskatoms suderinti su AIFV, jų valdomų AIF ir AIF investuotojų interesais. Valstybės narės ar jų kompetentingos institucijos gali nustatyti apribojimus tų priemonių tipams ar projektams arba atitinkamai uždrausti tam tikras priemones. Šis punktas taikomas tiek kintamojo atlygio sudedamajai daliai, atidedamai pagal n punktą, tiek neatidedamai kintamojo atlygio sudedamajai daliai;

n) didelė dalis, kuri yra ne mažesnė kaip 40 % kintamosios atlyginimo dalies, atidedama laikotarpiui, kuris yra tinkamas atsižvelgiant į atitinkamo AIF gyvavimo ciklą bei išpirkimo politiką ir kuris yra tinkamai suderintas su atitinkamo AIF rizikos pobūdžiu.

Šiame punkte nurodytas laikotarpis yra bent jau trejų – penkerių metų trukmės, nebent susijusio AIF gyvavimo ciklas yra trumpesnis; pagal atidėjimo tvarką mokami atlyginimai skiriami ne greičiau kaip *pro rata* pagrindu; jeigu kintamosios atlyginimo dalies suma yra itin didelė, atidedama ne mažiau kaip 60 % tos sumos;

o) kintamasis atlyginimas, įskaitant atidėtą dalį, išmokamas arba skiriamas tik tuo atveju, jeigu jis yra tvarus atsižvelgiant į viso AIFV finansinę padėtį ir pagrįstas atsižvelgiant į atitinkamo verslo padalinio, AIF ir asmens veiklos rezultatus.

Visas kintamasis atlyginimas paprastai gerokai sumažinamas, jeigu atitinkamo AIFV ar AIF finansinės veiklos rezultatai yra nelabai geri arba neigiami, atsižvelgiant į esamą atlygį ir anksčiau uždirbtų sumų išmokėjimo sumažinimą, įskaitant nuobaudų ir susigrąžinamų sumų sistemą;

p) pensijų politika atitinka AIFV ir jo valdomų AIF verslo strategiją, tikslus, vertybes ir ilgalaikius interesus.

Jei darbuotojas išeina iš AIFV prieš išėjimo į pensiją laiką, AIFV savo nuožiūra planuojamą išmokėti pensiją turi nustatyti penkerių metų laikotarpiui priemonėmis, apibrėžtomis m punkte. Jei darbuotojas sulaukia pensinio amžiaus, savo nuožiūra planuojama išmokėti pensija darbuotojui turi būti išmokėta priemonėmis, apibrėžtomis m punkte, kurioms gali būti taikomas penkerių metų išmokų atidėjimo laikotarpis;

q) iš darbuotojų reikalaujama nesinaudoti asmeninėmis apsidraudimo strategijomis arba nedalyvauti nuo atlyginimo ir prievolių priklausančiame draudime, siekiant sumažinti rizikos išlyginimo poveikį, kuris yra numatytas jų atlyginimo sąlygose;

r) kintamasis atlyginimas nemokamas taikant priemones ar metodus, pagal kuriuos lengviau išvengti šios direktyvos reikalavimų.

▼B

2. 1 dalyje išdėstyti principai taikomi bet kurio tipo atlyginimui, kurį moka AIFV, bet kuriai sumai, kurią tiesiogiai moka pats AIF, įskaitant priskaičiuotas palūkanas, arba bet kuriam AIF investicinių vienetų ar akcijų perdavimui, kurie naudingi tų kategorijų darbuotojams, įskaitant vadovybę, už riziką atsakingus, kontrolės funkcijas atliekančius darbuotojus ir visus darbuotojus, kurie gauna visą atlyginimą, priskiriamą tai pačiai atlyginimų grupei kaip ir minėtų darbuotojų grupės, kurių profesinė veikla daro esminį poveikį jų rizikos pobūdžiui ar jų valdomų AIF rizikos pobūdžiui.

3. AIFV, kurie yra reikšmingi pagal savo dydį arba pagal savo valdomų AIF dydį, savo vidaus struktūrą ir pobūdį, savo veiklos apimtį ir sudėtingumą, įsteigia atlyginimų komitetą. Atlyginimų nustatymo komitetas sudaromas taip, kad jis galėtų kompetentingai ir nepriklausomai vertinti atlyginimų nustatymo politiką bei praktiką ir paskatas, sukurtas siekiant valdyti riziką.

   Atlyginimų nustatymo komitetas atsako už su atlyginimais susijusių sprendimų rengimą, įskaitant sprendimus, kurie daro poveikį atitinkamo AIFV ar AIF rizikai bei rizikos valdymui ir kuriuos turi priimti valdymo organas, atliekantis priežiūros funkciją. Atlyginimų nustatymo komitetui pirmininkauja valdymo organo narys, kuris neatlieka jokių vykdomųjų funkcijų atitinkamame AIFV. Atlyginimų nustatymo komiteto nariai yra valdymo organo, kuris neatlieka jokių atitinkamo AIFV valdymo funkcijų, nariai.

▼B

III PRIEDAS

DOKUMENTACIJA IR INFORMACIJA, KURI TURI BŪTI PATEIKTA KETINANT PLATINTI INVESTICINIUS VIENETUS AR AKCIJAS AIFV BUVEINĖS VALSTYBĖJE NARĖJE

a) Pranešimas su veiklos programa, nurodant AIF, kurių investicinius vienetus ar akcijas AIFV ketina platinti, tapatybės duomenis ir informaciją, kur įsteigti AIF;

b) AIF taisyklės arba steigimo dokumentai;

c) AIF depozitoriumas;

d) AIF aprašas ir kita informacija, pateikiama investuotojams;

e) informacija apie finansuojamojo AIF įsteigimo vietą, jei AIF yra finansuojantysis AIF;

f) bet kuri 23 straipsnio 1 dalyje nurodyta papildoma informacija apie kiekvieną AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas AIFV ketina platinti;

g) atitinkamais atvejais informacija apie nustatytą tvarką, kuria užkertamas kelias AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui mažmeniniams investuotojams, įskaitant tokius atvejus, kai AIFV teikia investavimo paslaugas AIF atžvilgiu per nepriklausomus subjektus.

▼B

IV PRIEDAS

DOKUMENTACIJA IR INFORMACIJA, KURI TURI BŪTI PATEIKTA KETINANT PLATINTI INVESTICINIUS VIENETUS AR AKCIJAS KITOSE, NEI AIFV BUVEINĖS VALSTYBĖSE NARĖSE

a) Pranešimas su veiklos programa, nurodant AIF, kurių investicinius vienetus ar akcijas AIFV ketina platinti, tapatybės duomenis ir informaciją, kur įsteigti AIF;

b) AIF taisyklės arba steigimo dokumentai;

c) AIF depozitoriumas;

d) AIF aprašas ir kita informacija, pateikiama investuotojams;

e) informacija apie finansuojamojo AIF įsteigimo vietą, jei AIF yra finansuojantysis AIF;

f) bet kuri 23 straipsnio 1 dalyje nurodyta papildoma informacija apie kiekvieną AIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas AIFV ketina platinti;

g) nurodymas, kurioje valstybėje narėje ketinama platinti AIF investicinius vienetus ar akcijas profesionaliems investuotojams;

h) informacija apie nustatytą AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo tvarką ir, atitinkamais atvejais, informacija apie nustatytą tvarką, kuria užkertamas kelias AIF investicinių vienetų ar akcijų platinimui mažmeniniams investuotojams, įskaitant tokius atvejus, kai AIFV teikia investavimo paslaugas AIF atžvilgiu per nepriklausomus subjektus.